

Josip Pečarić: Akademik Marin Hraste

JOSIP PEČARIĆ

**AKADEMIK MARIN
HRASTE**

ZAGREB, 2023.

© Josip Pečarić, 2023.

Urednica:
Anđela Hodžić

KAZALO

UVOD	7
AKADEMIK MARIN HRASTE – ŽIVOTOPIS	9
AKADEMIK DAVOR MILIĆIĆ, POTPREDSJEDNIK HAZU: <i>IN MEMORIAM</i> - GOVOR NA POSLJEDNJEM ISPRAĆAJU AKADEMIKA MARINA HRASTE NA ZAGREBAČKOM GROBLJU MIROGOJ, 5. SRPNJA 2023.	21
ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.	25
MJEROĐAVNE USTANOVE I DALJE ŠUTE	25
ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.	30
PISMO PREDSJEDNIKU VLADE	30
AKADEMICI I “AKADEMIK MAGLE”	35
ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA. PORTAL HKV-A, 2009.	37
HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA SLOVENIJOM	37
RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012. ..	74
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA	74
PROFESOR ZVONIMIR JANKO	78
ONI NE ŠUTE	83
PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA	93
RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.	99

PREDLOŽITE GENERALA GOTOVINU ZA NOBELOVU NAGRADU	99
DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA HRVATSKU ŠUTNU NISMO SPREMNI!, ZAGREB, 2015.	109
PISMO HAZU	109
OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.	123
I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRJEČILI GENOCID U BIHAĆU!	123
DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’, ZAGREB, 2017.	131
ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?	131
MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.	139
DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“	139
UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA, DRAGOVOLJAC.COM, 2022.	144
ZAHVALA NAŠIM HEROJIMA	144
VANDA BABIĆ GALIĆ O BOKI I BOKELJIMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.	148
„ČUJNOSTI“ IZ BOKE, ILI „VIDLJIVOSTI“ BOKE IZ ZAGREBA!	148
INTERVJU INTENDANTICA IVA HRASTE SOČO: ŽENSKO ČITANJE UMJETNIČKIH DJELA, ŽENSKA VIZURA JE MENI KAO ŽENI VAŽNA	153
AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS	163

UVOD

Napustio nas je još jedan veliki hrvatski domoljub:

Subject:OBAVIJEST O SMRTI AKADEMIKA MARINA HRASTE

Date:Mon, 3 Jul 2023 10:22:01 +0000

From:Info HAZU <info@hazu.hr>

Poštovani članovi Hrvatske akademije,

izvješćujemo Vas da je 1. srpnja 2023. u 85. godini života preminuo akademik Marin HRASTE. Njegovom su smrću Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti i njezin Razred za tehničke znanosti ostali bez svoga istaknutog člana.

Ispraćaj akademika Hraste bit će u srijedu 5. srpnja 2023. u 12,40 sati u krematoriju na Mirogoju.

S poštovanjem

HAZU

Nismo bili prijatelji zbog Akademije već zbog Boke kotorske. Naime Marinova supruga je iz vjerojatno najslavnije bokeljske obitelji Zmajević. Sjetimo se:

Matija Zmajević (Perast, 6. siječnja 1680. – Tavrov na Donu, Rusija, 18. kolovoza 1735.), bio je hrvatski pomorac, Bokelj, admiral pomorske flote Carske Rusije.

Vicko Zmajević (Perast, 23. prosinca 1670. – Zadar, 1745.), bio je Barski I zadarski nadbiskup

I Marin i ja bili smo članovi Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809.

Sjećam se jednog obiteljskog druženja uoči emisije na HRV-u o Hrvatima Boke kotorske kada sam upoznao njegovu kćerku današnju intendanticu HNK. Ona je odigrala značajnu ulogu u uvrštavanju na UNESCO-ov popis nematerijalne baštine „Svečanosti sv. Tripuna i kola sv. Tripuna – tradiciju bokeljskih Hrvata u Republici Hrvatskoj“. A Bokeljski Hrvati su u svojoj zahvali s ponosom naglasili njenu povezanost sa Zmajevićima. Zato na kraju knjige dajem i jedan njen intervju. Zato na kraju knjige dajem i jedan razgovor s njom.

A u knjizi dani su tekstovi iz mojih knjiga koji daju dio Marinovog domoljubnog rada. Tu su i otvorena pisma koja smo zajedno potpisali. Uvijek će se rado sjećati njegovog komentara iz vremena kada su takva pisma mogla i dospijeti do javnosti. Poslije jednog mog povratka u RH rekao mi je: „Joško ovdje se ništa ne događa kada si Ti vani.“ Uz Marinov životopis sastavni dio ovog Uvoda je i govor, potpredsjednika HAZU-a akademika Davora Miličića na posljednjem ispraćaju akademika Marina Hraste na zagrebačkom groblju Mirogoj, 5. srpnja 2023.

Akademik Josip Pečarić

AKADEMIK MARIN HRASTE – ŽIVOTOPIS

Datum rođenja:

- 24.09.1938

Mjesto rođenja:

- Sisak

Preminuo:

- Zagreb, 1. srpnja 2023.

HRASTE MARIN, AKADEMIK

REDOVITI ČLANOVI IX. RAZRED ZA TEHNIČKE ZNANOSTI

Akademске titule:

- akademik
- doktor znanosti

Institucije:

- professor emeritus – Sveučilište u Zagrebu (21.04.2009. – 01.07.2023.)
- redoviti profesor u miru – Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije Sveučilišta u Zagrebu (30.09.2008. – 01.07.2023.)

Funkcije u Akademiji:

- voditelj – Zavod za istraživanje korozije i desalinaciju u Dubrovniku (25.01.2017. – 01.07.2023.)
- predsjednik – Znanstveno vijeće za tehnološki razvoj (2006. – 2019.)

Članstvo u Akademiji:

- redoviti član – Razred za tehničke znanosti (18.05.2006. – 01.07.2023.)
- član suradnik – Razred za tehničke znanosti (28.05.1998. – 18.05.2006.)

Životopis

Školovanje

- 1957. Maturirao na Klasičnoj gimnaziji u Zagrebu
- 1962. Diplomirao na Tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu
- 1969. Magistrirao na Farmaceutsko-biokemijskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu
- 1972. Doktorirao na Sveučilište u Zagrebu. Disertacija "Studij raspodjele veličina čestica s posebnim osvrtom na mehaničke osobine cementnog kamena" (Mentor: A. Bezjak)

Znanstvena usavršavanja

- IASTE-Boots Pure Drug Co., Nottingham, UK
- DAAD-Kali Chemie AG, Hannover, Njemačka

Radna mjesta

- 1962-1970. Tehnološki fakultet, asistent
- 1970-1976. Tehnološki fakultet, docent
- 1976-1982. Tehnološki fakultet, izvanredni profesor
- 1982-1991. Tehnološki fakultet, redoviti profesor
- 1991 – Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije, redoviti profesor
- 1977-1979. Tehnološki fakultet, prodekan
- 1993-1997. Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije, dekan

Studijski boravci

- TU Dresden, Sektion Verfahrenstechnik, Njemačka (višekratno)
- NRC Canada, Ottawa, Kanada- gostujući znanstvenik

Nastava

Diplomska, redovni studij

- Mehaničke operacije
- Prijenos tvari i energije
- Mehaničko procesno inženjerstvo

Poslijediplomska

- Fenomeni prijenosa/Prijenos tvari i energije
- Inženjerstvo disperznih sustava
- Mehanički separacijski procesi
- Procesno inženjerstvo

Znanstveni rad

Inženjerstvo disperznih sustava, prvenstveno pretvorbe uzrokovane mehaničkim djelovanjem. Istraživanje vladanje grubodisperznih sustava u procesima nastajanja, kontaktiranja i separacije, problemi karakterizacije sustava, te analiza značaja granulometrijskog stanja za definiranje radnih uvjeta uređaja za usitnjavanje, aglomeriranje, suspendiranje, filtriranje itd.

Članstvo

Član je suradnik Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti od 1998. Redoviti član od 2006.

Član je osnivač Akademije tehničkih znanosti Hrvatske.

Predstavnik Hrvatskog društva kemijskih inženjera i tehnologa u Europskoj federaciji za kemijsko inženjerstvo.

Odlikovanja i nagrade:

Odlikovan je Redom Danice Hrvatske s likom Ruđera Boškovića i dobitnik nagrade "Fran Bošnjaković".

Bibliografija**KNJIGE**

1. M. Hraste: Mehaničke operacije/ Inženjerstvo disperznih sustava, Sveučilišna naklada, Zagreb 1990.
2. M. Hraste: Mehaničko procesno inženjerstvo (II. izmijenjeno i dopunjeno izdanje), Hinus Zagreb 2003.

RADOVI U ČASOPISIMA

A/ Indeksirani

1. M. Hraste and A. Bezjak: A new approach to the study of the influence of cement fineness on the strength of cement mortars, *Cem. Concr. Res.* 4, 915 (1974)
2. S. Suzanić und M. Hraste: Einfluss von Tuffsteinzusatz auf die Klinker Mahlbarkeit und Zementmoertelfestigkeit, *Zement-Kalk-Gips* 31, 506 (1979)
3. A. Glasnović and M. Hraste: The grinding equation in the investigation of coarse dispersing system of cement, *Cem. Concr. Res.* 12, 415 (1982)
4. M. Hraste and K. Vidović: Asbestos particle characteristics important for the filter cake formation, *Part. Charact.* 3, 40 (1986)
5. F. Gregurić, M. Hraste und E. Heidenreich: Ergebnisse der Zerkleinerung von erweichenden Stoffen, *Chem. Techn.* 40, 113 (1988)
6. B. Lovreček, M. Hraste and K. Vidović: Influence of surface charge on the separation properties of fibrous material, *Mechanical separation and particle technology* 11, 4 (1988)
7. N. Gambioroža, M. Hraste and J. Mencer: Rheology of polyurethane composite propellant and properties of filler particle system, *New Polymeric Mater.* 4, 13 (1993)
8. T.Dragičević and M.Hraste: Particle size distribution of silica produced by neutralization of fluosilicic acid, *Chem.Biochem.Eng.,Q.*, 7, 89 (1993)
9. T. Dragičević and M. Hraste: Surface area of silica produced by neutralization of fluosilicic acid, *Chem.Biochem.Eng.Q.* 8, 141 (1994)
10. M. Hraste and M. Husnjak, Suspensiion correlation in the range of criticalal particle/ vessel diameter ratio, *Chem. Bichem. Eng. Q.* 9(1995)
11. Z. Knežević, D. Gosak, M. Hraste and I. Jalšenjak: Fluid-bed microencapsulation, *J. Microencapsulation*, 15, 237 (1998)
12. K. Vidović, B. Lovreček and M. Hraste: Influence of surface charge on sedimentation and filtration behaviour of fibrous material, *Chem. Biochem. Eng. Q.* 10, 33 (1996)

13. G. Matijašić, K. Žižek, M. Hraste: Dolomite grinding behavior in laboratory ball mill, *Industrial Ceramics*, 27, 95 (2007)
14. Z. Knezevic Z., D. Gosak , M. Hraste , D. Rausl D. and M. Zuhirul I.Khan,.Application of Hot-Melt Coating Process for Designing a Lipid Based Controlled Release Drug Delivery System for Highly Soluble Drugs, *Chemical & Pharmaceutical Bulletin*, 57, 464 (2009)
15. K. Žižek, M. Hraste. Z. Gomzi: High-shear vs. Fluid-bed Granulation Process of Dolomite: Process modelling, *Chem. Biochem. Eng. Q.* 25 (1) 1 (2011)
16. K., Žižek, M. Hraste and Z., Gomzi, High shear granulation of dolomite – I: Effect of shear regime on process kinetics, *Chemical Engineering Research and Design*, 91 (1) 70 (2013)
17. K., Žižek, M. Hraste and Z., Gomzi, High shear granulation of dolomite – II: Effect of amount of binder liquid on process kinetics”, *Chemical Engineering Research and Design*, 92 (5) 1091 (2014)

B/ Ostali

1. M. Hraste: Određivanje veličine i raspodjele čestica, *Cement* 11, 181 (1967)
2. M. Hraste: Prikazivanje raspodjele veličina čestica, *Cement* 13, 169 (1969)
3. A. Bezjak i M. Hraste: Utjecaj granulometrijskog sastava, prikazanog Rosin -Rammllerovom funkcijom raspodjele, na čvrstoću cementnog kamena, *Kem. Ind.* 19, 287 (1970)
4. M. Hraste: Mogućnost definiranja finoće cementa pomoću specifične površine, *Cement* 17, 132 (1973/74)
5. M. Hraste: Utjecaj vremena sitnjenja na stanje disperznog sustava cementa, *Kem. Ind.* 23, 915 (1974)
6. A. Glasnović i M. Hraste: Mogućnost korištenja osnovnih parametara opće jednadžbe meljave kao pokazatelja uvjeta rada mlina, *Kem. Ind.* 24, 107 (1975)

7. J. Herak i M. Hraste: Analiza hidrodinamičkih uvjeta kod pneumatskog transporta mljevenog kamena, Kem. Ind. 26, 455 (1977)
8. J. Herak i M. Hraste: Utjecaj dijelova opreme na brzinu transportiranog materijala, Kem. Ind. 26, 625 (1977)
9. M. Hraste i Z. Nuber: Prilog proučavanja aglomeriranja kvrenog pijeska u područjima koja ne obuhvaćaju nukleaciju, Kem. Ind. 28, 407 (1979)
10. Z. Nuber i M. Hraste: Izbor metode pogodne za određivanje raspodjele veličina aglomerata, Kem. Ind. 33, 647 (1984)
11. T. Dragičević I M. Hraste: O sljepljivanju granuliranog KAN-a proizvedenog priliranjem, Kem. Ind. 33, 191 (1984)
12. K. Vidović i M. Hraste: Utjecaj svojstava suspenzije na specifični otpor filterskog kolača, Kem. Ind. 34, 63 (1985)
13. M. Hraste i Z. Nuber: Aglomeriranje polidisperznih materijala, Kem. Ind. 34, 735 (1985)
14. A. Glasnović, M. Hraste, N. Kamenić, K. Popović i V. Ukrainčik: Utjecaj vapnenca na mljevenje PC klinkera i svojstva cementnog morta Tehnika – Naše građevinarstvo 40, 714 (1986)
15. M. Hraste, A. Glasnović i Z. Špirić: Prilog analizi odnosa između specifične površine i raspodjele veličina čestica, Kem. Ind. 36, 239 (1987)
16. M. Popadić, A. Glasnović i M. Hraste: Izbor kriterija za utvrđivanje optimalne količine pomoćnih sredstava za filtraciju, Prehrambeno – tehnološka i biotehnološka revija 27, 195 (1989)
17. M. Hraste: Suspendiranje čvrstih čestica u miješalici, Kem. Ind. 38, 1 (1989) – Inter. Chem. Eng.
18. M. Hraste: Funkcije raspodjele veličina čestica; Izbor i uspješnost primjene, Kem. Ind. 41, 49 (1992)
19. M. Hraste: Prisjećanje na početke kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj, Kem. Ind. 47, 455 (1998)

20. A. Glasnović, M. Hraste, G. Matijašić i S. Osmak: Utjecaj raspodjele veličina suspendiranih čestica na svojstva dubinskog filtra, *Kem. Ind.* 49, 511 (2000)
21. M. Hraste: Kemijsko inženjerstvo – izazovi u istraživanjima i trendovi u nastavi, *Kem. Ind.* 50, 21 (2001)
22. M. Hraste: Stranice Kemije u industriji – zrcalo razvoja kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj, *Kem. Ind.* 51, 110 (2002)
23. M Hraste: Razdoblja značajna za razvoj kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj, *Kem. Ind.* 56, 495 (2007)

RADOVI U KNJIGAMA I ZBORNICIMA

C/ Međunarodna recenzija

1. J. R. Wynnkyjj, C. E. Capes and M. Hraste: Strength of capillary state agglomerate, *Agglomeration*, O. Molerus and W. Hufnagel (eds.), VDI, Nuerenberg 1981, 2
2. A. Glasnović und M. Hraste: Zur Vergleich granulometrischer Analysenmethoden am Beispiel der Zement Analyse, Ber. 2. Fachtagung Granulometrie, E. Heidenreich (ed.), Kammerder Technik Dresden 1981.
3. M. Hraste und Z. Nuber: Auswahl Zweckmaessiger Methoden fuer die Groesseen Messung von Agglomeraten, Ber. 4. Fachtagung Granulometrie, E. Heidenreich (ed.), Kammer der Technik Dresden, 1985, 5; *Chem. Techn.* 37, 441 (1985)
4. M. Hraste and Z. Nuber: Degree of feed material dispersion and agglomerate properties, *Agglomeration*, C. E. Capes (ed.), AIME, Toronto, 1985, 659
5. M. Hraste, B. Lovreček and K. Vidović: The role of surface charge on the filtrability of asbestos fibers, Preprints 1. World congress particle technology, K. Leschonski (ed.), Partec, Nuerenberg, 1986. Part IV, 255
6. M. Hraste and A. Glasnović: Agitation of polydisperse solid suspension, *Poronal*, L. G. Nagy (ed.), Eloadasai, Balatonfured, 1986, 261

7. M. Popadić, A. Glasnović, B. Tripalo, M. Hraste and E. Bauman: Our experience in filter – aid dispersion property selection, Proc. 4. Mediteranean congress of chemical engineering, Sociedad espanola de quimica industrial, Barcelona, 1987, Vol.II, 355
8. M. Hraste, S. Osmak and D. Šenija: Suspension of poydisperse solid particles in agitated vessel, Poronal, L. G. Nagy (ed.), Eloasdasasai, Szeged, 1989, 143
9. M. Hraste and K. Vidović: Suspension properties and filter cake resistance of some fibrous material, Proc. 5. World filtration congress, C. Eyraud (ed.), Societe francaise de filtration, Nice, 1990, Vol.III, 161
10. M. Hraste and Z. Špirić: Rheological and dispersion properties of thixotropic suspensions, Proc. 5. Mediteranean congress of chemical engineering, Sociedad espanola de quimica indistrial, Barcelona, 1990, Vol.I, 40
11. N. Gambiroža and M. Hraste: Relative viscosity estimation of composite material, *Ibid*, 42
12. N. Gambiroža and M. Hraste: Dispersion state of ammonium perchlorate and dynamic mechanical properties of polymer composite, Proc. 4. World congress of chemical engineering, D. Behrens (ed.), DECHEMA, Karlsruhe, 1991, Vol.I, 4.12
13. J. Latas, Z. Grozdek, M. Čorić i M. Hraste: Problemi uvečanja u procesu filtracije, Separacijski procesi v heterogenih sistemih, Slovensko kemijsko društvo, P. Glavič(ed), Maribor 1992, 24
14. M.Hraste, M.Husnjak: Suspending solid particles in agitated vessel, Proc. 6. Mediteranean Congress of Chemical Engineering, Sociedad espanola de quimica industrial, Barcelona, 1993,
15. Z. Špirić and M. Hraste: Mercury removal from natural gas-Process modification by change of gas flow direction, 1. European congress on chemical engineering, The European Federation of ChemicalEngineering and The Italian Association of Chemical Engineering AIDIC, G. Poli (ed.), Florence 1997, Vol. III, 2345

16. S. Primer, D. Gosak and M. Hraste: Size distribution predicting for well-grinded particles, 1. European congress on chemical engineering, The European Federation of Chemical Engineering and The Italian Association of Chemical Engineering AIDIC, G. Poli (ed.), Florence 1997, Supplement, 3093
17. Z. Knežević, J. Joachim, M. Hraste and I. Jalšenjak: Hot melt coating for pharmaceutical products, 8th International symposium on solid dosage forms, Heidelberg 1998.
18. Z. Špirić and M. Hraste: Mercury saturation profile across the sulfur impregnated activated carbon bed, Mercury contaminated sites: Characterization, risk assessment and remediation, R. Ebinghaus, R.R. Turner, D. Lacerda, O. Vasiliev and W. Salomons (ed), Springer Environmetal Science, Springer Verlag Heidelberg 1999, 409 – 417
19. G. Matijašić, K. Žižek, M. Hraste: Prediction of product particle size distribution using batch grinding equation, 6th European Congressof Chemical Engineering, Copenhagen 2007
20. Žižek K., Hraste M., Gomzi Z.: High-shear granulation of dolomite, 18th International Congress of Chemical and Process Engineering, Prag 2008, str. 1-12
21. K. Žižek, M. Hraste, Z. Gomzi, Fluid-bed granulation of dolomite, Chemical Engineering Transactions, 17, 801-806, ICheP-9, The ninth International Conference on Chemical and Process Engineering, Rome, Italia (2009)

D/ Domaća recenzija

1. A. Glasnović, Z. Nuber i M. Hraste: Analitički izrazi pogodni za izračavanje stanja grubodisperznih sistema, Zbornik radova II. jugoslavenskog simpozija o hemijskom inženjerstvu, Beograd, 1980, 189
2. M. Hraste i A. Glasnović: Izračavanje granulometrijskog sastava cementa transformiranim RRSB-funkcijom, Zbornik referatov XII posvetovanja o sodobnih dosežibih v proizvodnji cementa in azbest cementa, Rogaška Slatina, 1986, 81

3. M. Hraste i A. Glasnović: Suspendiranje čvrstih čestica različitih stupnjeva, disperznosti, Zbornik radova II. jugoslavenskog kongresa za hemijsko inženjerstvo i procesnu tehniku, Dubrovnik, 1987, 88
4. J. Božičević, Z. Gomzi i M. Hraste: Kemijsko inženjerstvo u razvoju tehnologije, Susret generacija, Zagreb 1990., 125
5. M. Hraste: Rikard Podhorsky, utemeljitelj kemijskog inženjerstva u Hrvatskoj, Rikard Podhorsky, Hinus Zagreb 2002.(Edicija Istaknuti profesori), str. 5-18, ISBN 953-6470-13-6
6. M. Hraste: Trends in Chemical Engineering Education, Annu. Croat. Acad. Eng., Zagreb 2004, str. 43-48, ISSN 1332-3482
7. M. Hraste: O razvoju kemijskog inženjerstva, Tehnika u Hrvatskoj, Matica Hrvatska, Zagreb 2004, str.105-111, ISBN 953-150-701-5
8. M. Hraste: Znanje i društveni izazovi, Znanje-temelj konkurentnosti i razvoja, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti, (ur. J. Barbić), Zagreb 2011., str. 17-22

PRIKAZI

1. M. Hraste: Prof.dr.sc. Rikard Podhorsky, nekrolog, Tehničke znanosti 2, 2(1995)
2. M. Hraste: Prof.dr.sc. Rikard Podhorsky, nekrolog, Kem. Ind. 44 (1995)

RAD NA POPULARIZACIJI STRUKE

1. M. Hraste: Filtracija, Tehnička enciklopedija 5, Leksikografski zavod, Zagreb 1976., 398
2. M. Hraste: Kako osuvremeniti nastavu na tehničkim visokim učilištima: teze za raspravu, Nastava i organizacija nastave na tehničkim visokim učilištima, KoREMA Zagreb 1994, 14
3. M. Hraste: Fakultet kemijskog inženjerstva i tehnologije: Pogled u budućnost, Polimeri 15, 110 (1994)
4. M. Hraste: Chemical Engineering, Scientific research in Croatia, Zagreb 1995, 136 ISBN 953-96361-2-4

5. M. Hraste: Kemijsko inženjerstvo, Znanost u Hrvata, Katalog izložbe II, Zagreb 1996.
6. M. Hraste: Centrifugiranje, Hrvatska opća enciklopedija 2, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2000.
7. M. Hraste: Drobljenje, Hrvatska opća enciklopedija 3, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2003.
8. M. Hraste: Kemijsko inženjerstvo, Hrvatska opća enciklopedija 5, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2003.
9. M. Hraste: Klasiranje, Hrvatska opća enciklopedija 5, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2003.
10. M. Hraste: Miješanje, Hrvatska opća enciklopedija 7, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2005.
11. M. Hraste: Mljevenje, Hrvatska opća enciklopedija 7, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2005.
12. M. Hraste: Okrupnjavanje, Hrvatska opća enciklopedija 8, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2006.
13. M. Hraste: Podhorsky, Rikard, Hrvatska opća enciklopedija 8, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2006.
14. M. Hraste: Pročiščavanje, Hrvatska opća enciklopedija 8, Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2006.
15. M. Hraste: Tehnički leksikon , Hrvatski leksikografski zavod M. Krleža, Zagreb 2008. (74 natuknice)
16. L. Budin, T. Filetin, M. Hraste i I. Lovrek, Elementi za izgradnju hrvatskog inovacijskog sustava u Smjernicama za strategiju odgoja, obrazovanja, znanosti tehnologije, Inovacijama do konkurentnosti, Udruga inovatora Hrvatske, Zagreb 2012., 66 – 79

<https://www.info.hazu.hr/clanovi/hraste-marin/>

AKADEMIK DAVOR MILIĆIĆ, POTPREDSJEDNIK HAZU

***IN MEMORIAM* GOVOR NA POSLJEDNJEM ISPRAĆAJU AKADEMIKA MARINA HRASTE NA ZAGREBAČKOM GROBLJU MIROGOJ, 5. SRPNJA 2023.**

Poštovana obitelji Hraste i Sočo,
Poštovane akademkinje i akademici, rođaci, prijatelji i poštovatelji
preminuloga akademika Marina Hraste,

Dodijeljena mi je teška ali časna dužnost oprostiti se od akademika Marina Hraste uime HAZU, njezina predsjednika akademika Neidharta, Uprave, Predsjedništva i Razreda za tehničke znanosti kojemu je pripadao pokojni akademik Hraste. Od mojeg dragog rođaka i prijatelja Marina, oprostit ću se, ne samo kao potpredsjednik Hrvatske akademije nego i osobno.

Tehnički je razred najmlađi, ali jedan od najpropulzivnijih u našoj Akademiji. Osnovan je, za Akademijina mjerila, jer je HAZU osnovana 1861, nedavne 1997. g. Marin Hraste, kao mladi profesor Tehnološkoga fakulteta surađuje s HAZU od samoga osnutka Razreda za tehničke znanosti. Već 1998, godinu dana nakon osnutka Razreda za tehničke znanosti biva izabran za člana suradnika, a 2006. g. postaje redovitim članom tj. akademikom. Kao što je i uobičajeno za akademika, profesor Hraste imao je i briljantnu sveučilišnu karijeru. Docent postaje u dobi od 32 g, a izvanredni profesor u dobi od 36 g. U zvanje redovitoga profesora izabran je u dobi od 44 g. Njegov Tehnološki fakultet prerasta u Fakultet kemijskoga inženjerstva i tehnologije, a profesor Hraste obnašao je funkciju dekana u dvama uzastopnim mandatima, i to u razdoblju od 1993-1997. Potom godinama djeluje i kao Istaknuti je član Kluba dekana, u koji me je osobno učlanio nakon prestanka mojih dekanskih mandata na Medicinskom fakultetu, 2015 g. Professor emeritus

postaje 2009. godinu dana nakon umirovljenja. Objavio je dvije i danas relevantne knjige, četrdesetak znanstvenih radova, niz kongresnih i simpozijskih sažetaka kao i brojne članke u Tehničkoj enciklopediji, Općoj hrvatskoj enciklopediji i Tehničkome leksikonu. Znanstveno se usavršavao u Njemačkoj i Velikoj Britaniji, a gostovao je kao znanstvenik u Njemačkoj i Kanadi. Osim međunarodne prepoznatosti, u mladoj, u početku njegova bavljenja avangardnoj znanosti, od početka je težio je interdisciplinarnosti, kao *conditio sine qua non* napretka kemijskoga inženjerstva i biotehnologije. Tomu u prilog govori činjenica da je kao mladi inženjer tehnologije magistrirao na Farmaceutsko-biotehnološkom fakultetu, a kasnije, kao suradnik Akademije i potom akademik, nastavio je ustrajati na povezivanju znanstvenika širokoga raspona interesa u aktivnostima Akademijinog razreda za tehničke znanosti i šire.

Marin Hraste dao je bitan doprinos Hrvatskoj akademiji kao predsjednik Znanstvenoga vijeća za tehnologiski razvoj 2006-2019. Vijeće je organiziralo brojne javne rasprave i iznjedrilo nekolicinu bitnih objava, npr. „Obrazovanje za tehnološki ovisno društvo znanja“ te „Inovativnost, istraživačko sveučilište i poduzeće zasnovano na znanju.“ Obnašao je i dužnost voditelja Zavoda za istraživanje korozije i desalinizaciju u Dubrovniku, od 2017. do nedavne smrti. Bio je osnivački član Hrvatske akademije tehničkih znanosti i predstavnik Hrvatskoga društva kemijskih inženjera u Europskoj federaciji za kemijsko inženjerstvo. Dobitnik je dviju prestižnih nacionalnih nagrada: Red Danice Hvartske s likom Ruđera Boškovića i najviše nagrade Sveučilišta u Zagrebu za doprinos tehničkim znanostima „Fran Bošnjaković“.

Od akademika Hraste, oprاشtam se i kao njegov rođak i prijatelj, uime čitave moje obitelji i naših zajedničkih hvarskeh odnosno bruških korijena. Brusje malo naselje na hrptu otoka, udaljeno od grada Hvara svega 5 km, podarilo je našoj domovini čak šest akademika i srazmjerno, vjerojatno najveći broj sveučilišnih profesora i istaknutih intelektualaca. Marinov otac, Mate Hraste, naš poznati jezikoslovac i dijalektolog, također je bio istaknuti akademik Hrvatske akademije. Marinova kći, dr. sc. Iva Hraste Sočo, opera

pjevačica, znanstvenica i diplomakinja, sada obnaša dužnost intendantkinje HNK, unuk Lovro liječnik je i uspješan specijalizant oftalmologije, a sin Mate naslijedio je oca i vrstan je stručnjak u području kemijskoga inženjerstva te trenutno živi i radi i New Yorku, u SAD-u. Marinova supruga, Vesna Hraste rođena Bakran, bila je višegodišnja profesorica Matematičke gimnazije u Zagrebu i kći legendarnoga kirurga Klinike na Rebru, pok. profesora Ivana Bakrana. Pok. Ivan Bakran ml, Vesnin Brat, bio je ugledni profesor interne medicine i jedan od osnivača kliničke farmakologije u Hrvatskoj. Zet Marinov je Zrinko Sočo, naš je poznati operni pjevač. To spominjem kako bih oslikao da je Marin bio doista sretan čovjek, s pravom ponosan na svoju obitelj.

Marin je jedan od ljudi koje poznajem otkad znam za sebe, od najranijega djetinjstva. Brojna su bila privatna druženja, rođendani, vjenčanja, krštenja, promocije, sprovodi. Učio me plivati na hvarske Bonju, na njegovu krilu, kao dječak od četiri-pet godina, držao sam volan njegova svjetloelenoga Fiće, plovio po hvarske Paklinske otočju u njegovoj maloj brodici koju smo zvali „Marinova kadica.“ Kasnije, mnogo kasnije, postao sam njegov liječnik-kardiolog i petnaestak godina nastojao i uspijevao Marina održati u radnoj i životnoj formi. Od stričeka Marina, Marin je postao moj priatelj s kojim sam vodio niz razgovora o različitim temama, medicinskim, političkim, filozofijskim, domoljubnim, životnim. U posljednjim godinama njegova života nekako se zgusnulo naše vrijeme višegodišnjega druženja, susreti su bili kraći ali iznimno sadržajni. Mnogo smo razgovarali i o Akademiji i uvijek sam se iznova čudio kako Marin, neovisno o njegovu zdravstvenome stanju, stalno promišlja o Akademiji, važnosti vrsnoće budućih članova i o modernizaciji Akademije. Svojim je tihim autoritetom, uključivošću, diplomatičnošću i srdačnošću bio važan sudionik napretka Razreda za tehničke znanosti i Hrvatske akademije općenito. Tjelesno vidno shrvan, nazočio je i nedavnoj Skupštini Akademije. To nam je bio posljednji susret, a glavna je tema i tada, zaista, bila Hrvatska Akademija.

Svi koji smo poznavali akademika Hrastu trajno ćemo ga se sjećati. Njegovo djelo živjet će kao dio povijesti kemijskoga inženjerstva u Hrvatskoj, a njegov doprinos Hrvatskoj akademiji ostaje kao trajno

nadahnuće svima nama koji nastavljamo ostvarivati poslanje naše Akademije: znanstvena i umjetnička vrsnoća, politička i svekolika neovisnost i Hrvatska iznad svega.

Izražavam duboku sućut ožalošćenoj obitelji.

Dragi akademiče, dragi Marine, neka ti je laka hrvatska zemlja.
Hvala Ti i slava!

ZA HRVATSKE VREDNOTE, ZAGREB, 2007.

Jesmo li što naučili iz slučaja Krestić?

MJERODAVNE USTANOVE I DALJE ŠUTE

Je li se u HAZU dogodila Tuđmanova pomirba – zapitao se akademik Josip Pečarić u povodu Izjave koju su potpisali akademici različitih svjetonazora i političkih opcija, te tako spriječili da velikosrbin Vasilije Krestić, uz pomoć neodgovornih hrvatskih ustanova, po drugi put pregazi Vukovar. Krestić demantira Izjavu, a naše mjerodavne ustanove – uvukle su se u puževu kućicu. Do nove prilike?

Odavno već nije tako što izazvalo opće odobravanje hrvatske javnosti kao «Izjava» koju je 18 hrvatskih akademika uputilo u ponедјeljak 7. siječnja Hini: «Prema Katalogu stručnog osposobljavanja nastavnika za 2007. godinu, koji je donijela Agencija za odgoj i obrazovanje Republike Hrvatske, s potpisom ravnatelja Agencije Vinka Filipovića, predviđeno je 10. siječnja predavanje dr. sc. Vasilija Krestića "Historija Srba u Hrvatskoj i Slavoniji" u Vukovaru (isto predavanje prema Katalogu stručnog

osposobljavanja nastavnika za 2006. godinu bilo je predviđeno za 15. rujna 2006. godine). Smatramo da je neprimjereni, što više i neuljudno da u Vukovar dolazi predavati čovjek koji kao jedan od tvoraca Memoranduma SANU i tvorac sintagme o Hrvatima kao genocidnom narodu nosi veliki dio krvice za sve što se dogodilo u Hrvatskom domovinskom ratu i posebice u Vukovaru. To je neviđen postupak jednoga srpskog akademika i onih koji to predavanje organiziraju.»

SANU je most razdvajanja

Istog dana o samom slučaju opširno je izvijestila Nova TV u svom Dnevniku, dok ostale TV kuće to nisu učinile. Sutradan su o skandalu pisale sve novine. Tako «Glas Slavonije» donosi tekst «Nakon izjave 18 akademika HAZU, u posljednji trenutak spriječen sramotan nastup na nastavničkom seminaru - Akademici spriječili predavanje velikosrpskog ideologa u Vukovaru» u kome piše kako je Vinko Filipović kazao da je u petak navečer Ministarstvo znanosti, obrazovanja i sporta upozorilo Agenciju na slučaj. Krivac je Borislav Đekić. katalog je stavljen izvan snage, umjesto Vasilija Krestića predavanje će održati povjesničar prof. dr. Drago Roksandić, a kazao je da će se poduzeti mjere radi utvrđivanja odgovornosti.

Slična su izvješća u svim dnevnim novinama. «Jutarnji list» navodi i djelić moje izjave kako «akademici najavljeni Krestićev dolazak u Hrvatsku nisu mogli prešutjeti iz dva ključna razloga. - Memorandum SANU bio je ideološka podloga za agresiju na Hrvatsku, a njegova sintagma o Hrvatima kao genocidnom narodu bila je ideološka osnova za svako negiranje hrvatske državnosti i hrvatske države.»

Na HTV-u se o tome govorilo 8. siječnja u emisiji «Radni ručak», kada smo bili gosti Filipović i ja. Zanimljivo je kako g. Filipović nije znao za činjenicu da je isto predavanje trebalo biti održano – kako to stoji u Izjavi – prošle godine i to s nadnaslovom «Mostovi koji nas spajaju». Upozorio sam i na činjenicu da se u tim katalozima ne predviđa predavanje o stradanjima Hrvata u Hrvatskom domovinskom ratu, tj. neće biti ni riječi o Vukovaru, Škabrnji, Dubrovniku, ali hoće o stradanjima u Jasenovcu i to – vjerojatno - samo ona do 1945 g., dok o onima poslije završetka Drugog svjetskog rata neće biti nikakvih predavanja.

(Napomenut će da je preko 800 kataloga za 2007.g. poslano školama iako u zaključku jednog recenzenta stoji: «Predloženi Katalog je stručno-metodički neprihvatljiv, a finansijski neopravдан. Treba ga izraditi ponovno uz sudjelovanje Ministarstva i uspješnih praktičara i kreatora HNOS-a.» A ni druge nisu bile mnogo bolje.) U svim novinama dane su i izjave pojedinih povjesničara, u «Večernjem listu» Josipa Jurčevića i Dušana Bilandžića, u «Glasu Slavonije» i «Novom listu» potpisnika «Izjave» Petra Strčića.

Očekivana Krestićeva reakcija

Navode se i razne Krestićeve izjave koje potvrđuju ono što su rekli akademici. Javnost nije još upoznata kakve su sankcije poduzete za odgovorne. Od početka postoji želja da se slučaj zataška. Ljudi nas pitaju jesu li i akademici digli ruke od svega? Potpisnici «Izjave» su razmišljali trebaju li javno upitati što su nadležni poduzeli. Zgodna prigoda bila je to što je odgovorne još više optužio sam Krestić. Postojaо je i nacrt: «Prema Tanjugu akademik Vasilije Krestić 'energično je demantirao da postoji bilo kakav aranžman da u Vukovaru održi predavanje o historiji Srba u Hrvatskoj i Slavoniji i 's prezirom' je odbacio insinuacije hrvatskih akademika u vezi sa tim'. Krestić kaže: 'Dužan sam obavijestiti da nikakve aranžmane u vezi s tim predavanjem ja nemam. O takvom predavanju sa mnom nitko s današnjeg područja Hrvatske nikad nije vodio bilo kakav razgovor.'

Neobično je da netko tko je akademik navođenje dokumenata naziva insinuacijama (Katalozi stručnog osposobljavanja Agencije za odgoj i obrazovanje nastavnika Republike Hrvatske za 2006. i 2007. godinu, s potpisom ravnatelja Vinka Filipovića). Ujedno pozivamo nadležne da objave dokumentaciju koja potvrđuje da je Vasilije Krestić zaista bio službeno predviđen kao predavač u Vukovaru.

Potpisnici Izjave

Prema Tanjugovim izvješćima Izjavu je potpisalo 18 hrvatskih akademika, 'poznatih po nacionalističkim stavovima'. Umjesto komentara navodimo da su do sada 'Izjavu' potpisali Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Hrvoje Babić, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Rafo Bogišić, Žarko Dadić, Stjepan Damjanović, Marin Hraste,

Sibila Jelaska, Dubravko Jelčić, Boris Kamenar, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Željko Kućan, Ivan Kušan, Lujo Margetić, Slavko Matić, Slobodan Novak, Vladimir Paar, Josip Pečarić, Stanko Popović, Tomislav Raukar, Željko Reiner, Daniel Rukavina, Vlatko Silobrčić, Nikša Stančić, Petar Strčić, Dionis Sunko, Ivo Šlaus, Josip Tišljar i Nenad Trinajstić; dakle nas 32 redovita člana HAZU svih političkih nazora. Za razliku od akademika Vasilija Krestića i Tanjuga mi domoljublje razlikujemo od agresivnog nacionalizma.»

Međutim, vjerojatno bi se takvo «Priopćenje» shvatilo kao naše komentiranje tvrdnji TANJUG-a i Krestića. A komentirati njih je zaista nepotrebno, zar ne? No, Krestićeva izjava je prenesena u hrvatskim novinama. Zato javnost treba dozнати tko je tu govorio istinu, a tko nije. Radi li se o nesposobnosti ili zlonamernosti? Nadležni još šute! Dokle? Znakovito je ipak da su «Izjavu» potpisali akademici često i izrazito suprotstavljenih političkih nazora. Je li se u HAZU dogodila Tuđmanova pomirba?

Učiniti korak dalje

U svezi s tim treba spomenuti izvrstan tekst Milana Ivkošića »Krestić je obična srpska pojava» u kome piše: »Gospodo hrvatski akademici, oprostite, ali u Srbiji je četništvo službeno rehabilitirano. Jedan od najžešćih zagovornika četnika Vuk Drašković službeno je bio najdjelatniji u organizaciji spektakularnog Sanaderova posjeta Srbiji. I Mesić i Sanader neprekidno ističu izvrsne odnose s takvom Srbijom. Kod Aleksandra Stankovića u "Nedjeljom u dva" na HTV-u gostovao je Miloševićev ministar informiranja Aleksandar Tijanić i promicao četništvo pred milijunskim hrvatskim gledateljstvom, i tako dalje. Čemu onda tolika povika na Krestića kad je on iz prijateljske nam zemlje u kojoj su njegova stajališta normalna pojava kao što je normalno da u njoj nekažnjeno žive glavni pokretači agresije na Hrvatsku?»

Da, Ivkošić nas s pravom upozorava da je do nečega kao što je »Izjava« trebalo doći znatno ranije. To zajedništvo ništa ne znači ako se ne kreće korak dalje. Velikosrpska ideologija je donijela toliko zla na ovim prostorima, a danas se u Haagu sudi onima koji su se tom zlu suprotstavili. I pobijedili ga. Za to su proglašeni «zločinačkom organizacijom», a sama pobjeda nad genocidnom politikom

«zločinačkim pothvatom». Optužnice zajednički pišu agresori i oni koji su im pomagali bilo neizravno, bilo izravno. Jesmo li naučili da bi upravo Akademija i akademici trebali govoriti o tome? Krestić sa svojom ideologijom nije uspio pobijediti hrvatski narod, a takva sramotna suđenja hrvatskim junacima oduzimaju mu ponos i dostojanstvo. A narod bez ponosa i dostojanstva – što je to? Jesmo li to naučili?

Podsjetnik: Velikosrpsko ludilo ili idiotizam?

Akademik SANU Vasilije Krestić zadužen za hrvatsku povijest: «Po mome dubokom uvjerenju, zajednički život je nemoguć... I bilo bi dobro i za hrvatski i za srpski narod kada bi se našla neka međa. Teško je da prognoziramo u ovom času, ali sam uvjeren da ako to tako ne rešimo imaćemo permanentan rat... Znate, to je ono pitanje odnosa 'urbanih' i 'ruralnih' Srba. Ja sam oduvek smatrao da je vrlo važno da, ako već ne možemo zajednički da živimo, izdvojimo delove u kojima je srpsko stanovništvo većinsko. Time se može rešiti i pitanje 'urbanih' Srba, 'Urbani' Srbi, ako ostanu u Hrvatskoj ovakvoj kakva je, nedemokratskoj, ili će postati Hrvati ili će morati otići iz gradova, što se delimično već dešava... Postavlja se pitanje možemo li mi uopšte razgovarati o nečemu drugom. Šta će reći taj narod tamo kojem prete uništavanje i iseljavanje? Oni jednostavno ne mogu da prihvate drugo rešenje. Ja znam da je svaka pomisao na rat gotovo idiotska, ali taj narod je ugrožen, njemu su potrebne veće garantije od onih koje mu se nude u Hagu» («Nin», 1. listopada 1991.; vidi: Nenad Piskač: Nebeska Srbija u Hrvatskoj, str. 222).

«Izgledalo je kao da i SPC očekuje ostvarenje ideje akademika Krestića da 'urbanii' Srbi pređu u delove Hrvatske u kojima je srpsko stanovništvo većinsko, tj. u RSK. Ili, kako je to Dobrica Ćosić malo drugačije rekao, da izvrše 'planska preseljenja i razmena stanovništva'» (Milorad Tomanić).

«Hrvatsko slovo, 2. veljače 2007.

ZLOČINAČKI SUD U HAAGU, ZAGREB, 2008.

PISMO PREDSJEDNIKU VLADE

Vlada Republike Hrvatske
predsjednik dr. Ivo Sanader

Izražavamo veliko čuđenje i nevjeru što je hrvatska Vlada iz saborske procedure povukla prijedlog o imenovanju uglednog hrvatskog povjesničara Milana Kruheka, bivšeg ravnatelja Hrvatskog instituta za povijest, članom *Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju*, zbog primjedbe jednoga ideoološki ostrašćenog zastupnika iz redova oporbe da je Milan Kruhek potpisnik apela o Mili Budaku i da stoga ne može biti članom spomenutog Odbora.

Je li tim činom hrvatska Vlada neizravno poslala poruku javnosti kako nitko od potpisnika *Apela o Mili Budaku, opet: deset činjenica i deset pitanja s jednim apelom u zaključku*, dakle više stotina uglednih znanstvenika, profesora, javnih radnika, akademika, biskupa ne može biti u javnoj ili društvenoj funkciji? Ili, s obzirom da se radi o Odboru za etiku, hrvatska Vlada misli da su etični politički procesi u kojima od pokretanja postupka do izvršenja smrtnе kazne prođe manje od 24 sata?

U spomenutom apelu predlaže se obnova procesa održanih u doba komunističke i drugih totalitarnih vlasti, pa tako i procesa protiv Mile Budaka.

Je li za Vladu zahtjev za obnovom svih komunističkih i drugih totalitarnih političkih procesa i sudskom rehabilitacijom nevinih žrtava humani i etički stav ili nije? Napominjemo kako takav zahtjev ne prepostavlja svrstavanje uz bilo koga, kako je to saborskim zastupnicima podvalio nekadašnji ministar znanosti te aktualni zastupnik Gvozden Flego u svojoj saborskoj inicijativi glede imenovanja Milana Kruheka.

Umjesto odgovora mjerodavnih na takav jedan demokratski apel, koji je u međuvremenu osnažila *Rezolucija vijeća Europe o osudi komunističkih zločina i*

Deklaracija o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj od 1945. do 1990. (donio je Hrvatski sabor 2006.), uslijedila je hajka, za kakvu smo mislili da je za nama. Suočavamo li se to mi s nečim što smo mislili da je, kao i totalitarizam, za nama, samo još u perfidnjim oblicima?

U Zagrebu, 4. lipnja 2008.

Akademik Ivan Aralica

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Prof. dr. sc. Ivan Bakran

Akademik Slaven Barišić

Prof. dr. sc. Ivan Biondić

Akademik Rafo Bogišić

Mons. Mile Bogović, biskup

Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu

Prof. dr. sc. don Josip Čorić

Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić

Dr. fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih kat. misija u Švicarskoj

Akademik Žarko Dadić

Dr.dr.h.c. Nikola Debelić, dirigent, sveuč. prof. i hrv. veleposlanik u m.

Prof.dr.sc. Goran Dodig

Prof. dr. Andrej Dujella

Prof. dr. sc. Vinko Grubišić, Kanada

Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Akademik Marin Hraste

Dr.sc. Borka Jadrijević, docentica

Dr. sc. Zvonimir Janović, sveučilišni profesor u mirovini

Akademik Dubravko Jelčić

Prof. dr. sc. Ivan Kordić

Prof. Kuzma Kovačić, akad. kipar

Dr. sc. Jure Krišto, znanstveni savjetnik

Prof. dr. sc. Slobodan Lang

Prof. dr. sc. Branimir Lukšić¹

¹ Prof. Lukšić komentirao je samo pismo na Portalu HKV-a:

Izostala osuda komunizma

Pažljivog promatrača današnje političke scene u Hrvatskoj ne čudi slučaj s profesorom Kruhekom, koji znači očito nepoštivanje rezolucije Skupštine Vijeća Europe od 25.1.2006. U toj rezoluciji, među ostalim, stoji, da komunističke totalitarne režime karakteriziraju BEZ IZUZETKA teška kršenja ljudskih prava, koja uključuju pojedinačna i kolektivna ubojstva i egzekucije, smrt u koncentracijskim logorima, izglađnjivanje, deportacije, mučenje, ropski rad..., progon zbog nacionalne ili vjerske pripadnosti, kršenje slobode savjesti, mišljenja i izražavanja, slobode tiska, te nedostatak političkog pluralizma (točka 2.). U rezoluciji se ističe, da je javna osuda tih zločina i javna svijest o njima jedan od preduvjeta njihova izbjegavanja u budućnosti, i da ta svijest igra važnu ulogu u odgoju mladih naraštaja (točka 7.).

Zašto izostaje učinkovita osuda tih zločina u današnjoj Hrvatskoj? Zašto je osuda komunističkih zločina od strane hrvatske vlasti, hrvatskoga pravosuđa prigušena i sramežljiva? To je psihološki shvatljivo. Shvatljivo je, da bi osudom tih zločina nekadašnji komunisti, koji su se infiltrirali u sve pore državnog aparata, udrugu za zaštitu ljudskih prava, pravosuđa, medija, školstva, diplomacije, čak i vojske,

(1) morali priznati, da je komunizam u svojoj biti, po svojoj ideologiji, isto tako poguban kao fašizam i nacizam,

(2) morali pred narodom i pred svojom savješću priznati, da su oni, ili njihovi očevi, počinili veliko zlo od 1941. do 1990. hrvatskome narodu,

(3) morali priznati da je Josip Broz Tito jedan od najvećih ratnih i poslijeratnih zločinaca u svijetu (o tome postoje iscrpni i uvjerljivi dokazi),

(4) ako imaju i najmanje ljudskoga u sebi, morali bi se pokajati i napustiti odgovorna i unosna mjesta, mjesta nespojiva sa njihovom komunističkom prošlošću, u kojoj,

Prof. dr. Marko Matić

Akademik Slavko Matić

Dr. sc. Zlatko Matijević, znanstveni savjetnik

Miroslav Međimorec, redatelj, publicist i umirovljeni diplomat

Dr. sc. Nedjeljko Mihanović, član suradnik HAZU

Prof. dr. sc. Alka Mihelić-Bogdanić

Dr. sc. Andelko Mijatović

Josip Pavičić, književnik i nakladnik

Marija Peakić-Mikuljan, književnica

Akademik Slobodan Novak²

Akademik Josip Pečarić

Akademik Stanko Popović

Mons. Dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Prof. dr. sc. Tanja Pušić

Prof. dr. sc. Marko Samardžija

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Akademik Ante Stamać

Akademik Franjo Šanjek

Prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti

Stjepan Šešelj, književnik

Stjepan Šulek, novinar, izdavač i hrvatski diplomat u mirovini

Akademik Nenad Trinajstić

ako i nisu bili izravni mučitelji i egzekutori, barem su surađivali u prokazivanju drugih, u špijuniranju , u kukavičkoj štntji dok su njihovi kolege bili mučeni, zatvarani i gubili radna mjesta zbog neprihvatanja zločinačke komunističke ideologije,

(5) morali bi se prestati skrivati iza tzv. "neoantifašizma" koji u njihovim ustima sve više sliči fašizmu. Sudeći prema moralnom oportunizmu, totalno atrofiranoj savjesti, i jedva prikrivenom cinizmu u odnosu na vrijednosti demokracije kod većine njih, ovo je od njih skoro nevjerojatno očekivati.

Zaključak: Hrvatska je u Domovinskom ratu izborila nacionalno, ali nije i ideolesko oslobođenje od zločinačkog, totalitarnog marksističkog komunizma. Kriptokomuni, reciklirani komuni, i komunistički transvestiti, imati će u Hrvatskoj još dugu i zanimljivu budućnost.

² „Iako nisam ni potpisnik peticije, niti apostrofiran kao zalagatelj za ponишtenje političkih procesa u Hrvatskoj od 1945.-1990., pa tako i onoga Mili Budaku, u potpunosti podržavam Vaše pismo premijeru RH, dr. Ivi Sanaderu“ – Slobodan Novak, Rab, 05. lipnja. 2008.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić

Igor Zidić, predsjednik Matice hrvatske

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

P.S. Prema knjizi Akademika D. Jelčića i J. Pečarića *Književnik Mile Budak sada i ovdje* potpisnici apela za obnovu političkih procesa su:

(dano je oko 380 imena)³

³ Po objavi pisma više naših ljudi željelo se pridružiti potpisnicima. Na primjer, Hrvatskom kulturnom vijeću stiglo je pismo gospode dr. sc. Zlate Knezović koja se «ovim putem želi pridružiti potpisnicima Pisma hrvatskih intelektualaca Vladi u povodu povlačenja prijedloga o imenovanju Milana Kruheka».

AKADEMICI I “AKADEMIK MAGLE”

Pod istim naslovom Milan Ivkošić u «Večernjem listu» od 21. lipnja 2008. komentira činjenicu da su mediji i sama Vlada prešutjeli naše pismo:

Od pouzdanih dužnosnika i medija javnost je informirana kako je policijski inspektor Josip Gašparac aferu oko prijave Thompsona napravio ne bi li se spasio od otkaza zbog nepodopština koje godinama čini na poslu i izvan njega, slučaj još traje. Naravno, samo zato što je posrijedi Thompson i što je u zaštitu Gašparca stao “ugledni intelektualac” Slavko Goldstein. Taj “ugledni intelektualac”, koji ima samo srednju školu, moćniji je, naravno, od četrdeset intelektualaca kojima po ugledu zasluženom djelom ne bi mogao ni cipere obrisati a koji su prije dva tjedna u pismu Vladi prosvjedovali što je Vlada, zbog istupa jednog “ideološki ostršćenog zastupnika”, iz procedure povukla prijedlog da se za člana Odbora za etiku u znanosti i visokom obrazovanju imenuje poznati povjesničar Milan Kruhek. Osim nekih niskonakladnih listova i portala, to pismo desetaka akademika, biskupa i drugih značajnika, nitko nije objavio niti se na njega Vlada udostojila odgovoriti. Ali kad “akademik magle” Goldstein, koji u Hrvatskoj uspješno prodaje dim o svom utjecaju i ugledu u svijetu, negdje objavi svoju boljševičku potporu jednom policijskom delinkventu – trese se cijela Hrvatska. O jadna zemljo!

O «djelu» Slavka Goldsteina (i njegova sina) govorili smo u tekstu: *Anacionalni Jugonostalgičari*.

Međutim, već sam pisao o jednom slučaju iz 1999. godine sličnom ovom o kojemu govori Ivkošić. Naime, pišući knjigu «Brani li Goldstein NDH?» zamolio sam predsjednika Komisije za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava g. Kazimira Svibena za napomene o njihovu osporavanom Izvješću o radu od osnutka (11. veljače 1992.) do rujna 1999. godine. Odgovorio mi je, 11. siječnja 2002. pa među ostalim možemo naći i slijedeće (str. 174-175):

Na posljednjoj sjednici Komisije, 8. listopada 1999., Izvješće je prihvaćeno sa samo jednim glasom protiv. Bio je to glas gospodina Slavka Goldsteina, koji je jedini u našim tablicama video konačne brojeve o žrtvama, dok su za sve nas ostale brojevi predstavljali

rezultat rada do rujna 1999., s time da rad treba nastaviti i praznine popuniti. Osporavatelj S. Goldstein nije se mogao pomiriti s premalim brojevima židovskih, srpskih i pravoslavnih žrtava. Svoje protivljenje podnio je u pisanom obliku, a poslao ga je i na više različitih adresa.

Nakon toga, počela je medijska hajka na Komisiju. Naša evidencija žrtava proglašena je konačnom, što ona ni izdaleka nije bila, a onda su nam nabrajane «mane». Kao «krunski» dokaz upotrijebljene su preslike naših tablica o nacionalnoj i vjerskoj pripadnosti žrtava. Zloporaba ne bi bila moguća da smo kod svake tablice napisali da je to stanje od osnutka Komisije do rujna 1999. (kao što piše u naslovu Izvješća).

Poslije trećesiječanjskih izbora 2000. Sabor nije imenovao članove Komisije iz redova zastupnika, pa ni predsjednika. Tako obezglavljenja Komisija samo je životarila. Izgubljene su dvije dragocijene godine. U međuvremenu, pomrli su brojni svjedoci genocida nad Hrvatima, što ga izvršiše Partija i njezina Armija. Sada se Saboru predlaže da Komisiju ukine.

O toj Goldsteinovoj «raboti» pisao sam i u «Glasu Koncila», 27. siječnja 2002. (*Goldstein u Komisiji za utvrđivanje ratnih i poratnih žrtava*), a i drugim tekstovima.

Bilo kako bilo lažnim predstavljanjem rada u određenom razdoblju kao donošenje konačnih zaključaka uspjeli su da se Komisija ukine.

HOĆE LI USPJETI U POKUŠAJU DA «UKINU» THOMPSONA?

Podsjetimo se na slični pokušaj kada Goldstein i drugovi nisu uspjeli. To je bilo prigodom uvođena kune. I tada je pokrenut napad da se time vraća NDH. I od tada i Goldstein i drugovi žive u takvoj državi jer i dan-danas i oni sami koriste kune. I tadašnja njihova priča slična je ovoj današnjoj:

I kuna kao i pozdrav «Za dom spremni» postojali su prije NDH!

Ali njima je cijeli život – NDH. Sve je počelo i završilo s tom hrvatskom državom. Živi samo u njihovim glavama!

**ZA PONOSNU HRVATSKU, E-KNJIGA.
PORTAL HKV-A, 2009.**

TUĐMANOV REFERENDUM

**HRVATSKOJ JAVNOSTI O INICIJATIVI ZA
REFERENDUM O GRANIČNOM SPORU SA
SLOVENIJOM**

Predsjednički kandidat prof. dr. sc. Miroslav Tuđman zatražio je od Vlade da raspiše referendum sa sljedećim pitanjem:

Jeste li za to da se pitanje granica sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava isključivo na Međunarodnom sudu pravde?

DA NE

Prof. Tuđman je predložio da se referendum održi na isti dan kada i predsjednički izbori.

Podsjećamo hrvatsku javnost na sljedeće:

- još 19. svibnja 2000. godine u Ankoni predstavnici Vlade Republike Hrvatske, Vlade talijanske Republike, i Vlade Republike Slovenije, zaključili su i potpisali MEMORANDUM O SUGLASNOSTI IZMEDJU VLADE REPUBLIKE HRVATSKE, VLADE TALIJANSKE REPUBLIKE I VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE O USPOSTAVI ZAJEDNIČKOG SUSTAVA PLOVIDBENIH PRAVACA I SUSTAVA USMJERENE I ODJELJENE PLOVIDBE U SJEVERNOM DIJELU SJEVERNOG JADRANA! Kako premijerka RH zna da su ovim dokumentom pravno regulirani bitni pravci plovidbe, očito je što treba riješiti arbitražom!

- Vlada RH donijela Odluku br. Klasa: 342-09/99-01/22, Urbroj: 5030114-01-1, od 22. ožujka 2001., o proglašenju UREDBE o objavi Memoranduma o suglasnosti izmedju Vlade Republike Hrvatske i Vlade Talijanske Republike o uspostavi zajedničkog sustava plovidbenih pravaca i sustava usmjerene i odjeljene plovidbe u području sjevernog i srednjeg Jadrana. Mogu se zamisliti posljedice koje mogu nastati u odnosima između Italije i Hrvatske. O tome nitko ni riječi, koliko znamo, bar javno, nije kazao.

- premijerka RH na svoju je ruku, bez konzultacija sa strukom, ušla u međunarodne pregovore za koje nije kvalificirana, a koji nose moguće vrlo nepovoljne i trajne učinke po integritet naše domovine,

- državni je vrh, saznavši potom za snažnu osudu usmeno dogovorenoga od strane međunarodno-pomorsko-pravne struke tj. od naših znanstvenika najvišega ugleda, vrlo glasno počeo oduševljeno slaviti taj rizični sporazum, najavljujući čak i njegovo skorašnje potpisivanje,

- na saborske je zastupnike izvršen neviđen pritisak, koji je doveo do zloporabe zastupničkog mandata u svrhu izigravanja smisla i temelja demokracije utvrđenih Ustavom RH, te do preokreta stajališta opozicijskih stranaka u Saboru u zastupanju sporazuma,

- ne više samo premijerka, nego i cijeli državni vrh nastavili su javno ignorirati volju hrvatskoga naroda izraženu kroz javnu izjavu crkvene institucije „Iustitia et pax“ te peticiju eminentnih hrvatskih intelektualaca,
- hrvatski državlјani su zapanjeni ovakvim stupnjem samovolje u vlasti RH, koja radi što hoće i pogrešku slavi kao pobjedu,
- Vlada RH nije ni jednoga trena ponudila referendum o ovako krucijalnim teritorijalnim i državničkim pitanjima što je dosad neviđena praksa u nas i u svijetu. Riječ je o trajnim pitanjima identiteta, suvereniteta, integriteta i očuvanja međunarodnih granica, ali i ugleda RH u svijetu, a za što konkretno, nismo dali mandat ovoj Vladi,
- U zabludi je svatko tko vjeruje da će dovođenjem RH u rizik poklanjanja državnog ozemљa i „postizanjem“ tobožnjeg sporazuma sa Slovenijom (a sve u cilju što bržeg integriranja u Europsku uniju) lanac protuhrvatskih ucjena biti prekinut. *Jednom sluga – uvijek sluga.* Kako nam pokazuje iskustvo u suradnji s EU - stići će nove, još teže ucjene,
- Kroz povijest, silom prilika, hrvatski su se ljudi proživjeli zaista svašta: od Titovih pokolja i diktature do ratnog višestranačja devedesetih, pa demokracije, pa prividne trećesiječanske demokracije, a zatim i sadašnje potpuno pervertirane demokracije. Vrhunac je ipak kad se premijerka na potpisivanju okitila hrvatskim brošem, a prethodno se u Saboru zaklinjala i u svoje rodoljublje i u djecu koja nam navodno nikada ne bi oprostila odbijanje potpisivanja tzv. sporazuma, u stvari mogućeg teritorijalnog poklona Sloveniji. Tako nakaradan stav, s tako visokog mjesta, Hrvatska ipak još nije vidjela.

Podržimo zato inicijativu prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom

pitanju: teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu.

Zagreb, 4. studenoga. 2009.

Akademik Ivan Aralica

Akademik Borislav Arapović (Inozemni član Ruske akademije znanosti)

Dr. sc. Mato Artuković, viši znanstveni suradnik

Akademik Smiljko Ašperger

Duško Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Nevena Abramović, Mississauga-Ont., Canada

Bazilio Anićić, kv.kamenoklesar, Pazin

Ljiljana Anić, Zagreb

Mijo Anić, Zagreb

Marija Artuković Zelić, dipl. ing.

Stjepan Asić, dizajner, tajnik HSK-a Australije

Don Miljenko Babaić, katolički svećenik i hrvatski politički uznik

Ivan Babić, umirovljenik, Tribunj

Marijan Babić, ing. cestovnog prometa

Ankica Babin, prof.

Nenad N. Bach, skladatelj

Martina Bačić, domaćica, Zadar

Mate Bačić, pomorac, Zadar

Antonija Badrov, krojačica, Pula

Zdenko Badrov, tokar, Pula

Anita Bagarić, viši fizioterapeut

Diego Bagarić, student ekonomije, Čepin, Osijek

Ivica Bagarić, gospodarstvenik, Rovinj

Tihomir Bajtek

Boris Baković, umirovljenik

Lili Bali, dipl.oec

Ivan Balić, oec

Dubravko Balogh

Miljenko Baloković, knjižničar

Dr sc. A. Balvanović, muzikolog i novinar

B. Balvanović, umirovljana docentica
Anto Bandov, ekonomist
Hrvoje Barać, dipl. ing. šum.
Ankica Baran, domaćica, Split
Helena Baričević, ekonomistica, Pula
Mirko Barić, obrtnik, Pula
Mr. sc. Josipa Barić
Mirko Barišić, dipl.ing., podpredsjednik „Foruma hrvatske slike“
Dr. sc. Osor Barišić, Zagreb
Akademik Slaven Barišić
Željka Barišić, prodavačica, Pula
Niko Boskovic, dipl. ing.
Đurđica Bastjančić, prof.
Iva Bastjančić, studentica
Ivan Bastjančić, dipl.ing.⁴
Ivan Bašić, geodetski tehničar, Pula
Tomislav Bašić, dipl.ing., umirovlj. pk.⁵

⁴ Naravno da podržavam inicijativu g. prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana, jedinog hrvatskog kandidata za Predsjednika Republike, koji zahtijeva obvezno raspisivanje referendumu o ovom prevažnom pitanju:

teritorijalnom razgraničenju sa Slovenijom te zauzimanju državničkoga stava o pristranoj ulozi EU u ovome, pravno inače sasvim jasnome, sporu. Moja supruga i kćerka također podržavaju ovu nakanu.

Bili bismo pokvarenjac najgore vrste, kad ne bismo podržali ovu domoljubnu i rodoljubnu inicijativu.

⁵ Predmet sudovanja može biti samo ono što je između dvije stran(k)e sporno, a to je u ovom slučaju granična crta (linija razgraničenja) između RH i RSlo. Nakon utvrđivanja granice (na kopnu i moru), naš teritorij ne može (ne smije) biti osporavan od nikog, niti smo dužni tražiti savjete (upute) što ćemo s njim činiti, ako hoćemo (želimo) možemo ga i poklanjati bilo kome, ali suvereno (bez ucjene i pritisaka). Samo sudovanje ima se provesti pred međunarodnim tijelom (sudom pravde) po točno predviđenoj proceduri.

Da se ne bi ponovo dopisivali, kad (ako) iskrsne neki drugi problem sa istim ili drugim susjedom, ako se taj spor ne može riješiti sporazumno (bilateralno), onda opet treba pokrenuti točno propisane procedure i pred nadležno tijelo UN-a i EU-a.

RH, kao nestalna članica Vijeća sigurnosti, mora svojim primjerom pokazati i ustrajati na poštivanju međunarodnih normi i konvencija kojih je i sama potpisnica, u protivnom ćemo poslužiti kao loš primjer za rješavanje konfliktnih situacija, kojih je u svijetu nažalost mnogo.

Dragica Bebić, domaćica, Pula

Natmir Beciri, vodi-menager, Pula

Mate Begić, umirovljenik, Pula

Damir Begović dipl.ing.

Darko Belović, kap.⁶

Dakle, nikakva arbitraža, posebno ne pred ad hoc sudištem i ne o onom što nije MERITUM stvari (zajednički problem dviju strana), ne dolazi u obzir. Da stvar bude gora te "arbitre" moramo sami platiti.

Ako nas Slovenija i dalje bude ucjenjivala sa blokadom pristupnih pregovora uz svesrdnu naklonost EU-a, uvjetujući deblokadu PRETENZIJOM za našim teritorijem (akvatorijem), onda sve to skupa treba nazvati pravim imenom - AGRESIJOM u pokušaju, i cijeli slučaj konačno prijaviti (uputiti) Vijeću sigurnosti UN.

⁶ Podržavam ideju o referendumu. Svatko kome je stalo do RH mora referendum podržati.

Nakon takozvanog «harača» imamo arbitražu glede Savudrije. Namjerno, smisljeno izbjegavanje Međunarodnih sudova u Haagu i Hamburgu nešto znači. Sve nešto znači.

Budući da je Arbitraža jako skup proces a međunarodni sud je besplatan vjerojatno se radi o visku novaca. Definitivno je moguće da je Hrvatska prebogata zemlja. Razbacuje se «lovom»?

Pa-Jaca kaže da je ovo «domoljubna arbitraža», međutim, ukoliko Hrvatska arbitražom izgubi jedan kvadratni metar svog državnog teritorija u odnosu na teritorij koji joj pripada po međunarodnom pravu mora (konvencija UNCLOS), onda je riječ o antidomoljubnoj arbitraži, nečemu sto je protivno nacionalnim interesima RH, pučanstvo bi rekao – izdaji. Pa-Jaca ima Ustavom jamčeno pravo na svoje osobno mišljenje. Demokratski. Ima pravo i biti u zabludi, iako je plaćena da bude odgovorna i ne bude u zabludi. Ipak, glede teritorija glavnu riječ i glavnu odgovornost snosi Sabor.

Europljani kažu da Hrvatska ne mora poklanjati svoj teritorij. Kajgod. Osim toga, čini se da je Slovenija pri ulasku u Europsku Uniju deklarirala da ima 180 kvadratnih kilometara mora, pa bi bilo sumnjivo da odjednom posjeduje 400 kilometara kvadratnih, odnosno, dvostruko vise Slovenskog mora. Europska Unija dobro zna koliko mora ima Slovenija. Onoliko s koliko su je mora primili u EU. Nije more erekтивno spužvasto tkivo. Sudeći po Svetoj Geri kopno (u praksi) jest erekтивno spužvasto tkivo.

Netko možda i priželjkuje da Hrvatska izgubi teritorij. Radi «prakse». Pitanje granica je otvoreno sa Slovenijom, BiH, Crnom Gorom i Srbijom. Možda i Bugarima ili Rumunjima zatreba dio Hrvatske? Ima naših koje bi im dale.

Uz upozorenja struke, a naši stručnjaci za međunarodno pravo mora su vrhunski, treba biti vrlo hrabar i postupiti po svojoj glavi, pogotovo kada čovjek (točnije: žena) sama izračuna koliko je dugo, dugo studirala pravo. Ne može ni neki Saborski Zastupnik računati da će u slučaju gubitka teritorija RH (za koji su ljudi

Ante Beljo, Hrvatski Informativni Centar
Tomislav Benčik, strojarski tehničar, Pula
Tomislav Beram, Predsjednik Hrvatskog međudruštvenog odbora za
zajedničku suradnju NSW, Australija
Dobila Berković-Magdalenić, prof.

ginuli) biti zbrinut povlaštenom mirovinom. Zbrinut po hrvatskoj državi DA ali povlaštena mirovina NE.

Možda Slovenija, Hrvatska i cijela EU ne priznaju međunarodne sudove Ujedinjenih Naroda te Ujedinjene Narode kao krovnu svjetsku organizaciju?

Možda europske pravne stečevine nisu bas neke korektne pravne stečevine ukoliko zemlja članica EU ne priznaje sud i međunarodne konvencije Ujedinjenih Naroda? Zapravo, ne priznavanje međunarodne organizacije UN, međunarodnih sudova, međunarodnih konvencija (međunarodne konvencije UNCLOS) koje su sve donekle civilizirane zemlje (pa i EU, Slo, RH) ratificirale vraća nas u srednji vijek u kontekstu pravne države??? O kojim mi pravnim stečevinama govorimo? Moramo priznavati Ujedinjene Narode i međunarodne sudove UN-a.

Ako Slovenija i Hrvatska same plaćaju nametnutu arbitražu onda Hrvatska i Slovenija biraju arbitre. Zašto bi im arbitre birao netko treći? Pa nisu ni Slovenija ni Hrvatska maloumne da ne bi izabrale arbitre same (one koje će masno plaćati). Valjda su kao međunarodno priznate države i slobodne birati bez tutora.

Kako je Slovenija članica Europske Unije čini se da EU (uključivši Sloveniju) bira 4 arbitra, a Hrvatska samo 1 arbitra. Genijalno, daj mučki da ti čuva kanarinca. Pitam se da li će u skladu s time pametna RH arbitražu platiti samo 20% ili «popola» sa Slovenijom. Neće li pri izboru 4 arbitra EU pogodovati svojoj višegodišnjoj članici Sloveniji, a ne štetu tek novopristigle članice Hrvatske (ako uopće bude ikada članica EU, i ako EU opstane). Neki vid sukoba interesa, ali je to valjda EU pravna stečevina kojom se EU možda daje pravo pogodovanja Sloveniji???

4 arbitra prema 1 arbitar, samo bi idiot na to pristao. Za plaćanje popola, veliki idiot.

I dosta pisanja. Cisti gubitak vremena. Upravo sam shvatio da je suvišno trošiti vrijeme. Hrvatska će vjerojatno jednoga dana izgubiti «dvije lignje» ili «dvije ribe» površine 200 kilometara kvadratnih i to je nemoguće onemogućiti. Ali, zna se već danas. Dogovor kuću gradi. Spominju se neki dokumenti od 1994. ali i «dimnik». Sve će se oni dogоворити.

Postoji mogućnost da grijesim pa da Slovenija ne dobije ono sto očekuje, i "izgubi" teritorijalni «dodir» sa otvorenim morem (tamo negdje u Otrantu jer bliže otvorenog mora nema) što će izazvati mržnju Slovenije prema RH. Suživot? Gdje? Na Svetoj Geri, Savudriji, Ljubljanskoj banci, Nuklearki...?

EU stalno traži nešto novo. General Gotovina 5 godina u Haagu ima jamčeno «brzo i pravedno suđenje». 5 godina života u rešetkama, a dokaze još prikupljaju. Nakon 10 godina od optužnice traže se topnički dnevnići... Odustali smo od suverenih prava Ekskluzivne ekonomski zone (gospodarski pojas) Zemlja RH etički je i ekonomski je bogalj, a ono sto kvalitetno radimo jest vlastita šteta.

Ante Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Marica Bevanda, Cleveland, Ohio, SAD
Petar Bezjak
Josip Bicić, umirovljenik, Pula
Franc Bilić, prof.
Frano Bilić, Matulji
Vlatko Bilić, dipl.ing.arh.
Anica Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jasna Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Jozo Bilinovac, umirovljenik, Stuttgat, S.R. Njemačka
Hrvoje Bilinovac, varioc, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milka Bilinovac, kućanica, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zora Bilinovac, med. sestra, Stuttgart, S.R. Njemačka
Zvonimir Bilinovac, precizni mehan. Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Ivan Biondić
Pero Blazević, Cleveland, Ohio, SAD
Dražen Bokor, Montreal, Kanada⁷
Natali Bolanca, ekonomist, Pula
Damir Borovčak, dipl.ing., samostalni publicist
Marjan Bošnjak
Lovre Botica, prof.
Dr. sc. Srećko Botrić, doc.
Josip Botteri Dini, akademski slikar, predsjednik Ogranka Matice hrvatske u Splitu
Maja Božić
Prof. dr. sc. Zdravka Božikov⁸
Mr. sc. Tomislav Bradić
Ante Braicin, dipl.ing.grad., Pula

⁷ Dobio sam e-mail od gospodina Duška Lokina u vezi peticije ,koju sam pročitao podržavam je i želio bih je potpisati .

Ovom prilikom želio bih vas pozdraviti , ja ne vjerujem da me se sjećate Naime imao sam vas priliku upoznati prilikom vašeg posjeta Montrealu zajedno sa gospodinom Pavelićem .

Lijep pozdrav iz Montreala,

Dražen Bokor

P. S. pozdravite mi Janka Perica kad ga vidite

⁸ Hvala na inicijativi za potpisivanje ove sudbonosne peticije. Sa zadovoljstvom, ali i zabrinutošću se pridružujem.

Ante Brajcin, dipl. ing., Medulin
Ivanka Brakus, prof., Pula
Silvio Bratolić, umirovljenik, Pula
Ante Brčić, novinar
Ivan Brdar, Cleveland, SAD
Kristijan Brkljacic, dipl.ing. brodogradnje, Kastel Stari
Anton Bruketa, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Vitomir Brzović, obrtnik-branitelj
Dr. sc. Paško Bubalo, bivši Šibenski župan i zastupnik u Županijskom domu HD Sabora
Ivan Buconjić, Čakovec
Janko Bučar, diplomirani pravnik i književnik
Dinko Budić, poduzetnik
Frano Budimlić, diplomirani politolog i neovisni analitičar
Alain Bukvić, informatičar i izvanredni student, Knin
Milenka Bukvić, viša knjižničarka, Znanstvena knjižnica Zadar
Gordan Bule, direktor
Dr. sc. Miljenko Buljac, prof. savjetnik
Fra Ivan Buljević, Kruševo, župnik
Bartul Bungur, student, Split
Jagoda Bungur, ekonomski tehničar, Split
Damir Burčul, fizioterapeut
Nedjeljka Burić, komerc.
Dr. stom. Mirko Bušić, Medulin
Dr. med. dent Mirko Bušić, Pula
Sandra Bušić, studentica, Pula
Viktorija Butela, umirovljenica
Ivan Butković, eng., Mrkopalj
Hrvoje Cerovac, student
Krunoslav Cerovac, student
Vladimir Cetolo, inžinjer elektrotehnike u m., Argentina
Jadranka Cigelj, predsjednica Hrvatske sekcije međunarodnoga društva za ljudska prava, u osnivanju⁹

⁹ Podržavam inicijativu za raspisivanje REFERENDUMA.

Smatram da zastupnici u Hrvatskom Saboru nisu dobili neograničene ovlasti naroda, a samim tim, niti TEHNIČKA VLADA ne smije bez volje naroda, mijenjati ili namjeravati mijenjati granice koje smo branili životima.

Mirjana Cigic, ekonomski tehničar, Široki Brijeg

Mirko Cigic, prof., Široki Brijeg

Juraj Cigler, dipl. inž. građ.

Snježana Cigler, Čakovec

Joso Cindrić, Cleveland, Ohio, SAD

Marina Cotić, dipl.pravnik

Mijo Culic, odvjetnik, Pula

Marko Curać, novinar

Ruza Curic, fotograf, Slav. Prnjavor

Ante Cutic, ing. "consultant", Argentina

Ema Cutic, prof. engleskog jezika, Argentina

Mirjana Cvar, profesorica, Pula

Miho Cvek, Pula

Martin Cvitan, umirovljenik, Tribunj

Karmela Cvitan, umirovljenica, Tribunj

Mladen Cvitan, poljoprivrednik, Tribunj

Seko Cvitan, trgovkinja, Tribunj

Roza Cvitan, medicinska sestra, Tribunj

Luca Cvitan, studentica, Tribunj

Natali Cvitan, studentica, Tribunj

Davor Cvitanić, dipl. ing.

Fanika Cvitanić, dipl. ing.

Mate Curić, publicist, Vodnjan

Đuka Čaić, glazbenik

Marija Čatlak, Zadar

Joško Čelan, novinar i publicist, Split

Ante Česić, radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Mr. sc. Emil Čić, muzikolog, teolog, filozof i skladatelj

Prof. dr. sc. Marin Čikeš

Vjekoslava Čikeš, Zagreb

Dr. sc. Ambroz Čivljak

Ines Čolak, učiteljica, Knin

Tomislav Čolak, profesor povijesti, Knin

Mr.sc. Ferdo Čolak

Mr. sc. Renata Čulinović-Čaić, dr. med., spec. kirurg

Prof. dr. sc. Vera Čuljak

Jadranka Čuljak-Duvnjak, odvjetnica, Osijek

Srećko Čuljak, dipl. Oec.
Tihomir Čupić, stomatolog
Višnja Čupić Ivić, dipl. ing. elektrotehnike, Šibenik
Prof. dr. sc. Ante Čuvalo¹⁰
Ikica Čuvalo, prof.
Panfil Čuvalo, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Drina Ćavar, ing. matematike i teolog
Marko Ćavar, umirovljenik
Mate Ćavar, pjesnik i publicist
Dr. Ružica Ćavar, dr. stomatologije i dr. medicine
Ružica Ćavar, oec., Tomislavgrad
General Ljubo Česić Rojs
Prof. dr. sc. Vladimir Ćepulić
Prof. dr. sc. Fra Šimun Šito Čorić, nacionalni koordinator Hrvatskih
kat. Misija u Švicarskoj
Silva Dabo, službenica, Pula
Grgo Dadić, dipl.ing.ele
Saša Dadić, obrtnik, Pula
Prof.dr.sc. Vlado Dadić
Prof dr.dr.h.c. Nikola Debelić
Fran Delić, svećenik, Pula
Julije Derossi, književnik
Zlata Derossi, prof.
Mario Despoja, otpravnik poslova simboličnog hrvatskog
veleposlanstva Canberra Australija 1977.-1979.
Josip Devčić, student, Zagreb
Davor Dijanović, student
Antun Dilber, elek. mehaničar, umirovljenik, Pula
Dr. Tomislav Djurasović, Senior Consultant Germany & Croatia
Dragi Doljanin, Hrvace
Admiral Davor Domazet Lošo
Ivica Domić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Miroslav Dorešić, IRB
Danijel Dovadija, student

¹⁰ Dragi doktore, žalosno je da nam razdijeliše Hrvatsku i sad za nju bacaju kocku,
ali rado potpisujemo.

Darinka Drabić, Čakovec
Dr. sc. Pero Draganić, dr. med.
Dubravka Dragaš, arheolog i povj. umjetn.
Franjo Dragaš, teolog, književnik - osnivač i direktor Hrvatskog
instituta za preporod kulture
Prof. dr. sc. Ivan Dragičević
Ivo Dragičević, prof.
Lovro Dragojević, Pula
Prof. Tomislav Držić, novinar i urednik "Hrvatskog lista"
Prof. Malkica Dugec, hrv.pjesnikinja
Prof. dr. sc. Andrej Dujella
Prim. dr. Josip Dujella, spec. patolog
Mr.sc. Jozo Dujmov
Stanko Dukić, prom. tehn.
Vjeko Dukić, dipl. ekonomist
Ante Duvnjak, ing.građevine, Vodice
Drago Duvnjak, dipl. ing.
Marko Duvnjak, prof. geograf.
Ivo Dužević, dr. med., psihijatar, psihoterapeut¹¹
Silvana Dvornik, dipl. ing. strojarstva
Željko Dvornik, ing. brodostrojarstva
Marica Đureković, pročelnica, Hrvatski zavod za zapošljavanje,
Područna služba Sisak
Nikola Đuretić, književnik
Josipa Đuričić, umirovljenica, Zagreb
Marijan Đurišić, soboslikar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Milena Elbl, Pula
Zvonko Elbl, Pula
Prof. dr. sc. Neven Elezović
Ivan Erman, Pula
Dr. Branko Filipović, Pula
Dr. med. Branko Filipović, Pula
Maestro Dragan Filipović

¹¹ želio bih da se i moje ime nađe na popisu potpisnika za referendum.
U prigodi hodočašća u Boku, u povodu 1200. obljetnice prijenosa moći sv. Tripuna,
često sam Vas spominjao, naročito one Vaše riječi: "U Boki Kotorskoj svaki kamen
govori hrvatski". Umjesto razglednice, evo Vam šaljem sliku iz katedrale.

Ljubica Filipović, mr. farmacije, Pula
Hilda Marija Foley, SAD
Zerad Fonović, mesar, Krsan
Ivica Fonti, Hrvatski Radio Melbourne Australia
Drago Frnjolić, časnik HV, Rovinj
Zvonko Gadže
Zorka Gajtanić, geodetska tehničarka, Pula
Mr. sc. Irena Galić, prof, asistent, Osijek
Prof. dr. sc. Radoslav Galić
Mr. sc. Krešimir Galin, etnolog, etnomuzikolog
Krešimir Ganza, ing., Labin
Dunja Gaupp, menađer prodaje
Osvin Gaupp, dipl. el. ing.
Ivo Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Stana Gelo, Cleveland, Ohio, SAD
Danica Glavaš
Vlado Glavaš¹²
Ante Glibota, redoviti član Europske Akademije Znanosti i Umjetnosti, Pariz
Mladen Glowatzky
Robert Gložinić, automatičar
Tomo Gložinić, sudac Vrhovnog suda RH, u mirovini
Hrvoje Golek, zrakoplovni tehničar Rolls-Royce, Montreal, Kanada
Prof. dr. sc. Ana Marija Grancarić
Vanja Grbac Gredelj, dr. med, pulmolog, nutricionist, publicist
Frano Grbavac
Ante Grbić, zaštitar
Ante Grbić, student
Antonia Grbić, student
Radojka Grbić
Željko Gredelj, dipl.ing.
Dr. Franjo Gregurić, podpredsjednik „Forumu hrvatske slove“
Ivica Grgić, glavni urednik portala:
<http://www.lijepanasadomovinahrvatska.com>

¹² Sa zadovoljstvom se pridružujem Vašoj akciji i slobodno možete staviti moje ime za REFERENDUM, jer je on jedino ispravan da se sazna volja hrvatskog naroda.

Josip Grgić, mag.oec, stručni suradnik, Ploče
Ivica Grlić, službenik
Prof. dr. sc. Vinko Grubišić
Prof. dr. sc. Ivan Gusić
Stjepan Gutweald
Dubravka Hamović, službenica, Pula
Dr. sc. Branko Hanžek
Slobodan Hadjikan
Maja Halilović, zdravstvena radnica
Kornelia Hegol, dipl.oec., München, Njemačka
Petar Hinić, predsjednik Hrvatske kulturne zajednice, Stuttgart
Hrvoje Hitrec, književnik i predsjednik Hrvatskog kulturnog vijeća
Andžela Hodžić, ing. informatike
Elamer Hodžić, student, Buje
Vedin Hodžić, grafički dizajner, Buje
Marije-Dražen Horvat, dipl. ing.
Nedeljka Horvat, dipl. ing.
Dr. sc. Kemal Hot, znanstveni savjetnik
Prof. dr. sc. Stjepan Hranjec
Akademik Marin Hraste
Karolina Hrastović, vjeroučiteljica
Branko Hrkač, samostalni lik. umjetnik, Zagreb
Slobodan Hrstić, svećenik i redovnik, Pula
Franjo Huljina, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Tomo Huljina, građ.poslovođa, Stuttgart, S.R. Njemačka
Akademik Vladimir Ibler
Srećko Ilić, odvjetnik
Katarina Iskra, med.sestra
Katica Ištvanic, kućanica
Mate Ivanda, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Franjo Ivanišević, ing. puk. HV-e u mirovini
Gisela Ivanišević, poljopr.
Mira Ivanišević, dipl.ing. (FH)
Una Ivankić, Vinkovci
Mr. sc. Božidar Ivanković
Đuro Ivanović, monter sanit. Stuttgart, S.R. Njemačka
Zlatko Ivanuša, vozač, Pula

Bože Ivče, bravar, Stuttgart, S.R. Njemačka
David Ivić, grafički dizajner, Pazin
Kornelija Ivoš, službenica
Igor Ivoš, student
Prof. dr. sc. Borka Jadrijević
Damir Jakeljić, upr. pravnik, Tribunj
Mr. sc. Julije Jakšetić
Zvonko Jakus, novinar
Dr. sc. Domagoj Jamičić, znanst. savjetnik
Ivan Jan, dipl. ekonomist, Pula
mr. ing. Ivan Janko, Pula
Branko Jazić, Sydney, Australija
Akademik Dubravko Jelčić
Dr. Igor Jelčić
Prof. dr. sc. Ivan Jelicić
Dr. Milan Jelić, dipl. oec., Argentina
Žarko Jelić, vojni umirovljenik, ing. prometa, Petrinja
Kresimir Jelovac, dipl. iur¹³
Igor Jelovac, prim.dr.med
Lucija Jelovac, akad. slikarica
Iris Jelovac, nastavnica
Hrvoje Jelovac, stud.iur.
Prof. dr. sc. Alojz Jembrih
Dr. Željko Jeričević, znanstveni savjetnik
Tomislav Jonjić, odvjetnik, publicist, glavni urednik "Političkog zatvorenika"
Josip Jović, kolumnist i publicist
Ivo Jozinović, dipl. ing.
Mijo Jukić, Zagreb
Davor Jurica, Pula

¹³ ovime izražavam ne samo moju suglasnost već i suglasnost svih u mojoj obitelji. Ovo što nam rade združeni izdajnici i na što pristaju "naše elite" je najniže dno u ljudskom i političkom dostojanstvu pojedinca i naroda - krajnji čin pacifikacije ovog naroda!

Na pitanju referendumu bi trebalo ujediniti i sve snage koje su se očitovale sa istim ili sličnim pozicijama - primjerice predsj. kandidata Jurčevića, HSP A. Starčevića, Obiteljsku stranku,

Snage bi trebalo udružiti i oko novog, istarskog konvoja Libertas.

Mijo Jurić, grafičar

Vinka Jurić, dipl.ing.

Zora Jurić, prodavačica, Pula

Mr sc Wanda Jurišić Kette dipl. ing.

Tomislav Jurkić, Zagreb

Andelko Jurun, poduzetnik, predsjednik Hrvatskog doma d.d. u
Buenos Airesu

Dr. med. Mira Kačić, Zagreb

Dr. med. Milivoj Kačić, Zagreb

Don Anđelko Kaćunko, novinar i publicist¹⁴

Damir Kalafatić

Marija Kalafatić

Dr. sc. Dalma Kalogjera

Virginia Kapic

Marijan Karabin, prof., hrv. književnik, Švicarska

Akademik Andrija Kaštelan

¹⁴ Hvala i pozdrav!

Potpisite i mene, ali ogorčen sam i razočaran. Ovaj pokušaj je neučinkovito i zakašnjelo formiranje "vatrogasne postrojbe"! Akciju je trebalo provesti preventivno.

Sada bi se - oprostite, bit će "malo" ironičan - eventualno moglo npr. ići na prikupljanje potpisa NATO-u za vraćanje Svetе Gere ili organizirati hodočašće do gore, ali s Kaptola na koljenima!

Ako ništa ne uspije uvijek se može poslati javnu čestitku "zubaru Anti Paveliću u sukni", "dr. Anti Paveliću u sukni", "Bakariću u sukni" i ostalim saborskim "braniteljima" hrvatskih nacionalnih interesa u hlačama i suknjama za "uspješnu transakciju"!...

Jer eto tek sada smo uravnotežena zemlja - što je bio naš stoljetni NAUM: na jugu imamo beha Neum, a na sjevernom dijelu Jadrana smo dobili novi NE-UM! Odličan temelj za pobunu novim generacijama (ako ih bude dovoljno takvih - kao u Tuđmanovo vrijeme - ali mislim da hoće...!)...

Bože, čuvaj Hrvatsku!

Svima pozdrav i blagoslov!

Don Angelo

Don Angelo,

Na njih nije imao utjecaj ni ono lijevo-desno pismo. Dakle, ne bi ništa pomoglo. Može pomoći samo ako na izborima pokažemo da je hrvatska opcija jaka i ako naš kandidat tako dobro prođe da može biti stup novog okupljanja. Ako ovo pomogne tom cilju - ipak ima smisla :)

Vaš, Joško

Prof. dr. sc. Ivan Katavić
Mr. sc. Anita Katić
Ivan Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Slavko Katić, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Drago Katović
Prof. dr. sc. Vladimir Katović
Dragan Kezić
Dragica Kezić, oec
Ivica Kirin, Čakovec
Prof. dr. sc. Dubravko Klabučar
Doc. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
Ružica Klaričić, umjetnica
Ante Klarić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Ivan Klarić, umirovljenik
Damir Knežević, dipl. oec., Zaprešić
Matej Knežević, student
Alojzije Kokorić, ing.
Darko Kolić -član uredništva društvenih obavijesti glasila H.K.Z-e Švicarska
Nikša Koncani, dipl.ing. elektrotehnike
Prof. dr. sc. Ivan Kordić
Marjan Kos, direktor, ing. Graditeljstva
Akademik Ivica Kostović
Danijel Kotlar, dipl. ing., umirovljeni brigadir
Ljudevit Kotnik, dipl.ing.
Nedjeljko Kovacavić, Cleveland, OHIO, SAD
Marija Kovač, umirovljenica, Offenbach
Mijo Kovač, Čakovec
Mate Kovačević, novinar i publicist
Barbara Kovačić, prof.
Kuzma Kovačić, akademski kipar
Vinko Kovačić, profesor
Stjepan Kovač, prevoditelj
Marina Kralik Uremović, prof.
Dipl. iur. Ivica Kralj, Labin-Rabac
General Marinko Krešić, predsjednik udruge Hrvatski generalski zbor

Krešimir Krišto, dipl. oec.
Krešimir Krivdić, prof., Zagreb
Prof. dr. sc. Šimun Križanac
Vesna Križanac umirovljenica
Mladen Križanić, Karlovac
Krešimir Krsnik, dipl.ing.
Želimir Kršulović
Dr. st. Petar Kružić, Stuttgart
Tomo Kucinić, Cleveland, Ohio, SAD
Dragutin Kušan , umirovljenik
Marica Kušan, umirovljenik
Ruža Kutleša, prof.
Danica Ladavac, kućanica
Prof. dr. sc. Slobodan Lang
Vjekoslav Lasić, svećenik, dr. teologije
Ante Latinac
Dr. sc. Damir Letinić
Fra Zvjezdan Linić
Ivica Lipovac, strojarski tehničar. Švedska¹⁵
Dr. sc. Inga Lisac, geofizika
Dr. med. Antun Liseč
Srđan Listeš, vatrogasni tehničar
Akademik Bozidar Liščić
Ante Livajić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. Ive Livljanić, veleposlanik u m.
Dipl. glumica Vitomira Lončar
Dr. sc. Davorin Lovrić, Zagreb
Ivica Luetić, novinar
Katica Lukacić, dipl. ecc.
Zvonko Lukacić, akad. slikar

¹⁵ Dirnut svim ovim događanjima, pa može se reći u zadnjih deset godina u Našoj lijeponoj Hrvatskoj, ne mogu ostati ravnodušan i ne dati svoju potporu listi da se pitanje granica sa Slovenijom umjesto političkog odlučivanja arbitražom rješava samo na međunarodnom sudu pravde. Podržavam gospodina profesora Miroslava Tuđmana u svim njegovim stavovima o Hrvatskoj, Hrvatskoj u EU i svijetu i njegovu kandidaturu za predsjednika. Ako budem imao mogućnosti da glasam, pošto živim u Švedskoj glasovati ću za prof. Tuđmana.

Josip Lukić, obrtnik, Slav.Prnjavor
Dr. sc. Mate Ljubičić, epidemiolog
Marija Ljubić, oec.
Jasna Maceković, dipl.ing.
Mladen Maceković, dipl.ing.
Ante Madunić, odvjetnik
Ivana Madunić, oec Tomislavgrad
Marko Magdalenić, prof. – Katolički bogoslovni fakultet, Zagreb
Mladen Magdalenić, akademski montažer
Blažena Magdić
Ivan Magdić, umirovljeni časnik HV
Maja Magdić-Hanžek, dipl. iur.
Anka Mahmutović, teolog, stručni suradnik za zapošljavanje
Dr. Ivan Majdak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Zvonko Majić, umirovljenik
Marijan Majstorovic, novinar i publicist
Prof. dr. Sime Malenica, Pariz
Hrvoje Malinar, dipl.ing geologije, konzervator savjetnik u m.
Marta Malinar, znanstveni statističar u m.
Denis Malnar, medicinski tehničar, Rijeka
Jerko Malovan dipl. pravnik
Mila Malovan, oec.
Sanja Mamić dipl. ing. građ., Zagreb
Prof. dr. sc. Ljubo Marangunić
Mate Maras, književni prevoditelj
Mato Marčinko, dipl. iur, pjesnik, publicist, dugogodišnji politički zatvorenik
Dr. Radoslav Marić, ABOG, LMCC, FLEX, ECFMG
Ivica Marijačić, novinar, glavni urednik 'Hrvatskog lista'
Ivana Marijić, studentica, Slavonski Brod
Ljerka Marinković, obrtnik
Tonči Marinković, bivši politički zatvorenik
Slobodan Bob Markić, p. eng.
Marija Markić, CTC
Marinko Markić
Mr.sc. Koraljka Marušić dr. med.
Mr.sc. Zvonko Marušić, dr stomatologije, spec ortodont

Andrija Marić, poduzetnik, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Milka Masina, Cleveland, Ohio, SAD
Miško Maslać, Cleveland Ohio, USA
Ivica Matanić, Zagreb
Ivan Matarić prof., predsjednik Hrvatske kulturne zajednice u Švicarskoj
Petar Matić, dipl. iur.
Akademik Slavko Matić
Mijo Matijević, carinik
Slavko Matijević, električar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Prof. dr. sc. Zlatko Matijević
Dr. sci Josip Matjan, dipl. ing.
Zoran Matulić
Prof. dr. sc. Tomislav Matusinović
Andrija Mažić, službenik
Domagoj Medić, Zagreb
Mr. sc. Lujo Medvidović, odvjetnik
Mirjana Medvidović, učiteljica
Dr.sc. Miroslav Međimorec
Ivica Mesić, dipl. iur.
Anton Miculinić, Čavle
Nikolina Mičić, dipl. ing.
Dr. sc. Jadranka Mićić Hot, docentica
Radoslav Mijić, umirovljenik
Dr. sc. Mario Mikolić, umirovljenik, Pula
Marko Mikulandra, književnik i redatelj
Slavica Mikulandra, glumica
Damir Mikuličić, dip. ing., nakladnik
Tomislav Mikulić, akademski slikar grafičar
Miroslav Mikuljan, filmski redatelj
Primarijus dr. sc. Marica Miletić-Medved, dr. med., spec. epidemiologije
Biserka Milinković, Kanada¹⁶

¹⁶ Molim Vas uključite moje ime - ovo što rade naši državni predstavnici je sramota... I ja sam dio hrvatskoga naroda iako živim u Kanadi.

Marko Milinković, umirovljenik, Varaždin
Ivica Miloš, dipl.ing.
Mr. sc. Andelka Milošević
Josip Miljak, predsjednik Hrvatske čiste stranke prava
Bosiljko Mišetić, odvjetnik
Krešimir Mišetić
Prof. dr. sc. Nikola Mirošević
Ana Mocnaj, profesorica, Montreal, Kanada
Ratimir Mocnaj, dipl.ing., Montreal, Kanada
Ninoslav Mogorović, predsjednik Kluba hrvatskih povratnika iz
ispunjene 'Krasne zemlje', Pula
Nikola Mulanović, Mokošica
Prof. dr. don Josip Mužić
Gordana Nemet, umirovljenica
Marcela Nemet, dipl.ing. matematike
Roman Nemet, poljoprivrednik
Mate Nevistić poduzetnik
Prof. dr. fra Andrija Nikić, predsjednik Hrvatskog kulturnog društva
Napredak Mostar sa svojih 1092 člana
Prof. dr. sc. Milan Nosić¹⁷
Javor Novak, spisatelj
Akademik Slobodan Novak
Vladimir Novak, Zagreb, umirovljeni povratnik iz SAD
Vinko Novinc, ing. građ.
Tomislav Nürnberger, dipl. ing. Matematike
Mr. sc. Goran Olujić, dipl.inž.
Željko Olujić, odvjetnik
Andelka Orlić, umirovlj.

Molim javite što da mi ovdje radimo da bi sprječili raspadanje i dijeljenje naše domovine za koju su toliko dali svoje živote...

¹⁷ Štovani gospodine, suglasan sam da se raspiše narodni referendum o tzv. arbitražnom sporazumu u kojem stoji da će Slovenija imati izravni dodir s otvorenim morem što se može realizirati samo na šetu Hrvatske. Objavio sam knjigu o toj granici u kojoj su izneseni slovenski stavovi (www.maveda.hr), a sada piše hrvatsko viđenje toga problema. Granicu je jugoslavenska vlada odredila na ušću Dragonje u Sečovlju, a ne na prokopanom kanalu koji je uostalom iskopala Hrvatska. Treba pregledati zapisnike Vlade FNRJ iz toga vremena, a ne čitati zaključke u Službenom listu. Pozdravljam Vas i želim Vam uspjeh. Prof. dr. sc. Milan Nosić (Rijeka).

Michael Pack, Predsjednik Koordinacije HDZ UK i povjerenik Hrvatskog Svjetskog Kongresa UK
Zvonimir Pandžić, dipl. inž.
Dr. Ing. Marijan Papich
Karlo Papić, umirovljenik
Mr. sci. Josip Papković, dipl.ing. fiz.
Marija Papković, dipl. pravnica
Ivo Paradžik, umirovljenik
Mercedes Paradžik Robek, prof.
Ivan Patron, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Valentina Paunović, magistrica religiozne pedagogije i katehetike
Prof. dr. sc. Davor Pavelić
Dr. Jurica Pavelić, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“
Dr. sc. Mate Pavković
Prof. dr. Dragutin Pavličević, zaslužni znanstvenik
Vesna Pavlović, poduzetnica, Zagreb
Prof. Dr. Davor Pavuna
Marko Hrvoje Pavuna
Ljerka Pazman, viši fizioterapeut
Marija Peakić-Mikuljan, književnica
Josip Pecaver
Ankica Pečarić, prof.
Akademik Josip Pečarić
Jelena Pećarić, prof.
Barbara Pećarić, student
Mario Pehar, dipl. ing. Agronomije
Jerko Pejković, dipl. ing.
Nikola Pensa, odvjetnik
Demokrita Perić, Tomislavgrad
Dragutin Perić, Cleveland, Ohio, SAD
Prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
Stipan Perić, dipl.oec, Tomislavgrad
Mr. sc. Marina Periša, prof.
Marija Perković, dipl iur, Split
Rade Perković, glumac
Lana Pervan, knjižničar
Zdeslav Pervan, zastupnik u osiguranju

Mr. sc. Damir Pešorda, kolumnist i profesor
Mile Pešorda, književnik¹⁸

¹⁸ Priključujem se mirovornoj inicijativi za referendum i demokratsko, međunarodnopravno uređeno, rješavanje međudržavnoga spora između Republike Hrvatske i Republike Slovenije.

U privitku šaljem kopiju svoga prosvjednoga pisma upućena predsjednici Vlade RH gospodi Kosor, na Svisvete, 1. studenoga u 01,00 sat, a kasnije i Hrvatskome saboru, s priloženom "Resolucijom DZ RS" od 28.10.2008.

---Original Message -----

From: [Pešorda](#)
To: [predsjednica@vlada.hr](#)
Cc: [hina@hina.hr](#)
Sent: Sunday, November 01, 2009 1:06 AM
Subject: protivljenje ARBITRAŽNOM SPORAZUMU slovensko-hrvatskom

Poštovana gospodo predsjednice Vlade Republike Hrvatske,

Hrvatski sam državljanin, zauzet u demokratskoj i mirovornoj izgradnji duhovno i gospodarski povezane Europe kao zajednice suverenih nacija i njihovih jezika i kultura, u kojoj bi se i hrvatski narod sa svojim jezikom i kulturom mogao još slobodnije i potpunije razvijati i samostojno sudjelovati u izgradnji boljega i pravednjega svijeta. Dakle, kao uvjereni europejac hrvatskoga materinskoga jezika i deržanства, izražavam osobno protivljenje tzv. Arbitražnom sporazumu (sadržaju mu, tajnovitome načinu njegova pripremanja kao i najavi žurnoga prihvaćanja istog, bez javne rasprave ili referendumu, u državnom Hrvatskom saboru) kao nelegitimnom, duboko protueuropskom činu, koji je protivan i duhu (a, držim, i slovu) Ustava RH a također i međunarodnim konvencijama koje pravno uređuju odnose među državama i narodima. Povjesno prijateljstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda te ono između Republike Hrvatske i Republike Slovenije, kao nedavnih saveznica u otporu velikosrpskoj komfašističkoj agresiji, moglo bi biti ugroženo ovakvim posve nelegitimnim izlaženjem hrvatskih vlasti ususret očitovanim teritorijalnim aspiracijama državnih vlasti RS na štetu Hrvatske (u prilogu: RESOLUCIJA o meji med RS in RH Državnoga zbara Republike Slovenije od 28.X.2008., s prvim člankom koji ustvrđuje da "Piranski zaliv in naselja ob Dragonji so slovenski!"), ovim posttotalističkim nastavljanjem urušavanja hrvatske suverenosti i samobitnosti i vitalnih interesa Hrvata kao staroga europskog državotvornog naroda, koji je, toliko okljašten tijekom povijesti, danas sveden na "avnojevsku" Hrvatsku, i to onu koja je, pod serbokomunističkom okupacijom, ostala i bez čudesnih Hrvoja i još 27 hrvatskih sela u hrvatskoj Istri, prepuštenih 1950-ih godina SR Sloveniji. Nu, i ovako "umanjena", ona je velika i prelijepa ne samo Hrvaticama i Hrvatima, nego i svim njezinim građanima i ljudima dobre volje koji je vole i poštuju kao božanski dar, kojim se ne trguje.

Svjestan, i u ovom doista povijestnom času, svoje državljanske i kršćanske dužnosti i stvaračke obveze prema tisućljetnome jeziku hrvatskom koji je doma i u

Zvonko Peteranac, prof.¹⁹
Alojzije Petračić, umirovljenik
Prof.dr.sc. Mladen Petravić
Hrvoje Petrić
Monica Marta Petrić
Ana Petriško, Zagreb
Luka Petrović, dipl.ecc
Zlata Petrović, ekonomist
Prof. dr. Ivica Picek
Daniel Pinjusić, radnik
Nenad Piskač, književnik
Dr. sc. Mirko Poje, znanstveni savjetnik PMF-a
Mr. sc. Dora Pokaz

Savudrijskoj nam vali, podržavam Izjavu Komisije "Iustitia et pax" Hrvatske biskupske konferencije o hrvatsko-slovenskom razgraničenju, od 31. listopada, koju cijenjenom naslovu šaljem u privitku.

S poštovanjem,
Mile PEŠORDA, hrvatski književnik

Zagreb, 31.listopada 2009.

¹⁹ Ja se zovem Zvonko Peteranac. Već živim u Kanadi preko 50 g. i 27 g. sam predavao matematiku na srednjim školama. U zadnjih 14 godina sam u mirovini i dolazim u HR sa mojom ženom svaku godinu i ostajemo nekoliko mjeseci.

Ne slažem se sa Gosp. V. Šeksom i njegovim i Vladinim predlozima što se tiče promjena ustava za prilagodbu o ulasku u Europsku neZajednicu, EU.

HR Vlada bi trebala, jasno i glasno, javno objaviti sve moguće, negativne i pozitivne prijednosti o ulazku u EU. To su i trebali, pa i morali isto tako napraviti prije HR ulazka u NATO, ali nisu. To je ne demokratsko i protuustavno postupanje prema svima HR građanima-glasačima koji borave u HR i izvandomovinstu. Zašt???

KAO POJEDINAC, pogotovo ŽIVEĆI IZVAN DOMOVINE, I HR GRAĐANIN, JA SAM PROTIV IKAKVE PROMJENE HR USTAVA BEZ REFERENDUMA i jasnoga obrazloženja HR Vlade Hrvatskoj javnosti što se tiče ULASKA HR u EU. HR Vlada ne smije NIŠTA RADITI U TAJNOSTI i bez odobrenja HR građana-glasača, uključujući pregovore sa Slovenijom, EU, i drugima, itd..

S poštovanjem Zvonko Peteranac,

PS. Ja sam sada u Splitu do konca ovoga mjeseca, i ako trebate neke pomoći u bilo kakvome djelovanju što se tiće referendum, itd., ja sam na Vašemu raspolaganju. U Kanadi sam preko DVADESTAK godina predstavljao moje kolege u našem sindikatu, kao pregovarač, predsjednik sindikalnih odjela itd. Javite mi.

Vladimir Polgar, el. inzenjer / umjetnik, Ottawa, ON, Kanada
Jasenka Polić Biliško, prof.
Dr. sc. Ivan Poljaković, Voditelj Centra za strane jezike, Sveučilište u Zadru
Akademik Stanko Popović
Zoran Pranjković, dipl. inž. grad.
J. Ivan Prcela, urednik-autor knjige „Hrvatski Holokaust“²⁰
Damir Primorac, Belgija
Mile Prpa, pravnik, slikar, pjesnik i kolumnist
Smiljan Prskalo, dipl. inž.
Filim Prlic, Berlin
Don Vinko Puljić, Stinjan - Pula
Prof. dr. sc. Tanja Pušić
Marijan Puškarić , operni pjevac²¹
Mile Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Jela Radas, Cleveland, Ohio, SAD
Ivo Radeljak, Cleveland, Ohio, SAD
Mira Radičević, dipl. oec.
Ing. Nijo Radočaj, industrijalac, Cleveland, Ohio, SAD
Marija Radoš, dipl oec Tomislavgrad
Dipl. Ing. Franjo Radosevic, President, Radosevic Associates
Vid Raguž - VIDRA, dragovoljac DR-a, Dubrovnik²²
Katarina Rajčić, umirovljenica

²⁰ Kao urednik-autor HRVATSKOG HOLOKAUSTA i inače hrvatski javni djelatnik sve tamo od godine 1957., slažem se s dr. Miroslavom Tuđmanom, s Tobom i sa svim našim intelektualcima i istaknutim javnim djelatnicima da se slovensko posizanje za hrvatskim državnim teritorijem i slaganje Premjerke Jadranke Kosor s tim slovenskim ZAHTJEVIMA dade na referendum Hrvatima i drugim nehrvatskim državljanima Republike Hrvatske, i to na predsjedničkim izborima od 27. prosinca ove godine. Skupa sa svima Vama, i ja sam U PRILOG arbitraže Međunarodnog suda i PROTIV arbitraže EU.

Neka Tvoj Imenjak i Zaštitnik Hrvatske, Sv. Josip, spasi R. Hrvatsku od moralnog kaosa!

²¹ iz svec srca podržavam ovu peticiju odnosno inicijativu za održavanjem referendumu o ovom prevažnom pitanju .

²² Krajnje je vrijeme za otriježnjenje. Udružimo se kao i prije rata jer mi smo već stari da ponovo uzimamo ono najgore, ali

Dajemo punu podršku jednom pravom HRVATU . Krajnje je vrijeme da sami upravljamo i odlučujemo sami o sebi.

Željka Rajčić, kemijska tehničarka

Prof. dr. sc. Milan Ramljak, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“

Gordana Rašić, dr. med. Sesvete

Maša Ratković, rednica, Stuttgart, S.R. Njemačka

Nedjeljko Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Sonja Razov, Cleveland, Ohio, SAD

Dr. Stjepan Razum

Ivica Relković, predsjednik Hrvatskog odgovornog društva (HOD)

Milan Ribičić, dr. vet. med.

Jozo Rozić, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Božidar Ručević, dipl. ing.

Akademik Davorin Rudolf, predsjednik „Foruma hrvatske slove“

Igor Rupčić, dipl. ing.

Vjera Ružević, umirovljenica

Hrvoje Saban

Ivo Sabljić, ing. "consultant", sveuč. profesor, Argentina

Mato Sabljić, kipar, Pula

Ivan Salopek, umirovljenik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Neda Sarić-Rosandić, veleposlanica, Cleveland, Ohio, SAD

Mr. sc. Markus Schatten

Jakov Sedlar, redatelj

Dr.h.c. Josip Slabar, umirovljenik, Njemačka

Marija Slišković, predsjednica udruge Žene u Domovinskom ratu

Damir Smiljanić, mehaničar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Gordana Smitka, službenica

Marijan Smitka, umirovljenik

Ivan Soldo, grad. radnik, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. em. dr. sc. Ivo Soljačić

Dipl. ing. Zvonko Springer, direktor u mirovini, Austrija

Marina Spudić-Kušan, trgovac

Matea Spudić, studentica medicine

Luka Stamać

Marcela Stamać

Barbara Stanić, pjevačica

Stjepan Jummy Stanić, estradni umjetnik

Ivan Starčević, dipl. ing. ele.

Miljenko Stojić, teolog, književnik i novinar
Jaroslav Stučka, umirovljenik, Osijek
Vesna Svaguša, profesorica
Antonio Sudac, turistički službenik
Dragutin Sudac, umirovljeni policijski službenik
Ljiljana Sudac, upravni službenik
Berislav Suplika
Željko Susek, prof. povijesti umj. i dipl. sociolog, Umag
Ante Susnjara, Cleveland, Ohio, SAD
Emica Šantić, tajnica
Ante Šare, dipl.ing.el., sveučilišni nastavnik u mirovini i Predsjednik
HUV-a ("Hrvatska udruga vlasnika otuđene imovine za vrijeme
fašističkog i komunističkog režima")
Ankica Šarić, knjigovođa, Zadar
Ivan Šarić, notar Uskoplje
Nediljko Šarić, pomorac, Zadar
Oskar Šarunić, novinar i snimatelj
Dražen Šepel, dipl.soc.rad.
Bruno Šerić, Mostar
Marta Šerić, Mostar
Milenko Šerić, Mostar
Ranka Šerić, Mostar
Josip Šestan, gospodarstvenik, Pula
Stjepan Šešelj, književnik
Milovan Šibl,
Željko Šiljeg, general-pukovnik
Ivana Šimat, mr. pharm, Zadar
Marko Šimat, dipl.inž.
Mijo Šimić, dipl.ing u m.
Dario Šimunović, student prava, Antunovac
Nina Šincek, prof. Zagreb
Nelo Škabić, Pula
Marijan Škarić
Mr.sc. Ljubomir Škrinjar
Mr sc. Đuro Škvorc, umirovljeni časnik
Prof. dr. Hrvoje Šošić, dipl. ecc.
Domagoj Štefanac, student iz Zagreba

Smiljana Šunde, novinarka i publicistkinja

Prof. dr. sc. Marijan Šunjić

Jure Tabak, ugostitelj

Katarina Tadić, dipl.ing.

Miran Tadić, Cleveland, SAD

Prof. Ivana Tanovitski

Marko Tilošanec, student

Benjamin Tolić, filozof i publicist

Prof. dr. sc. Zdravko Tomac, podpredsjednik „Foruma hrvatske slove“

Ivan Tomaš, umirovljenik

Petar Tomaš, prof.

Željko Tomašević, dipl.iur., pričuvni časnik HV

Prof. dr. sc. Ivan Tomašić

Ruža Tomić, Tomislavgrad

Mile Tominac, poduzetnik

Ana Tomljanović

Silvije Tomljanović, diplomirani profesor geografije

Ivana Torlak, gimnazijalka

Damir Tučkar, dipl. ing

Mr. sc. Gordana Turić²³

Ing. Marinko Udina, pomorski strojar i klase, upravitelj stroja²⁴

²³ Naraštaji su Hrvata ginuli za hrvatski teritorij i za opstanak Hrvatskoga naroda, pa tako i naša djeca u Hrvatskome obrambenom i oslobođiteljskom Domovinskom ratu. Stoga - bez odluke svih Hrvata (i onih u inozemstvu, jer su itekako sudjelovali u ostvarbi obnove samostalne Hrvatske Države)- NITKO nema pravo niti otvoriti mogućnost promjene granica državnog teritorija, niti smještati Državu u bilo koje "asocijacije".

²⁴ Upravo sam dobio text referendumu i u potpunosti se slažem da takvu odluku treba ipak donijeti cijeli tuzemni (ponavljam riječ "tuzemni") hrvatski puk jer se tiče svih nas. Čudim se političkim vrhovnicima da sebi uzimaju za pravo donošenja tako dalekosežnih i važnih odluka a svjesni su da već davno obični građani nikako ne dijele mišljenje sa njima. Protivim se bilo kojoj ideji glede mijenjanja Ustava a u svezi načina glasanja za ulazak u EU. Ujedno želim svima skrenuti pozornost da isto tako kako postoji tzv. ulazna strategija u EU, trebala bi ustavom postojati i opcija na koji način hrvatski građani mogu izjasniti se i o izlasku iz EU što iz povijesti valjda smo trebali naučiti da "ništa nije zauvjek". Stoga vam predlažem da se pokrene i proces dodavanja u Ustav način kako hrvatski građani mogu izjasniti se da ne žele više u budućnosti biti u EU.

Prof. dr. sc. Nikica Uglešić
Ivana Ujević, Split
Vedran Ujević, Split
Prof. dr.sc. Kosta Urumović
Dr. Sonja Urumović, liječnica
Prof. Vera Valčić Belić
Ivan Valek, podpredsjednik „Foruma hrvatske sloge“
Franjo Valentić, Cleveland, Ohio, SAD
Ivan Varemina, dipl.ecc.
Aron Varga, dipl. ing.
Dragica Varga, odgojiteljica u m.
Mislav Vedriš, dipl. ing. šum.
Dr. sc. Ivo Velić, znanstveni savjetnik
Ivica Vidić, alatničar, Stuttgart, S.R. Njemačka
Vinko Višić, elektrotehničar, Split
Domagoj Vlahović , menadzer u m., Argentina
Vesna Vlahović Frković, "CO" u m., Argentina, Brazil
Nevenka Vlaić, dipl. oec.
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Dean Vodicka, bacc.med.techn., Bakarac
Mr. Marina Vokić Žužul, podpredsjednica „Foruma hrvatske sloge“
Mr. sc. Božena Volarić
Prof. dr. sc. Vladimir Volenec, Član suradnik HAZU
Prof. dr. sc. Rudolf Vouk
Andrija Vrane
Stjepan Vrbanec, Čakovec
Ante Vrdoljak, vozač
Igor Vrdoljak, odvjetnik
Ljubica Vrdoljak, gradska vijećnica u Splitu
Dr. sc. Davor Vrsaljko, znanstveni suradnik i kustos

Kao argument za vašu inicijativu dovoljan je argument nevjerodstojnost naše Vlade a i sama činjenica da Slovenija izgledno će provesti referendum o arbitraži. pa zašto i mi to ne bi uradili?

Ujedno, po pol. opredjeljenju sam više ljevičar negoli desno orientiram ali ovaj put uopće nije bitno biti "crn ili plav", u pitanju je zbilja zajednička budućnost sviju Hrvata a pogotovo nas koji živimo u Hrvatskoj. Bezrezervno podržavam vašu ideju i akciju te slobodno i moje ime dodajte na priloženu listu.

Mirko Vučić umirovljenik
Tomo Vujica, obrtnik, Pula
Marijana Vukadin, tajnica uprave
Ivan Vukić, građevinski tehničar
Marija Vukić, med. sestra
Antun Vuković dipl.građ.teh. Stuttgart, S.R.Njemačka
Suzana Vuksan, knjigovotkinja
Ivan Vuković, ing. brodostojarstva
Petar Vulić, književnik²⁵
Dragan Zadro, producent, Knin
Barbara Zagorac, umirovljenica
Mladen Zelić, dipl.ing elektrotehnike, prof. matematike i fizike, Split
Miroslav Zemljak, inž.
Milan Zoretić, ing. poduzetnik, sveuč. profesor elektronike,
Argentina
Branko Zovko, Cleveland, SAD
Blago Zovko, Cleveland, SAD
Drago Zovko, dipl. iur.
Marko Zovko, Cleveland, SAD
Ivan Zugcic, časnik HV, Pula
Prof. dr. sc. Ivan Zulim
Denis Žagrić, trgovac, Pula

²⁵ TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!

Drugovi sabornici (čast iznimkama) koji ste glasovali: ZA potpisivanje Arbitražnog sporazuma s Republikom Slovenijom zaboravili ste nešto jako, jako važno da: **Vox populi - vox Dei!**

Mi s Vama ne želimo ići čak niti u Crkvu, a kamoli u Europu (koja je izbacila i Boga iz vlastitog Ustava!), **mi ostajemo u Hrvatskoj!**

Zaboravili ste i još nešto zbilja prevažno: da parafraziram *nestašnog* provokatora Joška Jorasa, slovenskog državljanina, koji ima obiteljsku kuću u zaseoku Mlini, na teritoriju Republike Hrvatske... da se zemlja kojoj Vi radite o glavi zove (vjerovali ili ne!) Hrvatska: **TUDI TUKAJ JE HRVAŠKA!**

Ne bilježim se s poštovanjem jer ga od mene, a vjerujem ni od kojega istinoljubivog Hrvata u RH (ili bilo gdje na kugli zemaljsko!) uopće i ne zaslužujete!

Uz drugarski pozdrav

Petar Vulić

Ante Žanetić, bivši direktor australske banke, po profesiji učitelj i bivši igrač splitskog Hajduka, olimpijska zlatna medalja Rim 1960, kao i srebrena EURO 1960 Pariz²⁶

Barbara Žeruk, domaćica, Tribunj

Ivo Žeruk, umirovljenik, Tribunj

Prof. dr. sc. Tomislav Živković

Josip Žmegač, tesar, Stuttgart, S.R. Njemačka

Prof. dr. sc. Darko Žubrinić

Prof. dr. sc. Miroslav Zugaj

KOMENTARI S PORTALA:

inicijativa — dtuckar 05-11-2009 08:17

Inicijativa je više nego hvale vrijedna !

Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim.

Osobno držim da će ovakav zahtjev za provedbom referendumu biti marginaliziran u "medijskom prostoru" i ignoriran od aktualne "elite". A "stručnjaci za PRAVO (ala Šeks)" će već naći tisuću i jedan prigovor o formalnim propustima pri organiziranju inicijative, a da bi inicijativa bila prihvaćena i uzeta u provedbeni postupak.

Formalno, nedostaje vlastoručni potpis i JMBG ili barem OIB, radi provjere identiteta "potpisnika" !

²⁶ Čestitam na velikom uspjehu peticije za referendum sa lihvarske Slovenijom, kao i sa lihvarske EU.

Ovako treba pokrenuti mase Hrvata da glasaju za Dr Tuđmana, koji je u ovom momentu jedini uz Dr Jurčevića da bude predsjednik Hrvatske. Dr Tuđman i Dr Jurčević bi se trebali sastati, i u ovom momentu Dr Jurčević bi se trebao povuci i pozvati sve one, koji bi glasali za njega, da glasaju za Dr Tuđmana, jer inače rasipanje glasova državotvornih Hrvata, može se dogoditi, da velelopov iz Splita, Vidošević, kojeg podržava velezdajnik Mesić, kao i Bandić budu isli u drugi krug, a to bi bila prava katastrofa za Hrvatsku. Treba narod pozvati da masovno izađu na izbore i glasaju za Dr M Tuđmana. Trebalо je već davno stvoriti novu državotvornu stranku, jer kako vidim Ruža Tomašić radi sporo sa novom strankom prava, koja je trebala biti najveća državotvorna stranka.

Također, u neformalnom smislu, Vlada će, čak i da se referendum provede i odgovor DA dobije većinu, naći izgovor, kako je "međunarodni sporazum potpisani" i Hrvatska ga se mora pridržavati ! Dakle, arbitražni će se proces nastaviti, komisija EU će dati svoj "pravorijek", no ostaje posljednja slamka, a to je RATIFIKACIJA kroz parlament.

Ovim potpisanim "arbitražnim postupkom", HRVATSKA je, pred međunarodnim svjedocima pristala (kao i Slovenija) na prihvatanje i provedbu "presude ove arbitraže".

Dakle, kada bi i, temeljem rezultata referenduma, ODBILA provesti "presudu arbitraže", Hrvatska bi vrlo vjerojatno postala predmet međunarodnih "sankcija" u skladu s običajima međunarodnog prava. No, o tome bi se sada trebali izjasniti istinski stručnjaci međunarodnog prava i poznavaci "zanata diplomacije" (da ne kažem "kurvar...."!)

Ipak, što je dobro u ovom referendumu ?

Dobro je to, da će svi birači koji izađu na predsjedničke izbore, biti u poziciju da "mućnu svojom glavom" i upitaju se: KOMU ja dajem svoj glas ?

Da li onome tko je zagovarao ovaj arbitražni sud ili onome tko istinski brine za dugoročne interese Hrvatske ?

Istinski brojna lista potpisnika ove inicijative, možda pokoleba i predstavnike aktualne "elite", neovisno u kojoj su stranci, da počnu promišljati i o "glasu naroda" i da prestanu UMIŠLJATI kako su baš oni "Bogom dani" dvadeset godina tumačiti volju GRAĐANA HRVATSKE i "u ime njih voditi ovu državu". Možda KONAČNO postanu svjesni, da NITKO od njih osobno NIJE ODABRAV voljom naroda u STOLICE u kojima sjede, već da je to učinio "PREDSJEDNIK njihove stranke". Jer birači, ma koliko se ova elita trudila pokazati i dokazati suprotno, nisu niti na jednim izborima nakon 90e, glasali za "pojedince" i njihove funkcije, već za one političke opcije (čak ne niti za programe stranaka) koje su im u tim trenucima izgledale kao najpovoljnije za njihovu političku orijentaciju.

Kada i ako se počnu provoditi istinski PERSONALIZIRANI izbori, za PARLAMENT, kao i unutar stranaka, tada će se moći i govoriti o

volji "naroda" da netko od "njih-pojedinaca s imenom i prezimenom" sjedi u SABORSKOJ stolici "voljom naroda" !

Konačno, vrijeme je da se NAROD osvijesti i shvati, kolika je njegova snaga u odnosu na "dnevnu politiku", te da uvidi da "svatko" može organizirati REFERENDUM o bilo kojem krucijalnom pitanju koje se može pojaviti i ubuduće.

Sada je primarni cilj, odabrati predsjednika koji istinski vodi brigu o interesima Hrvatske i pripremiti opcije za izbore za Sabor (konačno izbacivanje prerašenih komunista i njihovih interesnih grupacija ili trabanata s pozicija moći ove zemlje)!

DA, svakako PODRŠKA referendumu, makar samo kao "odgojno-edukativnom elementu" za birače....

No, nadajmo se da i pozitivan rezultat tog referendumskog pitanja, može blokirati PROVEDBU ovog nepovoljnog današnjeg političkog "EU sporazuma".

ODG: Drugi dan: 415 potpisa za prijedlog o referendumu o rješavanju pograničnih pitanja sa Slovenijom — Josip Pečarić 08-11-2009 17:45

Štovani g. Tuckar,

Kažete:

"Šteta je što se nisu pridružili (barem ne do sada i to JAVNO)drugi DOMOLJUBI, bilo pojedinci s predsjedničkim aspiracijama, bilo stranke koje se predstavljaju domoljubnim."

To nije za očekivati jer bi time priznali koliko je profesor Tuđman iznad njih. Pogledajte današnju HINI vijest:

Škare Ožbolt: o arbitražnom sporazumu neka se izjasne građani na referendumu

ZAGREB, 8. studenog 2009. (Hina) - Predsjednička kandidatkinja Vesna Škare Ožbolt uputila je otvoreno pismo predsjedniku Republike Stjepanu Mesiću kojim ga poziva da iskoristi svoju

ustavnu ovlast i pokrene pitanje referenduma na kojem bi se građani Republike Hrvatske izjasnili o prihvaćanju arbitražnog sporazuma sa Slovenijom, priopćeno je danas iz izbornog stožera predsjedničke kandidatkinje Škare Ožbolt.

"Arbitražni sporazum sa Slovenijom je važna politička odluka za Hrvatsku koja nadilazi ovlasti izvršne i zakonodavne vlasti i za koju je potrebno pitati sve građane ove zemlje pogotovo stoga jer je apsolutno nejasno o čemu se zapravo radi.

Prema svim informacijama dostupnim javnosti očigledno je da se ne radi o uređenju granice već o mogućem ustupanju hrvatskog teritorija Republici Sloveniji. To ne može učiniti ni Sabor, ni Vlada, a niti predsjednik Republike, to mogu odlučiti samo građani ove zemlje. Nitko nema pravo u ime bilo čega, pa niti bilo kakvih fondova Europske unije ustupiti i jedan komadić hrvatskog teritorija koji pripada svima nama i svima našim budućim generacijama. To mogu odlučiti jedino građani ove zemlje," kaže se u otvorenom pismu predsjedničke kandidatkinje Vesne Škare Ožbolt, koja ističe kako bi referendum obvezao Parlament na "jedinu pravu i moguću odluku, a to je onu koju donesu građani ove zemlje".

(Hina)

Isto Vam je i s medijima. Oni su prešutjeli inicijativu prof. Tuđmana. To je lijepo uočio Milan Ivkošić, pa u svojoj TJEDNOJ INVENTURI ("Večernji list", 6. 11. 2009.)

"Zašto HTV ne voli Tuđmanove"

Miroslav Tuđman se i prije Crkve i prije skupine intelektualaca protivio hrvatsko-slovenskom sporazumu o arbitraži

piše:

NEDJELJA 1. 11.

U Dnevniku HTV-a objavljene su izjave četvero predsjedničkih kandidata, ali ne i Tuđmanova

Premda se Miroslav Tuđman i prije Crkve i prije skupine intelektualaca obratio javnosti odlučnim protivljenjem hrvatsko-

slovenskom sporazumu o arbitraži, najutjecajniji medij ga je ignorirao. To je utoliko nepoštenije što su u današnjem Dnevniku HTV-a, što ga je vodila Dijana Čuljak, objavljene izjave četvero predsjedničkih kandidata o toj temi, ali ne i Tuđmanova. Zašto je HTV-u od njega zanimljivija, na primjer, Vesna Škare-Ožbolt, koja je prvo dala nogu HDZ-u i s Matom Granićem osnovala DC, zatim i Graniću dala nogu, da bi je, propavši na prošlim parlamentarnim izborima, dala i samoj sebi! Ili Nadan Vidošević, kojeg je javnost mnogo više nego po dužnostima upamtila po aferama ("Dalmacijacement", agregati, "Hajduk", HFP, Meštrovićev kaštelet itd.), teškim od deset do pedeset opljačkanih milijuna? Možda je odgovor u jednom drugom prilogu u istom Dnevniku, prilogu o pohodima grobovima poznatih osoba na Mirogoju, u kojem je grobu dr. Franje Tuđmana, i to snimljenom iz daljine, posvećeno najmanje sekundi - premda je bio najposjećeniji. HTV očito ne voli Tuđmanove. Ali je zato ovih dana iscrpno izvještavao o Mesićevom otvaranju brojnih spomenika partizanima. Istina, ne bez razloga, jer je, kažu, Mesić htio dati što jači biljeg proslavi Noći vještica!

Zapravo, sve to govori koliko je bila (i još uvijek) je vrijedna i ovo naše pismo.

Sa štovanjem,
Akademik Josip Pečarić

HINA o našoj inicijativi — Josip Pečarić 10-11-2009 20:48

Potpore inicijativi za referendum o graničnom sporu sa Slovenijom ZAGREB, 9. studenog 2009. (Hina) - Inicijativu predsjedničkog kandidata Miroslava Tuđmana za referendum o graničnome sporu sa Slovenijom poduprlo je više od 550 osoba, od akademika i sveučilišnih profesora do umjetnika i književnika te umirovljenika i radnika, objavio je danas organizator prikupljanja potpisa.

Predsjednički kandidat Miroslav Tuđman zatražio je početkom studenoga na konferenciji za novinare od Vlade Republike Hrvatske da raspiše referendum s pitanjem: "Jeste li za to da se pitanje granice sa Slovenijom (umjesto političkog odlučivanja arbitražom) rješava

isključivo na Međunarodnome sudu pravde?" Predložio je da se referendum održi istog dana kad i predsjednički izbori.

Među potpisnicima inicijative za referendum su akademici Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Slaven Barišić, Ante Glibota, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, sveučilišni profesori Vladimir Katović, Davor Pavuna, profesor emeritus Ivo Soljačić, kipar Kuzma Kovačić, slikar Josip Botteri Dini, fra Andrija Nikić i drugi.

Akademik Josip Pečarić je izjavio da je potpise za inicijativu za referendum počeo prikupljati pošto ju je predsjednički kandidat Miroslav Tuđman predložio 3. studenoga te da stalno stižu potpisi potpore iz zemlje i inozemstva.

Prijedlog o raspisivanju referendumu o arbitražnom sporazumu između hrvatske i slovenske vlade dosad je iznio Hrvatski helsinški odbor za ljudska prava, Forum hrvatske sloge i zagrebačka Građanska inicijativa "More je kopno".

(Hina)

BILO JE ZA OČEKIVATI DA HRVATSKI MEDIJI PREŠUTE NAŠU INICIJATIVU. ZA NJIH JE, KAO I ZA HRVATSKU VLAST, NEBITNO MIŠLJENJE 12 HRVATSKIH AKADEMIKA, PEDESETAK SVEUČILIŠNIH PROFESORA, OSAMDESETAK DOKTORA ZNANOSTI I DA NE NABRAJAM DALJE :)

ZANIMLJIVO JE DA JE SLOVENCIMA MIŠLJENJE OVAKVOG SKUPA HRVATA INTERESANTNIJE PA JE SPA PRENJELA VIJEST O INICIJATIVI:

Tuđman zbral 550 podpisov za referendum o arbitražnom sporazumu

- Referendumsko pobudo o arbitražnom sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsednički kandidat Miroslav Tuđman,

sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma. Zagreb, 09. novembra (STA) - Referendumsko pobudo o arbitražnem sporazumu s Slovenijo, ki jo je prejšnji teden predstavil predsedniški kandidat Miroslav Tuđman, sicer starejši sin pokojnega hrvaškega predsednika Franja Tuđmana, podpira več kot 550 oseb, je danes v Zagrebu dejal hrvaški akademik Josip Pečarić, ki je začel zbirati podpise za razpis referenduma.

Kot je še poročala hrvaška tiskovna agencija Hina, so med tistimi, ki podpirajo pobudo tako akademiki, univerzitetni profesorji, umetniki, književniki in duhovniki kot upokojenci in delavci.

Miroslav Tuđman je prejšnji teden od hrvaške vlade zahteval, naj razpiše referendum o arbitražnem sporazumu na isti dan, kot bo potekal prvi krog predsedniških volitev, to je 27. decembra. Pojasnil je, da bi morala vlada državljanje na referendumu vprašati, "ali so za to, da se vprašanje meje s Slovenijo namesto političnega odločanja z arbitražo rešuje le in izključno na Meddržavnem sodišču v Haagu".

Državljanska pobuda Morje je kopno, v kateri so zbrana različna društva državljanov, med njimi tudi veteranov in vernikov, je napovedala, da nameravajo od 15. do 29. novembra zbrati 500.000 podpisov, koliko je potrebnih, da bi vlada razpisala referendum.

Razpis omenjenega referendumu so predlagale še nekatere nevladne organizacije, med njimi Hrvaški helsinški odbor. (konec)gi/ms STA169 2009-11-09/15:52

JOŠ JEDNOM SE POKAZALO KOLIKO JE HRVATSKIM VLASTIMA I MEDIJIMA NEBITNO ŠTO MISLE HRVATI. PA ONI NISU GAZDE, ZAR NE? :)

Akademik Josip Pečarić

RASIZAM SVJETSKIH MOĆNIKA, ZAGREB, 2012.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnice i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom sravnjeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji.

Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su

umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronađete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih Haaških presuda od 15. travnja 2011.

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospičko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU-a (Hrvatske akademije znanosti i
umjetnosti)

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

akademik Slavko Matić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić²⁷

²⁷ Ovaj je tekst objavio tjednik Nacija 9. studenoga 2011.

PROFESOR ZVONIMIR JANKO potpisnik Pisma VS-u UN-a

Naše pismo VS-u UN-a do sada je potpisalo 14 akademika (Ivan Aralica, Smilko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek, Nenad Trinajstić), dva biskupa (Mile Bogović i Valentin Pozaić) i jedan dopisni član HAZU-a profesor Zvonimir Janko (Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg). Pismo već ima više od 900 supotpisnika. Političara baš i nema. Nema ni onih koji pretendiraju na mjesto vođe državotvornih Hrvata. Zanimljivo, jer iako pismo potpisuju akademici i biskupi, ipak se slobodno može reći kako je ono proizшло iz naroda. Akademici i biskupi su samo uzeli tekst jednog nepoznatog autora na Portalu HKV-a, dotjerali ga i ponudili na potpisivanje. Naši ljudi su jednako tako tekst prepoznali kao svoj, a posebno me veseli sto su to prepoznali i toliki sveučilišni nastavnici i znanstvenici (njih preko 130).

Zapravo, mnogi od naših znanstvenika i drugih koji su potpisali i supotpisali Pismo itekako zasluzuju da pišemo o njihovom radu i predstavimo ih čitateljima. Mislim da će mi svi oprostiti što sam odlučio pisati o svom matematičaru. To mi je i najprimjerije, zar ne?

Nisam siguran jesu li naši čitatelji čuli za profesora Janka iako se radi o iznimnome svjetskom znanstveniku koji je već pedesetak godina državotvornim Hrvatima prava legenda. Moj brat, zagrebački student, o profesoru Janku mi je pričao još šezdesetih godina prošloga stoljeća.

Zvonimir Janko rodio se u Bjelovaru 1932. godine. Nakon mature upisao se na studij matematike na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu u Zagrebu. Na drugoj godini bio je izbačen s fakulteta na dvije godine, mada je disciplinski tužitelj tražio isključenje sa svih sveučilišta u tadašnjoj Jugoslaviji i to za svagda! Bio je žrtva hajke na hrvatski orientirane studente koji su položili vijenac na grob Ante Starčevića u Šestinama. Ti su studenti bili uhićeni i poslije osuđeni na zatvorske kazne. Jedan kolega zamolio je profesora Janka da mu za prijatelja, jednoga od uhićenih, skupi od nekih profesora potrebne

potpise u indeksu, što je on i učinio ne znajući o kome i o čemu se radi. Nakon istrage i javnih osuda na fakultetskim skupovima u stilu komunističkih montiranih procesa, studenti, pa i profesor Janko, bili su kažnjeni i s te strane.

Kakva je bila ta država najbolje se vidi iz riječi prof. Janka o tom suđenju:

Povod tome je bilo to što nisam mogao dokazati da nisam znao da su neki kolege nosili vijenac na Starčevićev grob, a ja ih nisam prijavio. Poslije toga su se hrvatski komunisti pobrinuli da i nakon mog doktorata, 1960. godine, ne mogu dobiti zaposlenje niti na jednom sveučilištu u Jugoslaviji, pa su me doslovno istjerali iz domovine.

Kad je nakon isteka kazne diplomirao, dobio je posao profesora matematike i fizike na gimnaziji u Širokom Brijegu u Hercegovini. Mjesto je u to vrijeme nosilo nametnuto ime Lištica. Njegov matematički talent, koji je usmjerio u područje teorije konačnih grupa, već ondje je zaiskrio rezultatima koji su bili objavljeni u inozemstvu. Meni se posebno urezala u pamćenje priča kako su tada profesoru Janku pisali iz svijeta na adresu „University of Listica“. Da, tko bi i pomislio da takav talent ne može dobiti posao na sveučilištu u svojoj zemlji, zar ne?

Još u Širokom Brijegu profesor Janko napisao je svoju disertaciju, za koju je formalni mentor bio prof. Vladimir Devidé.

Kad nije išlo u toj državi, profesor Janko je dobio mjesto asistenta na sveučilištu u Bonnu. Iz Bonna uskoro odlazi u Australiju, najprije u Canberru a onda u Melbourne, gdje dolazi i do svojega epohalnoga otkrića – prve Jankove sporadične jednostavne grupe **J₁**.

To je otkriće zapanjilo matematičke krugove. Nakon gotovo 100 godina od otkrića pet Mathieuovih sporadičnih jednostavnih grupa (1861. i 1873.) držalo se da nema drugih sporadičnih jednostavnih grupa i da će se uskoro dokazati da uopće nema drugih konačnih jednostavnih grupa osim onih koje su već poznate.

Koliki je to bio „potres“ u teoriji grupa svjedočio je na proslavi 65. obljetnice profesora Janka u Mainzu prof. Bertram Huppert, autor i koautor (s Normanom Blackburnom) najopsežnijega enciklopedijskog udžbenika – priručnika o konačnim grupama *Endliche Gruppen I, II, III*. On je tom prigodom rekao otprilike ovo:

Malo me toga iznenadilo u mom životu. Doživio sam i Drugi svjetski rat. Moglo se naslutiti da će doći do rata. Vjerujem da će vas iznenaditi, a nekoga možda i sablazniti ono što će vam reći. Doista su me iznenadila samo dva događaja: otkriće prve Jankove grupe i pad Berlinskoga zida.

U idućim godinama počeo je, pokrenut ovim otkrićem, pravi „lov“ na sporadične konačne jednostavne grupe, koji je trajao dvadesetak godina. U tim istraživanjima sudjelovali su mnogi matematičari i ukupno je o tome objavljeno više tisuća stranica. Ta istraživanja i pokret što ga je svojim otkrićem inicirao profesor Janko trajali su oko 30 godina, od 1955. do 1983., i doveli su do potpune klasifikacije svih konačnih jednostavnih grupa. U svojoj knjizi „The Classification of Finite Simple Groups“ istaknuti promicatelj tog istraživanja Daniel Gorenstein kaže:

Još nikad u povijesti matematike nije bilo pojedinačnoga stavka, koji bi zahtijevao 10.000 časopisnih stranica zgušnutoga dokazivanja. Tko bi mogao pročitati takav dokaz, a kamoli priopćiti ga drugima? Klasifikacija konačnih jednostavnih grupa ipak je takav stavak – njegov potpuni dokaz, koji je razradilo oko 100 teoretičara grupa kroz razdoblje od tridesetak godina, on je spoj oko 500 članaka u časopisima, što otprilike iznosi 10.000 tiskanih stranica.

Od 21 otkrivenе grupe, počevši s prvom Jankovom grupom, profesor Janko otkrio je ukupno 4 grupe, koje po njemu nose imena J_1 , J_2 , J_3 i J_4 . Grupa J_4 bila je i posljednja otkrivena sporadična grupa. Profesor Janko je dakle otvorio i zaključio to veliko istraživanje. O grupi J_4 tiskana je i posebna monografija ruskoga matematičara A. A. Ivanova, pod naslovom *The fourth Janko's group*, koja sadrži 233 stranice.

Vjerovali ili ne, postoji i pjesma *Simple groups* (može se pronaći u Matematičko-fizičkom listu br. 4/232, 2007./2008., str. 258–259) u kojoj se dvaput spominje i ime profesora Zvonimira Janka. Osim rada na sporadičnim grupama profesor Janko je provodio i brojna druga istraživanja, koja su objavljena u najuglednijim svjetskim časopisima.

Nakon australskih godina više je godina boravio u Sjedinjenim Američkim Državama na Ohio State University u Columbusu, u jakom središtu istraživanja teorije konačnih grupa. Početkom 70-tih godina, na poziv Sveučilišta u Heidelbergu, vratio se u Europu, u Njemačku.

Kad je završena klasifikacija konačnih jednostavnih grupa, profesor Janko počeo se 80-tih godina baviti primjenom teorije konačnih grupa u kombinatorici

U trećem, sadašnjem razdoblju, profesor Janko se počinje baviti teorijom p-grupa. Već je prvi članak profesora Janka u tom području snažno odjeknuo. Vodeći znanstvenik toga područja prof. Jakov Berković, iseljenik iz bivšega Sovjetskoga Saveza u Izrael, koji je intenzivno istraživao i pisao monografiju o p-grupama, ocijenio je taj članak kao najvažniji u zadnjih 30 godina. Kako je profesor Janko tako intenzivno istraživao i tolikom brzinom „gomilao“ nove važne rezultate, Berković je odustao od prvotne namjere da izda knjigu već 2001., jer je shvatio da bi s obzirom na važnost i množinu novih rezultata prof. Janka knjiga već u času pojavljivanja bila „zastarjela“. Izdavanje knjige se odgađalo iz godine u godinu, pa će se, umjesto 2001., početi izdavati mnogo kasnije. Ima tri dijela – **Theory of finite p-groups I, II, III**; treći je dio u koautorstvu s profesorom Jankom.

Profesor Janko je i u matematičkom životu Hrvatske imao ključnu ulogu. Pod njegovim vodstvom, neposrednim ili posrednim, izrađene su brojne disertacije u inozemstvu i u Hrvatskoj (80, a samo u Hrvatskoj njih čak 17). Njegova i moja znanstvena škola dala je najveći broj novih doktora matematike u nas pa kolege znaju reći: što bi bilo ostalo od hrvatske matematike, tj. tko bi držao nastavu na hrvatskim sveučilištima kada bi uklonili te doktore. Profesor Neven Elezović nas je tako na jednom predavanju u šali nazvao dobrim (Janko) i zlim duhom (Pečarić) hrvatske matematike.

Angažman profesora Janka i zauzimanje za naše matematičare zapaženi su i u Njemačkoj. Dobio je posebno priznanje Njemačke rektorske konferencije, (Deutsche Forschungsgemeinschaft) za prinos razvoju matematike u jugoistočnoj Europi, koje su potpisali predsjednici tih organizacija. Njegovih učenika ima u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te na Kosovu.

Profesora Janka upoznao sam tek 1993. godine. Naime, 1992. godine smo obojica izabrani u HAZU: on za dopisnog, a ja za člana suradnika. Nismo nazočili promociji pa su nam diplome uručili godinu dana kasnije. Tom prigodom profesor Janko je održao i predavanje o svojim grupama, a mogao sam čuti i iz prve ruke priču o cvijeću na grobu Oca Domovine. Posebno me je obradovao kada je, sa suprugom i profesorima Ćepulićem i Žubrinićem, 2005. godine bio na predstavljanju moje knjige „Priznajem, Hrvat sam!” Danas već nekako prelazi u tradiciju da se krajem kolovoza nađemo u Murteru.

Literatura:

1. Željko Hanjš, Razgovor s profesorom Zvonimirovom Jankom, istaknutim hrvatskim matematičarom. Matematičko-fizički list, LX 1 (2009.-2010.)
2. Vladimir Ćepulić, Profesor Zvonimir Janko i teorija grupa, prikaz na proslavi u čast profesora Janka, 26. listopada 2007. u godini njegova 75. Rođendana
http://www.croatianhistory.net/etf/janko_cepulic.html

Potpisi za Pismo VS-u UN-a mogu se dati na adresu akademika Pečarica: josip.pecaric@yahoo.com

HRSvijet, 23. srpnja 2011.

ONI NE ŠUTE

Preko 1100 supotpisnika Pisma Vijeću sigurnosti UN-a

Čitatelji Portala Hrvatskoga kulturnog vijeća znaju da je Pismo Vijeću sigurnosti UN-a proisteklo s ovog portala. Jedan komentar čitatelja iskorišten je kao osnova za to pismo. Zato možemo slobodno reći da je pismo nešto sto je proisteklo iz naroda.

Kako pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski i prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg) čini mi se da isto tako možemo slobodno reći da je barem toliko biskupa i akademika uz svoj narod.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen. Ono je više optužba na ponašanje njihova „suda“ i samog Vijeća sigurnosti UN-a, što jasno proizlazi iz cijelog teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano povodom rasističkih Haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako, dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam „sud“ konstatirao kako nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, nego je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje 100 000 muslimana u Bihaću.

SRAMOTA UN-a

Uopće, cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se mnogo, mnogo veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina mnogo

strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije i predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalo da je spašavanje 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da „dokaže“ kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobođanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeća sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina, itekako su sudjelovali u njemu. Čudno je jedino kako se povodom toga rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

POTPISI I UNATOČ MEDIJSKOJ BLOKADI

Zapravo, nemam pravo nešto se posebno čuditi zbog toga. Zašto bi se oni oglasili kada sam i sam očekivao da će takva kvalifikacija „suda“ kod mnogih hrvatskih pobuditi poznatu hrvatsku šutnju. Međutim, činjenica da je među više od 1100 supotpisnika oko sto sveučilišnih profesora doista je nešto što me je obradovalo. Ne zaboravimo da se o akciji praktično, osim na portalima, ne može naći ništa u našim glavnim medijima.

I ne samo da su sveučilišni profesori bili supotpisnici, nego su se mnogi od njih i angažirali u sakupljanju potpisa. Tu posebno trebam istaknuti prof. dr. sc. Šimuna Križanca. On sam je sakupio preko 140 potpisa!

U Hrvatskom listu, na pitanje što želimo postići ovim pismom odgovorio sam:

Osnovna poruka je na tragu ove Svetog Oca. U Hrvatskoj postoje oni koji ne prihvataju i nikada ne će prihvatiti rasističke haške presude, tj. u Hrvatskoj će uvijek biti onih koji drže do ponosa i dostojanstva našega naroda. A to jamči da ne će uspijeti u svojoj nakani. A to isto im je poručio i Sveti Otac svojim pohodom. Skupljanje potpisa nastavlja se. Nemamo prostora da izdvojim komentar jednog supotpisnika prof. dr. Davora Miličića, dekana Medicinskog fakulteta i

našega vodećega kardiologa. Zar ne diže naš ponos i dostojanstvo spoznaja da imamo mnogo ljudi, vrhunskih znanstvenika i velikih umjetnika i književnika koji misle kao profesor Miličić? To je zapravo glavna poruka koju možemo raspozнати iz Papina posjeta: prepoznajte ljude koji su se borili za vaš ponos i podarite im povjerenje!

Prof. Miličić je i najmlađi dekan u povijesti Medicinskog fakulteta. Evo što je on napisao:

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu oslobođiteljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobođio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakririra Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubijija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa dalnjeg izdržavanja kazne, Kadijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadijevića SAD koristila ili još uvjek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to

nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Dobio sam cijeli niz izvrsnih komentara. Tako kap. Darko Belović piše:

Hvala Bogu da netko misli na generale i čini ono što je trebala činiti hrvatska vlast. Premijerka pravnica, predsjednik doktor prava, šef opozicije nekakav pravnik, ...sve neki i nekakvi pravnici, točnije imaju diplome, a nitko da uoči da generali nisu mogli procesuirati i kažnjavati po nepoznatim osobama počinjene zločine jer generali nisu pravosudna vlast, niti taj dio Ustavom propisane trodiobe vlasti. Nisu generali pravosudna vlast niti se smiju u nju petljati. Ne da Ustav.

Uostalom, kako kazniti ili spriječiti zločin nekog nepoznatog vojnika ili opljačkanog hrvatskog povratnika u odori HV-a. Ni danas nisu poznati uz svu policiju, službe, razne Save Štrbce i druge „prijatelje i partnere“ diljem svijeta.

Potpuno se slažem i smatram da naše nevine generale treba odmah oslobođiti. Ako postoji Hrvatska, ako ima Ustav, ako je demokracija onda smijemo iznositi osobno mišljenje. I argumentirati ga.

Međunarodni sud Ujedinjenih naroda u Haagu (mislim na ICTY) nema moralni kredibilitet suditi onima koji su branili svoju zemlju od agresora. Ni hrvatskim ni bošnjačkim časnicima. Pogotovo ne zato što je agresor bio odlično naoružan, a UN je svojom rezolucijom 713 zabranio uvoz oružja u zemlje bivše Jugoslavije, čime je svjesno otežao i onemogućio Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu da obrane svoj dom i svoju domovinu. Ljudski gubitci su izravna posljedica slabe opremljenosti kako hrvatske tako i bosanske vojske. Rezultat te rezolucije jest i tisuće uzalud izgubljenih života slabo naoružanih branitelja. Pravo je braniti svoj dom. Jedino u Hrvata i Bošnjaka to je pravo uskraćeno rezolucijom UN-a? Nije li tako?

To zlo nije napravljeno namjerno, nadam se, nego je vjerojatnije plod birokratske nepromišljenosti, i bez sumnje se može komentirati glede odgovornosti (NE)odgovornih.

Još je neljudske što snage UN-a ojačane NATO-om nisu obranile civile u Srebrenici, nego su ih svjesno izložile masakru, iako je civilima sigurnost bila zajamčena po Ujedinjenim narodima. Znate li Vi gospodo „Haagovci“ što znači „nož, žica, Srebrenica“? Uz prešutni blagoslov UN vojnika? Presramno i za sram.

UN je jaka garancija ubijenim civilima? Hoće li se i ubuduće vjerovati UN-u? Ubijeni i masakrirani sigurno ne će. A živi ovisno o razumu.

Zlikovci su ubili civile, drugu etničku i vjersku skupinu, Muslimane, a ja Vas pitam ako one koji su ubili 7.000 civila zovemo zlikovcima kako ćemo zvati one koji su to pasivno gledali, one koji su ih morali braniti, one koji ih nisu htjeli braniti. Zlotvorima? Kako su ljudska bića, sa plavim kapicama, mogla mirno gledati pokolj? Vole li ti Nizozemci Muslimane? Ahaaa, tu smo dakle?

Takvi imaju moralno pravo govoriti o pravdi? Valjda su takva vremena.

Je li tko sudio po zapovjednoj odgovornosti dužnosnike UN-a koji nisu učinili dovoljno da spriječe masakr u

Srebrenici, dužnosnike poput Boutros Ghalia, Carla Bildta, generala Bernarda Janviera, Asushia Akashia, Richarda Holbrookea... nisu odgovarali pred ovim međunarodnim sudom iako nisu poduzeli dovoljno da spase muslimane od genocida u Srebrenici i sačuvaju 7.000 tisuća ljudskih života. Jesu li našli krvice, jesu li ih oni „procesuirali“? Koga? Ubojice? Koga? One koji su civilima jamčili sigurnost Srebrenice? Sami sebe?

Ako su mogli hrvatski generali otkriti i kazniti počinitelje, a što se očekivalo, mogli su i UN-ovci.

Da netko ubije 7.000 krava odgovarao bi onaj koji ih je morao čuvati. Ako nema plavu kapicu? UN, ojačan NATO-om, nije to učinio, a mogao je i morao je sačuvati živote civila, ljudskosti radi.

Ne zna se tko je gore prošao, oni koji su zločinački pogubljeni u Srebrenici ili oni koji su ostali živi, a žive sa spoznajom da se takvo zlo dogodilo da se ponovo može dogoditi. I „andelima čuvarima“ s plavim kapicama – ništa. Kao da je ta UN plava kapica – Crvenkapica. Ili čak bakica?

Gоворити о имunitetu, у контексту заповедне одговорности дужносника UN-а личемјерно је, а истовремено судити темелjem заповедне одговорности one који су слабо наоружани бранили свој дом од агресије. UN је јамчио сигурност ненаоружаним civilima, а пустio је кукавићки да ih побију као....

Svaka međunarodno priznata država ima legalno право obrane svojih teritorija od agresije druge države. Tako je 23. prosinca 1991. Savezna Republika Njemačka priznala Sloveniju i Hrvatsku. Već je 13. siječnja 1992. Vatikan priznao Hrvatsku i Sloveniju, а 15. siječnja 1992. Europska je Unija priznala Sloveniju i Hrvatsku. Napokon, 7. travnja 1992. i SAD su priznale Sloveniju, Hrvatsku te Bosnu i Hercegovinu.

Nesretna Rezolucija 713. Vijeća sigurnosti izglasovana 25. rujna 1991. ostaje na snazi i dalje, do sloma agresije. Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini otežano je tom rezolucijom

neosporno pravo na samoobranu, a od dobro naoružanog agresora ih nisu obranile takozvane „zaštićene zone UN-a“ poput Srebrenice. Javier Perez de Cuellar nije jer mu je početkom 1992. istekao mandat, a ni novi glavni tajnik Boutros Boutros Ghali također nije povlačenjem rezolucije omogućio Hrvatskoj i BiH naoružavanje i njihovo neotuđivo pravo na obranu svoje zemlje od agresora. Tko je od njih odgovoran po zapovjednoj odgovornosti? A pravo? A pravda? A moral?

Ali, tko iz UN-a je odgovarao pred sudom zato što je nepravednim embargom otežao samoobranu od agresije? Ili prešutno odobravao zločin? Ili čak vise od toga?

Da li je zapovjednik Nizozemskog kontingenta odgovarao za ne činjenje u Srebrenici, pa i za neljudskost jer mirno gledati pokolj... i oni mogu mirno spavati? Nije teško ustanoviti tko su počinitelji nečinjenja na strani UN-a. Svi vojnici nizozemskog kontingenta u Srebrenici. Jesu li procesuirani i tko ih štiti svojim autoritetom od procesuiranja i pravde pred sudom? Nije li i takvo nečinjenje ratni zločin koji nikada neće zastarjeti, kao ni mrlja na UN-u? Stvarno je život ironija.

Još jednom hvala svima koji traže na ovaj način pravdu za hrvatske generale.

TREBA IZAZVATI ŠOK KOD HAAŠKIH TUŽITELJA

Završit ću ovaj tekst komentarom mr. sc. Barbare Bulat:

Kao i brojni državotvorni Hrvati, razmišljam o teškim neprvdama prema našoj Domovini, našim braniteljima, našim seljacima, radnicima, ribarima ... i našim generalima u Haagu.

Lijepo je što diljem svijeta Hrvati održavaju prosvjede protiv zločinačkih presuda Gotovini i Markaču. Ali, prosvjednici na ulici dodu i produ i nikome ništa. Naši

branitelji štrajkali su glađu na Trgu bana Jelačića, i opet nikome ništa. Nisu doprli ni do „naših“ TV-ekrana.

Potrebno je učiniti nešto više, nešto što će izazvati šok kod haaških tužitelja i sudaca, šok s imenom i prezimenom ...

Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.

Podloge su uvod iz Vaše knjige „Rasizam suda u Haagu“, odnosno „Protokoli I i II Ženevske konvencije“... da se svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države“, zatim ovogodišnja objava Memoranduma SANU II (Srpske akademije nauka i umetnosti), koji dokazuje kontinuitet jedne agresorske velikosrpske politike, i niz drugih dokumenata koje Vi posjedujete.

Vaši prijatelji i Vi znate ćete temeljem pravnih i vojnih operacija u Oluji (oslobođeni okupirani teritoriji Republike Hrvatske, spašeni dijelovi susjedne Bosne i Hercegovine, spriječen pokolj u Bihaću) složiti podlogu za jednu takvu nagradu Anti Gotovini. I nije sada važno hoće li to proći ili ne će, krucijalno je važno da iza te nominacije stoe ljudi koji u ovome svijetu ipak nešto znače i koji mogu procijeniti važnost vojnoredarstvene akcije Oluja, a ne da rezultat svih prosvjeda bude eventualno smanjenje kazne Gotovini.

Vi ste već u tijeku prikupljanja podrške generalima, pa već u tom smislu imate određeno iskustvo.

Predlažem u timu prof. prava (Sveučilište Yale) Slavku E. Yambrusica, koji ionako boravi u Opatiji. Njegovi prijatelji, naši Hrvati iz Kanade, dali su mi njegov broj telefona, budem li ga možda trebala. Zatim su tu prof. Zvonimir Šeparović i njegovo Žrtvoslovno društvo (koje može biti nositelj prijedloga), prof. Josip Jurčević itd.

Ja osobno mogu animirati određeni broj akademika i sveučilišnih profesora iz Odjela za prirodoslovje i matematiku Matice hrvatske, gdje uredujem časopis istoga naziva, bude li potrebno.

Molim da moj prijedlog shvatite kao pravu mogućnost da netko posluša zločinačke poduhvate koji se vode protiv države Hrvatske. Pa će i odjeka biti. Čim "pokažete zube", odmah netko sluša što hoćeete. Zar mislite da bi ovi pregovori s Unijom bili okončani da nismo digli glas da ne ćemo u Uniju? Opet bi bilo još uvjeta i uvjeta. (Na stranu sada je li to za nas dobro ili loše).

ZAPOVJEDNIK NATO-A 1998.: BIO SAM VELIKI OBOŽAVATELJ GENERAL PUKOVNIKA GOTOVINE

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clarke rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, kako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95“ i „Oluja“) spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Želio sam završiti akciju kada sakupimo 1000 potpisa. Kako sam to očekivao negdje u rujnu, najavio sam i njezin završetak tada. To ne ćemo promijeniti, samo će broj supotpisnika očito biti mnogo veći od planiranoga.

Zapravo, željeni učinak o kome sam govorio u *Hrvatskom listu* već smo postigli. Toliki broj potpisnika i supotpisnika to doista garantiraju.

Međutim, ne treba se zaustaviti samo na slanju pisma Vijeću sigurnosti UN-a. Mnogima od potpisnika poslat će Pismo. Nadam se da će ono biti dalje slano raznim novinama po svijetu i da će učinak pisma biti na tragu činjenice da papa Benedikt XVI. smatra da Hrvati imaju posebno mjesto među europskim narodima i da govori o

"misiji Hrvata" u njoj. Sjetimo se da smo, kako sam već i rekao u "Hrvatskom listu", blaženom Ivanu Pavlu II. bili "narod nade". Zašto? Čini mi se da se najbolje razabire iz riječi bivšega francuskoga vojnog biskupa Michela Dubosta koji je na međunarodnom vojnom hodočašću u Lourdesu rekao da se divi Hrvatima, *jer mi imamo nešto što sve više nestaje, imamo vrijednosti koje se u Europi gube, a bez kojih ona ne može živjeti.*

A vidimo kroz presude u Haagu da se radi o svijetu koji ne razabire dobro od zla, obranu od agresije, žrtvu od napadača, pa mu nije strano u ostvarivanju ciljeva koristiti i najprljavije što se može koristiti, pa i rasizam. Tom i takvom svijetu suprotstavili su se upravo Hrvati i izborili slobodu. Stalno upozoravam da je Sveti Otac Ivan Pavao II. za svoj stoti posjet izabrao baš tu Hrvatsku i prva poruka mu je bila o slobodi. Presude u Haagu samo su vrhunac u napadu na ponos i dostojanstvo hrvatskog naroda. A bez ponosa i dostojanstva Hrvati nisu više ni "narod nade" niti mogu imati svoju misiju u Europi.

Nadam se da će i naše Pismo odigrati značajnu ulogu u tome!

Portal HKV-a, 3. kolovoza 2011.

PISMO VIJEĆU SIGURNOSTI UN-A ZA OSLOBOĐENJE HRVATSKIH GENERALA

Skupina intelektualaca već neko vrijeme prikuplja potpise potpore Pismu Vijeću sigurnosti UN-a, tražeći na taj način oslobođanje hrvatskih generala osuđenih u Haagu. O ideji Pisma za Hrast.hr govorи akademik Josip Pečarić:

Povodom mog intervjuja objavljenog na Portalu Hrvatskoga kulturnog vijeća bilo je mnogo komentara i na samom Portalu i onih poslanih meni osobno. Posebno me se dojmio jedan komentar koji je na Portalu objavljen s potpisom 'Verbum'. Poslao sam ga na niz adresa i reagiranja su bila slična mome. S akademicima Ašpergerom i Popovićem modificirao sam taj komentar i objavili smo ga na Portalu HKV-a, uz sugestiju da to naše pismo naslovljeno Haškom tribunalu bude uzor za slična pisma koja bi hrvatski domoljubi slali svugdje gdje bi to držali potrebnim. 'Naše' pismo sam poslao mnogim veleposlanstvima u Hrvatskoj, Vladi, ministarstvima... Objavljeno je na nizu hrvatskih portalata, a danas je već i u knjizi: *General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković)*, Koprivnica, 2011. str. 313-314.

Na sugestiju prof. dr. sc. Miroslava Tuđmana počeli smo sakupljati potpise. Pismo je i dalje dorađivano. Promijenjena je i adresa: logičnije je poslati Pismo onima koji su taj 'sud' osnovali, dakle Vijeću sigurnosti UN-a. Pismo potpisuju dva biskupa (mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski i prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački) 15 akademika (Ivan Aralica, Smiljko Ašperger, Stjepan Babić, Slaven Barišić, Boris Bučan, Marin Hraste, Dubravko Jelčić, Andrija Kaštelan, Ivica Kostović, Slavko Matić, Slobodan Novak, Josip Pečarić, Stanko Popović, Franjo Šanjek i Nenad Trinajstić) te jedan dopisni član HAZU-a (dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg), a supotpisnik može biti tko god hoće,

rekao je akademik Pečarić.

Zapravo, pismo i nije zahtjev Vijeću sigurnosti UN-a za koji potpisnici vjeruju da će biti ispunjen, nego je više optužba na ponašanje njihova „suda“ i njih samih. Pečarić je pojasnio:

To jasno proizlazi iz cijelog teksta, a poglavito iz činjenice što je napisano 'povodom rasističkih haških presuda od 15. travnja 2011. Da je to doista tako dovoljno je samo uzeti u obzir činjenicu da je sam 'sud' konstatirao da nema dokaza o zločinačkom karakteru operacije Oluja, već je presudu utemeljio na osnovu učinka te operacije. A glavni učinak je zapravo bio spašavanje oko 100 000 muslimana u Bihaću. A da se i ne spominje činjenica da je pritom oslobođen okupirani hrvatski teritorij. Pravo i OBVEZA Vlade po Ustavu i međunarodnim zakonima jest oslobođanje okupiranih područja. Tvrđnja da je to 'zločinački pothvat' zato što se moglo pretpostaviti da će po završetku oslobodilačke akcije biti osveta jest priglupa. Za Srbe, ako uopće imaju ponosa, takva tvrdnja je i uvredljiva optužba da su morali pobjeći jer je jedan posto granata palo više od 400 m dalje od vojnih ciljeva, a pet posto dalje od 200 m, a zna se da se vojni ciljevi moraju graditi na udaljenosti od 600 m od civilnih objekata. Istina, moguće je da se sud rukovodio riječima Slobodana Miloševića. Naime, on je tjedan dana poslije Oluje rekao:

Molim vas, 6 hiljada Hrvata je branilo Vukovar pola godine; napadala je cela Prva armija, vazduhoplovstvo, čudo, sva sila koju je imala JNA, a oni nisu odbranili Knin, kojem se može prići samo iz tri pravca; nisu ga mogli braniti ni 12 sati!?(...) Tamo je palo naređenje da svi izađu iz Krajine istog dana, čak bez stvorenog kontakta sa hrvatskom vojskom na najvećem delu fronta. (...) Pitanje je ko je, zaista, doneo odluku da krajiško rukovodstvo napusti Krajinu? Takva odluka, kada su imali sve uslove da se brane, izazvala je egzodus. Sada to treba da bude razlog da Jugoslavija jurne tamo da brani te teritorije, sa kojih su oni utekli kao zečevi?!

Ako se želimo narugati „sucima“ iz Haaga, njihove presude možemo interpretirati tvrdnjom da je zločin od strane

hrvatskih vlasti i vojske doista napravljen: OD SRBA SU NAPRAVILI ZEĆEVE!

Ali, ostavimo se šale. Cijela ta priča s optužbom naših generala nešto je najstrašnije u povijesti UN-a. Poslije pokolja u Srebrenici Srbi su pokrenuli operaciju osvajanja Bihaća. Spremao se daleko veći pokolj. Reagirala je Hrvatska i spasila golem broj ljudi od zločina daleko strašnijeg od onoga u Srebrenici. Međutim, Hrvatska je odmah bila osuđena zbog svoje akcije a predsjednik Tuđman je okarakteriziran kao ratni zločinac. Tako je ispalо da je spašavanje oko 100 000 muslimana ratni zločin!

Pokrenuta je cijela mašinerija Haaškog suda da 'dokaže' kako je spašavanje tolikog broja muslimana i oslobođanje hrvatske zemlje ratni zločin. I doista, general Gotovina je dobio 24, a general Markač 18 godina robije. Umjesto da se Vijeće sigurnosti UN-a odmah ogradi od tog zločina njihova suda, oni su itekako i sudjelovali u njemu. Čudno je jedino zašto se povodom tog rasističkog ponašanja prema muslimanima u BiH nisu oglasile muslimanske zemlje. Ako ne odmah, ono barem sada kada i sami suci konstatiraju da nemaju dokaza osim ovoga o učinku same operacije.

Dakle, ne može se očekivati da će učinak Pisma u Vijeću sigurnosti biti onakav kakav bi smo mi željeli, zbog jednostavnog razloga što oni dobro znaju sve to što mi govorimo, ali su zbog interesa velikih uradili to što jesu. Pokazali su da im pri tome ni rasističko ponašanje nije strano! Međutim, ne treba se samo zaustaviti na slanju pisma Vijeću sigurnosti. Nadam se da će mnogi od potpisnika i supotpisnika slati Pismo raznim novinama po svijetu i vladama država u kojima žive i da će učinak pisma biti na taj način daleko veći od onoga što oni očekuju.

Pismo je do sada potpisalo više od 1400 supotpisnika, akademika i biskupa, a supotpisnik može biti tko god hoće. Akcija traje do rujna kada će pismo biti poslano.

Do sada sam vodio niz sličnih akcija. Nikada nismo imali ovoliko potpisa. Recimo samo da je pismo o zabrani

Thompsonovih nastupa imalo manje od 400, a ono o granici sa Slovenijom nešto više od 700 potpisa. Više od stotinu je sveučilišnih nastavnika i oko 450 hrvatskih intelektualaca. Tu posebno treba ponoviti da je pismo napisano povodom rasističkih presuda hrvatskim generalima, a činjenica da toliko akademika, biskupa, sveučilišnih profesora i drugih intelektualaca potpisuje takvu tvrdnju poruka je Vijeću sigurnosti da im nakana da našem narodu nametnu krivnju za stvaranje države i za izborenu slobodu neće proći! Potpisi se mogu poslati i izravno meni na adresu: josip.pecaric@yahoo.com

dodao je Pečarić.

Iako zanimljiva, ova akcija doživjela je svojevrsnu medijsku blokadu.

Blokadu sam očekivao. Zato sam prvu verziju pisma i poslao vlastima, tako da nitko ne može reći da za pismo nije znao. Ali što se i moglo očekivati kada s jedne strane imate one za čiji odnos prema 'Oluci' Tihomir Dujmović (Večernji list, 13. kolovoza 2011.) kaže:

„Pupovac, Josipović, Pusićka, SDP i Boris Tadić misle – isto! U tome je hrvatska tragedija!“

A s druge strane imamo HDZ koji je sam sebe definirao s one četiri riječi, za koje je javna tajna da su ih servirale britanske službe: *'locirati, identificirati, uhititi, transferirati'*.

Hrvatska tragedija će trajati sve dok narod bude vjerovao da mu je jedini izbor jedna od te dvije opcije: Ili oni koji su radošću omogućili uhićenje hrvatskih generala, ili oni koji su ih navodno morali uhiti. A i jedni i drugi su uhićivali i sudili hrvatske generale i u Hrvatskoj (od generala Norca, do praktičnog smaknuća generala Brodarca).

Veliki mediji se drže zadanoga jednoumlja i rade samo ono što im se naredi. Zbog toga sam računao da će do rujna, kada planiram poslati pismo, sakupiti oko 1000 potpisa. Za znatno veći broj koji ćemo imati ipak su zaslužni oni mediji koji doista i jesu hrvatski. Prije svih spomenimo hrvatske portale. Uvijek bi poslije tekstova o Pismu stizalo veći broj supotpisa.

A koliko bi tek potpisa bilo da smo stvarno imali medije, tj. da nije bilo medijske blokade, pokazuje primjer Hrvatskog programa na radiju u Torontu. G. Zvonimir Došen je Pismo pročitao na radiju, pa je kao rezultat slijedio niz potpisa iz Kanade. Recimo da ih je samo Ivan Radišić sakupio preko 230,

izjavio je za H-rast akademik Pečarić.

Što o radu Haškog suda misli akademik je najbolje opisao u svojim knjigama:

Sramotni sud u Haagu, Stih, Zagreb, 2001;

Priznajem, Hrvat sam! Zagreb, 2005.;

Zločinački sud u Haagu, Zagreb, 2008.;

Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.

Pečarić drži da je svjetskim moćnicima bilo važno da sud u Haagu ne poštuje međunarodno pravo po kojem se zločin u ratu povezuje samo s agresorom.

Oni u Statutu Suda u Haagu i ne spominju najvažniji zločin – zločin protiv mira, tj. zločin agresije. Zato oni stalno govore o građanskom ratu. To rade i njihove sluge u Hrvatskoj, gdje je trebalo izbrisati razliku između ratnog zločina i zločina u ratu. Kada je to učinjeno, moglo se pristupiti i ostalome, što je dovelo do presude. Kada je obrana naših generala pokazala svu ništavnost njihovih argumenata, onda je ‘Sud’ postupio po spomenutom Josipovićevu naputku!,

komentirao je Pečarić.

Reakcije na ovu inicijativu bile su i pozitivne i negativne, a objavljivane su na portalima HKV-a i HRSvijeta.

Naravno, bilo je i bit će napada onih koji trebaju pomoći svjetskim moćnicima u ostvarivanju njihovih prljavih namjera. Ali, doista je bio cijeli niz izvrsnih pisama. Tri takva mogu se naći na Portalu HKV-a, 3. kolovoza 2011. Tako mr. sc. Barbara Bulat piše:

„Predlažem da najozbiljnije razradite ideju nominacije generala Ante Gotovine za Nobelovu nagradu za mir.“

Evo kako sam, u istom tekstu, komentirao taj prijedlog:

I doista, nema dvojbe da se velike sile mogu pohvaliti takvim vojnikom kakav je general Gotovina, koji je spasio toliko mnogo ljudi, takav bi sigurno dobio Nobelovu nagradu za to. Da je to tako trebamo se samo podsjetiti kako je zapovjednik NATO-a general Clark rekao u Zagrebu 1998. godine, dakle iste godine kada su se u Haagu počeli zanimati za generala Gotovinu:

„Znadete, jako cijenim vaše oružane snage, čak sam bio veliki obožavatelj general pukovnika Gotovine u njegovim operacijama prije nekoliko godina.“

Naravno, američki general je mislio na operacije spašavanja Bihaća. Naime, general Gotovina je u dva navrata (operacije „Ljeto '95“ i „Oluja“) spasio stanovnike toga grada od pokolja.

Zapravo, ovo ponovo spominjem, da bi se ozbiljno porazmislio o samom prijedlogu. Najbolji pokazatelj da je taj prijedlog doista dobar jest činjenica da nitko; bilo od hrvatskih vlasti ili oporbe, bilo iz „suda“ u Haagu, Amnesty Internationala i dr.; kada govore o Oluji i hrvatskim generalima ne spominju spašavanje Bihaća od pokolja koji mu je bio namijenjen. Sve samo zato što su svjetski moćnici iz Europe (Britanci, Nizozemci,..) htjeli poslije tog pokolja proglašiti Srbe pobednicima u ratu. Čak su i Amerikanci bili šokirani takvom njihovom željom i odnosom prema jednom tako strašno planiranom zločinu. To je spriječila Hrvatska vojska na čelu s generalom Gotovinom!,

zaključio je Pečarić.

Portal HRAST-a, 24. kolovoza 2011.

RASIZAM DOMAĆIH SLUGU, ZAGREB, 2013.

PREDLOŽITE GENERALA GOTOVINU ZA NOBELOVU NAGRADU

OSMO PISMO²⁸ JESMO LI BALKANSKO PLEME?

Poštovani,

svakim danom sve više postaje jasno kako je naše pismo VS-u UN-a od izuzetne vrijednosti. Podsjetit ću vas također da je povećan broj biskupa i akademika koji su potpisnici Pisma. Zato vam predlažem da ga svatko od vas pošalje ili VS-u UN-a (tu posebice mislim na one iz SAD-a, Kanade i drugih zapadnih država jer će njima vjerojatno i odgovoriti), ili svojim vladama, ili veleposlanstvima članica VS-a UN-a u svojim zemljama.

Jednostavno isprintajte priloženo pismo, potpišite se uz svoje ime i pošaljite im ga. Molim vas, također, da me o tome izvijestite, kao i odgovoru koji ste dobili.

²⁸ Pismo potpisnicima i supotpisnicima Pisma VS-u UN-a i predsjedniku Vlade:

Naravno, i oni koji se do sada nisu potpisali mogu slobodno dopisati svoje ime, ili imena više njih koji to žele, supotpisati se i poslati ga.

Ovo pismo šaljem i predsjedniku Vlade RH, sa zahtjevom da preko veleposlanstva RH u UN-u pismo predaju onima kojima je i namijenjeno.

Zapravo, ovaj poziv je prirodna posljedica i odgovor na riječi biskupa Vlade Košića izgovorene na njegovoj homiliji na Dan branitelja grada Siska, 3. rujna (*Hrvatsko slovo*, 7. rujna 2012.):

Međutim, kada su naši branitelji i s njima i svi mi – čitava naša vjernička i hrabra Domovina – izborili pobjedu nad neprijateljem, tada je umjesto mira započela nova borba: trebalo je svijetu, koji nije želio našu Domovinu niti našu pobjedu, dokazati da je istina ono što svi mi znamo – jer smo to iskusili na svojoj koži: da je Hrvatska pretrpjela strašnu agresiju i da se oslobođila. Ta borba dokazivanja istine još uvijek traje.

Evo, dragi prijatelji, nije li licemjerno i potpuno nepravedno optužiti čitavu našu Domovinu, od pokojnog Predsjednika do svih najistaknutijih branitelja, naših generala, da su dio “udruženog zločinačkog pothvata”? I što se sada događa? Trenutno svi iščekujemo da se donesu konačne presude tog nazovi-suda umjesto da se čitava Domovina ujedini i uputi jasnu poruku da ne dozvoljavamo iskrivljavanje istine i da smo svi odlučni braniti naše branitelje. Trebali bismo dići glas do neba, uzbunuti čitavu zemaljsku kuglu zbog nepravde koja nam se nanosi. Mi međutim stojimo mirno, kao janjad pred klanje, da krvožedni vuci nasrnu i našu, krvlju plaćenu slobodu, razgrabe i rastrgaju svojim oštrim zubima i svojim nepravednim presudama. Ako ima pravde, odustat će ti krojači istine i oslobođiti naše generale. Ali teško je to vjerovati – budući da oni ovako rade: kad ne mogu dokazati “prekomjerno granatiranje” i “udruženi zločinački pothvat”, tada traže “alternativne oblike” odgovornosti, želeći dakle pod svaku cijenu osuditi nevine! Ako i nema razloga, treba ga naći! I mi svi to nijemo gledamo i čekamo što će se zbiti! A Gospodin naš reče: “Blago gladnima i žednima pravednosti!” (Mt 5,6)

Naši su branitelji radi pravde – da i mi kao narod imamo pravo na slobodu i vlastitu zemlju bez tuđinčeva porobljavanja – bili

| spremni i umrijeti. A mi? Jesmo li im dostojni nasljednici, ako se ne usudimo ni reći što je pravedno, ni protestirati kad vidimo nepravdu, pa niti dići glas protiv očitih iskrivljavanja istine?

Zapitamo li se ponekad, dok najbolji među nama ispaštaju po zatvorima zbog oslobođanja Domovine, što smo mi učinili da se dokaže što je istina kako kaže naš biskup?

Recimo, u HAZU-u je svojevremeno održan skup o “Udruženom zločinačkom pothvatu”. Predavači – najpoznatiji hrvatski pravni stručnjaci. Nitko od njih nije uopće smatrao potrebnim ni spomenuti kako je definicija ratnog zločina dana u Ženevskoj konvenciji od 12. kolovoza 1949. (Protokol I. i Protokol II.), a odredba članka 3. stavak 1. Protokola II. kaže:

| ...ne može se pozivati ni na jednu odredbu ovog protokola da bi se ugrozio suverenitet države ili odgovornost vlade da svim zakonitim sredstvima održava ili ponovno uspostavi zakon i red u državi ili da brani nacionalno jedinstvo i teritorijalni integritet države!

Ne treba biti previše inteligentan pa shvatiti da priča o “udruženom zločinačkom pothvatu” samo treba omogućiti svjetskim moćnicima NEPOŠTOVANJE ovog članka! Nepoštovanje međunarodnog prava! Umjesto da hrvatska pravna znanost to uoči i to bude osnova cijelog skupa u Akademiji – o tome NI RIJEČI!

Napomenimo da je po rezoluciji VS-a UN-a svojevremeno okupirani teritorij RH i proglašen onim što on i jest: OKUPIRANIM TERITORIJEM!

Može li hrvatskoj pravnoj znanosti biti isprika što je jedan od njih napisao i knjigu o ratnom zločinu (prof. dr. sc. Ivo Josipović, “RATNI ZLOCINI” – *Priručnik za praćenje suđenja*, Osijek, 2007.), i uopće nije smatrao potrebnim spomenuti gornji članak?

Ne može! Istinski znanstvenici trebaju proučavati vrela, a ne priručnike!

Pogledajmo kako bi se trebala braniti struka, a ne koristiti je tako da se iskrivljenim tumačenjima osiguravaju i predsjedničke fotelje.

Mnogi naši portali prenose sljedeću vijest prema tekstu koji je objavljen u Večernjem listu:

Američki general **Walter Huffman**, bivši ratnik koji ima iskustvo iz Vijetnama i Pustinjske oluje te najbolji vojni odvjetnik u SAD-u oštro je kritizirao Haag zbog nepravomoćne presude generalu **Anti Gotovini** koji je osuđen na 24 godine zatvora.

Prvostupanska presuda šokirala je general bojnika Hauffmana koji je detaljno napisao s čime se sve ne slaže i zbog čega smatra da nema utemeljenih razloga za prekomjerno granatiranje Knina. Svoje mišljenje iznio je na 52 stranice u članku za *Military Law Review*, poručivši Haagu da odbaci presudu u predmetu protiv hrvatskog generala, Hauffman drži da će moguće utvrđivanje dijela presude Gotovini otvoriti brojne probleme za oslobođilačke operacije u budućim ratovima, mirovnim misijama i sukobima u svijetu.

Tvrdi da Gotovina nije zapovjedio ili učinio ništa izvan vojnih običaja ili konvencija te da bi osuda za prekomjerno granatiranje bila presedan u međunarodnom pravu.

Zaključuje da Haški sud ide dalje od dopuštene mu uloge međunarodnog suda. Sud, piše Hauffman, šalje poruku da se u svim budućim ratovima civile treba prebaciti bliže bojištu pa se ne će smjeti koristiti topništvo, a takvim se kaže, odlukama još više ugrožavaju ljudi.

– Ako pravna odredba o zaštiti civila bude nerealna, odnosno ako se ne bude mogla provesti, civilni će jednostavno biti odbačeni ili upotrijebljeni kao štit i time stavljeni u veću opasnost – napisao je Hauffman u članku objavljenom u *Military Law Review*.

Spomenimo da je Hauffman bio i jedan od stručnjaka iz SAD-a, Kanade i Velike Britanije koji su o tome pisali Haškom суду! Vidi se da je zaštita struke smisao ove, kao i te intervencije vojnih pravnih stručnjaka. Našim bi trebao biti zaštita hrvatskih nacionalnih interesa i struke. Dojam je da je kod naših u igri samo zaštita vlastitih interesa, zar ne?

Priča o “udruženom zločinačkom pothvatu” nije, zapravo, ništa drugo nego iznova ispričana priča o sukobu “balkanskih plemena”.

Našim nereagiranjem prihvatili smo upravo to – nismo država ni narod, nego balkansko pleme. A za neko tamo pleme, pa bilo ono i balkansko, ne vrijedi ono što vrijedi za neku državu, zar ne?

Zar bi neka država doista dopustila onako smiješno definiranje tzv. prekomjernog granatiranja Knina i onih priča o topničkim dnevnicima. Strani stručnjaci su na kraju morali ukazati da se tu radilo o visokom profesionalizmu hrvatske vojske, a ne hrvatska država (da ne kažem Balkansko pleme Hrvata).

Zar bi neka država doista dopustila najnovije traženje *alternativnih oblika odgovornosti*. Drugim riječima, kada su uvidjeli da su im svi “dokazi” na suđenju propali, traže naknadno bilo što – mimo svih pravnih normi – jer očito, kako i biskup konstatira, žele pod svaku cijenu osuditi nevine.

Sramimo li se sami sebe kada vidimo kako neki stranac više čini za naše branitelje od nas samih?

Tako australska povjesničarka Mishka Gora objavljuje roman *Fragменти рата* o agresiji na Hrvatsku i posvećuje ga blaženom Stepincu i generalu Gotovini:

To je povoljan datum za predstavljanje moje knjige o agresiji na Hrvatsku jer je taj dan bivši papa Ivan Pavao II. posvetio kardinalu Alojziju Stepincu proglašivši ga blaženikom. Detaljno sam proučavala Stepinčev život i znam da su ga komunisti proglašili nacističkim suradnikom, unatoč nepobitnim dokazima za suprotno. Kao povjesničarka upoznata sam i s činjenicom da je Stepinac bio jedan od rijetkih uglednika u Europi koji su podigli glas protiv nacizma, i to u vrijeme kad je bilo opasno po život to učiniti ovu knjigu, uz Stepinca, posvećujem i generalu Anti Gotovini koji je u Oluji oslobođio Hrvatsku, a oklevetan je kao i kardinal. Ovaj put od međunarodne zajednice, odnosno Suda u Haagu na kojem je osuđen za ratne zločine, a spriječio je zločinca Ratka Mladića da Bihać pretvori u novu Srebrenicu. Čini mi se da je, kada je riječ o hrvatskoj povijesti, istina često nedostizna. Obojica se, Stepinac i Gotovina, s pravom smatraju herojima u Hrvatskoj.

Podsjeti će vas da je Bihać bila UN-ova zaštićena zona u kojoj se, u srpskom okruženju, nalazilo 160000 do 180000 ljudi. Poslije pokolja

u Srebrenici trebao je uslijediti mnogo gori pokolj u Bihaću, da bi glavne članice EU-a proglašile Srbe pobjednicima u ratu.

Na području “balkanskog plemena Hrvata” desetak godina nitko u glavnim medijima ne spominje (ne smije spomenuti) činjenicu da je *Olujom* Hrvatska spasila te ljudi.

Isto možemo konstatirati i za vlasti. Zapravo, tu je stanje još strašnije. Pogledajte samo tekst *Šokantno: Mesić Galbraithu prije Oluje iznosio teze za optužnicu o ZZP-u*, na portal HKV-a, 20. rujna 2012.:

Na Wikileaksu je objavljen povjerljivi dokument američkog veleposlanstva koji otkriva šokantnu činjenicu da je Stjepan Mesić još prije operacije “Oluja” u razgovorima s američkim veleposlanikom Peterom Galbraithom iznio iskonstruirane i izvrnute teze koje će puno godinama kasnije postati temelj haaške optužnice o “zajedničkom zločinačkom pothvatu”. Dokument o kojem je riječ vodi se na Wikileaksu pod oznakom 95ZAGREB1944 i sažima razgovore američke strane sa Stjepanom Mesićem i nekim predstavnicima Srba iz Hrvatske iz sredine svibnja 1995... U tom kontekstu, nema sumnje kako Wikileaksov dokument o razgovorima prije oslobođenja hrvatskih okupiranih teritorija baca novo svjetlo na ulogu Stjepana Mesića, kao i na njegov meteorski politički uspon 2000., te na način vladanja tijekom dva mandata obnašanja predsjedničke funkcije.

To ponovno otvara pitanje oko izabralih vlasti u Hrvatskoj i koliko je njihov odnos prema Haagu, odnosno sluganstvo u odnosu na taj “sud” njima i pomogla u njihovim meteorskim usponima!

Istina, naše Pismo je podržala predsjednica prethodne Vlade. Nisu ga službeno uručili zato što je Predsjednik RH pripadao drugoj političkoj opciji. Sada to nije slučaj, jer je sam predsjednik Vlade u Srebrenici spomenuo spašavanje Bihaća, a Predsjednik RH je to postao kao član njegove stranke. Dakle, ako on želi, može ispuniti naš zahtjev. Tako može pokušati otkloniti sumnju da je po srijedi ista politika koja je dovela Mesića na vlast. Wikileaks je samo potvrdio nešto što je mnogima u Hrvatskoj itekako bilo jasno, a prof. dr. Miroslav Tuđman svojom knjigom *Vrijeme krivokletnika* još ranije i dokazao.

Međutim, iako tadašnja vlast naše pismo nije službeno poslala, mi smo ga poslali članicama VS-a UN-a i veleposlanstvima u Hrvatskoj. Slučajno ili ne, danas su u SAD-u postali dostupni dokumenti o hrvatskom oslobođanju Bihaća!

Po tko zna koji put podsjetit će na riječi našega kardinala Kuharića:

Razgovarajte s velikima s polazišta principa, nikada na koljenima. Principi su oružje. I zato kad Hrvatska čistih ruku i čiste savjesti nastupi pred svijetom, ona je jaka i pred jakima (u Predsjedničkim dvorima, 29. rujna 1997.).

Da se našalim: Oprostimo našem kardinalu. On je Hrvatsku smatrao državom, a mi smo za medije i vlast u Hrvatskoj samo “balkansko pleme”, zar ne?

Zapravo, nama mora biti i zanimljivo smije li, kao što je to učinila prethodna predsjednica Vlade, sadašnji Predsjednik potpisati Pismo koje je napisano “povodom rasističkih presuda” Suda u Haagu.

Zašto? Zato što je prije nekoliko dana predsjednik Vlade tvrdio:

Znamo kako su autonomije u bivšoj državi dovele do kaosa. Svatko je vukao na svoju stranu i zato je došlo do rata.

Očito je to negiranje velikosrpske uloge u agresiji na Hrvatsku, što je osnova novog velikosrpskog Memoranduma 2. A taj memorandum sigurno ne priznaje rasizam nad Hrvatima i muslimanima. Njima je zločin to što je HV spasila toliko muslimana u Bihaću, a ne bi im bio zločin izvršenje planiranog genocida u Bihaću.

Poslije takve velikosrpske tvrdnje, najmanje što bi predsjednik Vlade trebao učiniti jest slanje našeg Pisma VS-u UN-a, a bilo bi za očekivati da i pokrene postupak za dodjelu Nobelove nagrade za mir generalu Gotovini, na što sam ga pozivao u nizu otvorenih pisama.

Tim prije što je pismo potpisao veliki broj Hrvata iz iseljene Hrvatske, a predsjednik Vlade je zastupniku koji ga je upozorio na gornju njegovu tvrdnju odgovorio da *ne razumije i ne voli Hrvatsku jer nije u njoj živio*. O tome nas u svojoj izjavi upozorava čak i HHO, što je, ističu, *objeda na račun oko tri milijuna hrvatskih iseljenika*, a velikom hrvatskom književniku Hrvoju Hitrecu taj je odgovor

poslužio da na isti način opiše samog predsjednika Vlade (Portal HKV-a, 24. rujna 2012.):

Milanoviću treba oduzeti putovnicu i ne puštati ga izvan Hrvatske do izvanrednih parlamentarnih izbora. Taj čovjek ne može prezentirati Hrvatsku jer o njoj ništa ne zna i jer ju ne razumije.

Ja ipak moram priznati da ne vidim zašto bi ta Milanovićeva izjava bila uvreda za Hrvate koji žive izvan Domovine. Naime, boraveći među njima, naučio sam da oni iznad svega vole hrvatski narod. Predsjednik je govorio o ljubavi prema Hrvatskoj, a pripadnici današnjih vlasti su doista puno koristi imali od nje. I poslije svega, vladaju njome. Pa tko je onda ne bi volio? Također je nasljednik partije koja je odgovorna za najveće pokolje hrvatskih ljudi, pa je vjerojatno da u njegovu definiciju "Hrvatske" ne idu i Hrvati. Slanje (ili neslanje) ovog Pisma i pokretanje (ili nepokretanje) postupka "Nobel za generala Gotovinu" može puno toga učiniti jasnijim, zar ne?

Tu posebno treba dodati da bi predsjednik Vlade itekako morao voditi računa o nedavnoj propovjedi kardinala Bozanića u Mariji Bistrici. Naš sjajni kolumnist Benjamin Tolić u *Hrvatskom slovu* od 21. rujna 2012. piše:

U propovijedi se okomio na vlast u Hrvatskoj. Optužio ju je da uporno provodi "kulturnu revoluciju". Taj uljudbeni prevrat po njegovu se mišljenju zbiva u tri koraka. Prvi je utjerivanje straha, istjerivanje vjere i obezvrđivanje nade. On nas pripravlja da život predamo drugomu. Radi toga se lijepa i bogata Hrvatska prikazuje kao ružna i siromašna zemљa, kojom Hrvati i onako ne mogu upravljati; drugi je korak mijenjanje povijesti i prikazivanje prošlosti onakvom kakva nije bila. Zato vlast uskraćuje narodu istinu o Drugom svjetskom ratu i poraću, zato se braniteljima sudi 20 godina, zato se po sudovima i zatvorima povlače i nevini ljudi; na kraju slijedi treći korak: strah i nesigurnost u vlastitu prošlost podloga su površnu pristupu otajstvu života, a on omogućuje pokušaje mijenjanja sustava vrijednosti, što obično svrši "u kalu sebičnosti i krvi tuđih žrtava".

Zato vama dragi potpisnici i supotpisnici Pisma VS-u UN-a sigurno ne treba ponavljati ono što je u Sisku izgovorio biskup Košić! Mi koji nismo šutjeli trebamo ponovno uputiti naše pismo onima kojima je namijenjeno i ne samo njima.

Pokažimo svima ponovno da smo mi ponosan i dostojanstven narod!
Pokažimo svima ponovno da mi nismo nekakvo balkansko pleme!

akademik Josip Pečarić

PRILOG: VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Poslane su engleska i hrvatska inačica s proširenim popisom potpisnika:

akademik Igor Anić
akademik Ivan Aralica
akademik Smiljko Ašperger
akademik Hrvoje Babić
akademik Stjepan Babić
akademik Slaven Barišić
mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski
akademik Boris Bučan
akademik Andrej Dujella
akademik Stjepan Gamulin
akademik Marin Hraste
dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg, dopisni član HAZU-a
akademik Dubravko Jelčić
mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)
akademik Andrija Kaštelan
akademik Ivica Kostović
mons. Vlado Košić, biskup sisački
akademik Frano Kršinić
akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

akademik Stanislav Tuksar

akademik Dario Vretenar

**DVA PISMA KOJA SU SKINULA MASKE / NA
HRVATSKU ŠUTNJU NISMO SPREMNI!,
ZAGREB, 2015.**

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić
Predsjednik, Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženja da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi istraživanja, peticija

Poštovani akademiče Kusiću,
dostavljamo Vam peticiju kojom tražimo da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti donese deklaraciju o slobodi svih istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega.
Briga o slobodi znanstvenoga istraživanja logična je zadaća najviše znanstvene nacionalne ustanove kojoj ste na čelu. Očekujemo da

HAZU bude nositelj rasprave koja bi ta pitanja oslobođila politike te organizirala da se sva ona slobodno razmotre u duhu ravnopravnosti, otvorenosti i objektivnosti. To znači da analize i rasprave moraju počivati na znanstvenom pristupu, gdje su podatci iznad svakog svjetonazora, teorije ili uvjerenja. Valjanost i snaga podataka utvrđuju se klasičnim znanstvenim metodama, a odgovori se dosežu suglasjem kompetentnih stručnjaka i samo na osnovi podataka pouzdanih prema znanstvenim kriterijima.

Potpisujući ovu peticiju, bivša saborska zastupnica Gordana Turić je konstatirala:

S osobitim zadovoljstvom supotpisujem Vaše pismo Akademiji, posebice stoga, što sam - kao bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača – svjesna mogućih otpora istraživanjima koja traže istinu o toj tematici.

Tekst sa širim obrazloženjem peticije i s imenima njezinih potpisnika šaljemo Vam u privitku.

S poštovanjem,
prof. dr. sc. Matko Marušić
akademik Josip Pečarić

20. 07. 2015.

PISMO HAZU

Akademik Zvonko Kusić, predsjednik
Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti
Zrinski trg 11, 10000 Zagreb

Predmet: traženje da Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti doneće deklaraciju o slobodi znanstvenoga istraživanja i da djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama o neriješenim pitanjima u odnosu na događaje u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega

Poštovani gospodine akademiče Kusiću,

obraćamo se Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti (HAZU), obraćajući se Vama kao njezinu predsjedniku. Časnoj akademiji obraćamo se kao najvišem hrvatskom znanstvenom autoritetu, predlažući i tražeći da Akademija javno istupi u obranu slobode znanstvenih istraživanja i znanstvenoga raspravljanja. Nadalje predlažemo i tražimo da Akademija preuzme odgovornost za znanstvenoistraživačke aspekte neriješenih pitanja događaja u Hrvatskoj u vrijeme II. svjetskoga rata i poslije njega i da u tom pogledu djeluje kao autoritet, inicijator, organizator i medijator u znanstvenim raspravama u odnosu na ta pitanja.

Na taj smo se korak odlučili, zabrinuti nedavnim reakcijama nekih hrvatskih povjesničara, sveučilišnih nastavnika i savjetnika Predsjednika Vlade na tiskanje knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković. Izdavač je „Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac“. Knjiga je tiskana u Zagrebu ove godine (ISBN 978-953-58565-0-4.).

Kritika, zapravo napad na knjigu došao je odmah nakon njezina predstavljanja u Splitu; „Slobodna Dalmacija“ od 21. lipnja 2015. na str. 24 i 25 donijela je reakcije Slavka Goldsteina, Hrvoja Klasića i Tvrтka Jakovine. Nažalost, kritike navedenih osoba nisu bile zasnovane na znanstvenim ili logičkim argumentima, nego na uvredama i prijetnjama (citati u kurzivu).

G. Klasić je izjavio da *to (ta knjiga) pokazuje da ovom društvu ostaje jedno važno sučeljavanje – Katoličke crkve s vlastitom prošlošću*. Nama to zvuči kao poziv na novo „suđenje Alojziju Stepincu“. G. Jakovina *taj tip izjava i djelovanje tog Društva smatra gadljivim i njega je 70 godina nakon zatvaranja Jasenovca sramota da se te teme otvaraju na ovakav način*.

G. Slavko Goldstein je dao izjavu koja najviše zabrinjava. Ni njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*.

Zabrinuti smo tako ružnim reagiranjima na knjigu koja ima pretenziju da bude znanstvena, ozbiljna i pristojna, zbog dvaju razloga. Prvi je da uljuđeno i demokratsko društvo ne može dopustiti

zabranu znanstvenih istraživanja i raspravu o argumentima koji istraživačima stoje na raspolaganju. Drugo, radi se o vrlo osjetljivoj i nacionalno, povijesno, društveno i politički vrlo važnoj temi, koja je poznata po izobličenjima i političkoj, društvenoj i obrazovnoj zloporabi, pa u odnosu na nju svaka zabrana, nasilje i arogancija, netolerancija i politikanstvo samo otvaraju dodatne rane i produbljuju podjele u društvu.

Znanstveni normativni sustav sastoji se od dvaju dijelova: temeljnih pretpostavki koje jasno prihvaćaju svi znanstvenici i stvarnih, strogih pravila, koja imaju značaj zapovijedi.

Temeljne su pretpostavke znanstvenoistraživačke etike: a) stvarnost svijeta oko nas, b) mogućnost njegova razumijevanja, barem do neke mjere, c) vrijednost formalne logike u njegovu opisu, d) mogućnost otkrivanja uzroka nekim pojavama.

Ne smatramo se izravno pozvanim ocijeniti je li sve navedeno u rečenoj knjizi točno i potpuno istinito. To ne želimo ni tvrditi, ali i – ne moramo! U ovom se slučaju prije svega radi o slobodi istraživanja i govora, potom o metodologiji istraživanja, a tek na kraju, nakon još mnogo rada i rasprava, o dosezanju konsenzusa kompetentnih stručnjaka o istini koja nam je dostupna. Otvoreno, uljuđeno i znanstveno knjiga poziva svakoga tko zna nešto drugo da joj se suprotstavi, da se usporede podaci i izvori i da se tako približimo istini koliko je ona čovjeku dostupna.

Znanstvena se istraživanja ne mogu provoditi bez *neograničene slobode mišljenja i istraživanja*. To znači da na rezultat znanstvenoga istraživanja ne smije djelovati ni jedan neznanstveni čimbenik, a da je znanstveni rezultat načelno dobar, uvjek bolji od neznanja, i da nema zabranjenoga znanja. Pojedinac, ustanova ili društvo mogu odrediti istraživački prioritet, ali ne mogu se služiti stvarnim ili prikrivenim popisom zabranjenoga znanja. Doduše, može se zabraniti *primjena* nekoga znanja u praksi, ali *stjecanje* znanja ne može se ograničavati.

Jedino ograničenje slobodi istraživanja jest znanstvenoistraživačka etika.

Znanstvenik se podređuje normativnomu sustavu zasnovanome na vrijednostima koje pripadaju znanosti samoj. Znanstvenikovo prihvaćanje normativnoga sustava znanosti proistjeće iz njegove

želje za stručnim prihvaćanjem i priznanjem. Nepoštovanje etičkih normi znanstvenoga rada uzrokuje isključenje znanstvenika iz znanstvene zajednice.

Dopustite da podsjetimo na temeljna pravila znanstvenoistraživačke etike, koja proistječu iz prirode i obilježja znanosti:

- Budi pošten!
- Budi objektivan i pravedan! (U davanju prednosti podatcima i zamislima.)
- Nikada ne mijenjam i ne izmišljaj podatke!
- Ustraj na točnosti!
- Ne budi pristran! (U odnosu prema podatcima i zamislima svojih suparnika.)
- Ne ustukni, nego nastoj riješiti problem!

Nažalost, bojimo se da kolege koji su dali izjave za rečeni broj dnevnika „Slobodna Dalmacija“ nisu to učinili na tragu tih temeljnih pravila znanstvenoistraživačke etike.

Zato tražimo od Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti da svojim autoritetom i poznavanjem prije svega zaštiti slobodu istraživanja i pravo znanstvenika ali i laika na iznošenje argumenata. Hrvatska akademija znanosti i umjetnosti mora se suprotstaviti svakom pokušaju zabrane istraživanja, prijetnjama znanstvenicima i građanima, pa i vrijedanju osjećaja svih koji u raspravama sudjeluju. Jednako tako, predlažemo Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti da organizira okrugle stolove, simpozije i sučeljavanja svih ljudi koji imaju konkretnе argumente i podatke, i da pod zaštitom svojega ugleda i znanstvene ekspertize raspravu drži demokratskom i otvorenom, a istodobno u granicama pristojnosti i tolerancije i u okvirima metodologije koja određuje znanstvenoistraživačku logiku, dokazivanje i zaključivanje.

Rasprava o argumentima knjige „Jasenovački logori – istraživanja“, kao i drugih istraživačkih izvješća o osjetljivim temama, uopće ne bi trebala biti opterećena političkim i svjetonazorskim utezima, nego se samo oslanjati na argumente i našu želju i pravo da doznamo svu istinu koja se iz svih postojećih i budućih dokaza može iščitati.

akademik Josip Pečarić
prof. dr. sc. Matko Marušić

akademik Andrej Dujella

dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Dubravko Jelčić

akademik Marin Hraste

akademik Andrija Kaštelan

dr. sc. Mile Bogović, biskup gospočko-senjski

prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u
Heidelbergu

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

Ante Ivas, biskup šibenski

akademik Stanko Popović

akademik Žarko Dadić

akademik Ivan Aralica

prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a

akademik Frano Kršinić

dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski

mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski

akademik Stjepan Gamulin

prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za
filologiju

izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za
filologiju

dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni
član HAZU

Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti,
umjetnosti i književnosti

prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije
znanosti i umjetnosti

prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog
management

prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednika HAZU sa sjedištem u
Mostaru

dr. sc. Josip Stjepandić, Njemačka

prof. dr. sc. Ivan Malčić

doc. dr. sc. Dubravko Jelić

doc. dr. sc. Ivan Bokan

prof. dr. sc. Srećko Kovač

dr. sc. Mato Artuković, znanstveni savjetnik
dr. sc. Hrvoje Kalinić
izv. prof. dr. sc. Milica Klaričić Bakula
izv. prof. dr. sc. Borka Jadrijević
prof. dr. sc. Boris Širola
dr. sc. Stjepan Kožul
dr. sc. Stjepan Razum
prof. dr. sc. Boro Mioč
prof. emer. dr. sc. Ivo Soljačić
mr. sc. Ante Milinović, znanstveni savjetnik
dr. sc. Andelko Mijatović
prof. dr. sc. Božo Goluža, Pročelnik Studija povijesti i voditelj
Poslijediplomskoga studija Sveučilište u Mostaru Filozofski
fakultet
prof. dr. sc. Nikica Uglešić
dr. sc. Zlatko Vučić
doc. dr. sc. Branko Hebrang
prof. dr. sc. Ivan Karlić, KBF Sveučilišta u Zagrebu
prof. dr. sc. Milko Brković
doc. dr. sc. Zlatko Begonja
prof. dr. dr. h.c. Nikola Debelić, veleposlanik u m.
dr. sc. Miroslav Banović
prof. dr. sc. Darko Žubrinić
prof. dr. sc. Slavko Kovačić
prof. dr. Stipe Kutleša
Mladen Ibler, dr. med., veleposlanik RH u mirovini
dr. sc. Anto Orlovac, svećenik
dr. sc. Vladimir David, Australija
prof. dr. sc. Jerko Barbić
prof. dr. sc. Mihovil Biočić
prof. dr. sc. Nikola Bradarić
dr. sc. Rok Čivljak
prof. dr. sc. Marija Definis Gojanović
prof. dr. sc. Marinko Erceg
prof. dr. sc. Mladen Kuftinec
prof. dr. sc. Ilija Kuzman
prof. dr. sc. Ana Marušić

prof. dr. sc. Darko Orešković

prof. dr. sc. Davor Pavuna

prof. dr. sc. Stojan Polić

prof. dr. sc. Ivan Poljaković

Branko Salaj, veleposlanik RH u mirovini, bivši direktor HINE

izv. prof. dr. sc. Danica Galešić Ljubanović

dr. sc. Marko Jerčinović

prof. dr. sc. Andrija Hebrang

prof. dr. sc. Ana Jerončić

dr. sc. Krešimir Bušić

dr. sc. Davor Pećnjak

prof. dr. sc. Vladimir Mikuličić

dr. sc. Vine Mihaljević

Marija Peakić-Mikuljan, bivša predsjednica Društva hrvatskih književnika

prof. dr. sc. Marin Čikeš

mr. sci. Gordana Turić, bivša podpredsjednica ukinute Državne komisije za istraživanje žrtava Drugoga svjetskog rata i porača

dr. Tomislav Djurasovic, München

doc. dr. sc. Srećko Botrić

prof. dr. sc. Ante Lauc

mr.art. Eva Kirchmayer Bilić, Muzička akademija, Zagreb

prof. dr. sc. Ivan Perić

prof. dr. sc. Miroslav Tuđman

prof. dr. sc. Neven Elezović

dr. sc. Vladimir Horvat

doc. dr. sc. Mario Puljiz

doc. dr. sc. Julije Jakšetić

doc. dr. sc. Josip Dukić

prof. dr. Sven Seiwert

prof. dr. sc. Zvonimir Janović, umirovljeni redoviti professor u trajnom zvanju

dr. sc. Vladimir Ćepulić, umir. prof. FER-a

Rozina Palić-Jelavić, Odsjek za povijest hrvatske glazbe HAZU

doc. dr. sc. Maja Andrić

izv. prof. dr. sc. Anita Matković

prof. dr. sc. Zoran Vatavuk

prof. dr. sc. Ivan Petrović
dr. sc. Frano Glavina
Nikola Štedul, Master of Arts Honours, žrtva atentata
dr. sc. Pero Vidović SJ, bibličar
Benjamin Tolić, filozof, diplomat, publicist I kolumnist
izv. prof. dr. sc., Ružica Razum
mr. sc. Josip Ungarov, dobitnik državne nagrade za znanost
prof. dr. sc. Tomislav Živković
izv. prof. dr. sc. Mario Krnić
dr. sc. Domagoj Jamičić, znanstv. Savjetnik
prof. dr. sc. Branko Jeren
prof. dr. sc. Šimun Križanac
dr. sc. Niksa Krstulovic
prof. dr. sc. Nedjeljko Perić
prof. dr. sc. Mislav Grgić
prof. dr. sc. Zdravko Tomac
prof. dr. sc. Mladen Parllov
dr. sc. Zvonimir Marić, sveuč. prof. u m., bivši diplomat
prof. dr. sc. Stipe Tadić, znanstveni savjetnik
doc. dr. sc. Ambroz Čiviljak
dr. sc. Miroslav Medimorec
Prof. dr. sc. Vlado Jukić
dr. sc. Stjepan Kušar, red. prof. na Hrvatskom katoličkom
sveučilištu
prof. dr. sc. Marinko Vidović, bibličar
prof. dr. sc. Zlatko Vrljicak
dr. sc. fra Smiljan Dragan Kožul O.F.M. (Duhovni ravnatelj
Pokreta krunice za obraćenje i mir)
prof. dr. sc. Šime Vučkov
prof. dr. sc. Mijo Nikić, SJ
Vjekoslav Krsnik, prvi glavni urednik HINE
doc. dr. sc. Ljiljanka Kvesić, Mostar
dr. sc. Marija Buzov, znanstvena savjetnica
red. prof. art. Đuro Tikvica, pijanist, Muzička akademija
Sveučilišta u Zagrebu
dr. sc. Davorin Lovrić
dr. sc. Osor Barišić

dr. sc. Ante Vučković

dr. sc. Irena Zakarija Grković

prof. dr. sc. Stipan Janković

prof. dr. sc. Antonija Balenović

prof. dr.sc. Željko Jeričević

Marko Perković Thompson

Miljenko Stojić, franjevac, književnik i novinar

prof. dr. sc. Ivica Grković

prof. dr. sc. Zoran Vatavuk

prof. dr. sc. Mladen Petracic

prof. dr. sc. Ivan Bodrozic

prof. dr. sc. Luka Tomašević

prof. dr. Ante Čuvalo

dr. sc. Jure Krišto, zaslužni znanstvenik u miru

dr. sc. Žarko Domljan, predsjednik Hrvatskog sabora u miru

izv. prof. dr. Ante Pavlović

prof. emeritus dr. sc. Radoslav Galić

doc. dr. sc. Ante Periša

Đuro Vidmarović, književnik, bivši veleposlanik, predsjednik

HKV-a

Nikola Obuljen, bivši gradonačelnik Dubrovnika i saborski
zastupnik u miru

dr.sc.Ante Matana, dr. med

prof. dr. sc. Milan Nosić

don Anđelko Kaćunko

dr. sc. Drago Katović, profesor emeritus

prof.dr. sc. Mile Dželalija

dr. sc. Stjepo Mijović Kočan, književnik

prof. Ive Livljanić, veleposlanik u miru

prof.dr.sc. Vlado Dadić

prof. dr. sc. Ivo Rendić – Miočević

prof. emer. dr. sc. Ivan Ilić

prof. emer. dr. sc. Marija Kaštelan-Macan

Potpore Pismu HAZU:

Đivo Bašić, prof; Dubrovnik

Velimir Čerkez
Ivan Vukić,
Mladen Pavković, novinar i publicist
Stanko Šarić, dipl. Ing. (Najbolji hrvatski tamburaši)
Janko Bučar, dipl. Pravnik, karikaturist
Branko Haubrich iur.
Dijana Bigunac, Vodeći stručnjak za geologiju, INA d.d.
Stipo Pilić, prof.
Dijana Bigunac, MBA, doktorandica na RGNF
Ivo markulin,kap.d.pl.
Slobodan Markic, P. Eng. Toronto
Marija Markic, CTC. Toronto
Ante Nadomir Tadić Šutra, prof., Knin
Juraj Cigler, dipl. inž. Građ., Čakovec
Jasenka Polić Biliško
Branko Prpić, prof. Sociologije
Marija Kramer
Dr. med. Aleksander Kršnjava, Švicarska
Josip Malović
Pejo Čičak
Mislav Benčević
Miroslav Kušek, dipl. Iur.
Mate Sušac
Vide Blažević
Krunoslav Gliha
Marijan Petek mr. sci.
Domagoj Musa
Milat Gojmir dragovoljac svetog Domovinskog rata
mr. zn. Marica Đureković
Josip Kokić
Ante Kukavica
Krešimir Kraljević, Kamenjar.com
Renato Šelj, umirovljeni bojnik HV
mr. sig. Ivan Lulic
Miljenko Plisic
Viktor Dukić
Vera Primorac, književnica

Ivan Vrdoljak – svećenik
prof. u mirovini Ante Čizmić
Miroslav Papić
Vladimir Mrkoci, prof. povijesti
Ivan Bradvica, dipl. ing. građ., književnik
Stjepan Tokić dočasnik HV i Google moderator
Oskar Šarunić
Ivanka Čuljak, prof.
Vlatko Bilić, dipl. ing., Zagreb
Ivanka Bilić, umirovljenica, Zagreb
Smiljana Šunde, novinarka u publicistkinja
Kata Žarko
Nediljko Žarko
Ana Barišić
Marko Žarko
Marija Senjić
Niko Senjić
Vicko Goluža
Đurđica Bastjančić, prof.
Ivan Bastjančić, dipl. ing stroj.
Iva Bastjančić, nastavnica.
mr.sc. Jelenka Vučkov
Krešimir Duvnjak, dipl. ing., mag. phil. et univ. bacc. relig.
Josip Maršić
Danijela Šakota, novinarka
Božidar Ručević, dipl. inž.
Ilija Lukanić, teolog i diplomat
Franislav Stanić, osnivač portala kamenjar
Nikola Mulanović
Ante Stipic ing brodogradnje
Antun Raguž, prof. Švedska
Marija Bakovic, Stockholm
Robert Majerić dipl. ing. el.
Josip Grilec, mr. sci.
Josip vučetić, glavni urednik portala www.dragovoljac.com
Zdravko Vlaić, dipl. ing.
Ljilja Zovko

Don Vjenceslav Kujundžić Split
Miljenko Mustac, Privlaka/Salzburg
Franjo Žgela dipl.ing.arh.
Ankica Markulin, prof.
Prim.mr.sc.Miljenko Raos dr.med.
Ivana Babic, prof. hrvatskoga jezika i knjizevnosti
Tonći Zokić, Orebic
Dusko Abramovic, Toronto - Canada
Nevena Abramovic, Toronto - Canada
Damir Borovčak, dipl. ing., publicist, Zagreb
Vanda Boras Podravac Senj-Canberra (Australija)
Petar Gelo, Melbourne
Don Lazar Čibarić
Dr Josip Divic, SAD
Antun Drndelić, novinar
mr. sc. Đuro Škvorc, Križevci
Željko Antun Milina, Nova Gradiška
Marija Milina, Nova Gradiška
Ivan Budimir
Hrvoje Budimir
Mirjana Budimir
Tomislav Budimir
Siniša Posarić, književnik iz Rijeke
Mario Filipi
Rudi Tomic, Hrv. Akad. hazud/d, Kanada
Tomislav S. Krčmar
Radoslav Maric, M. D., New York
Miroslav Papic, dipl. Ing. Stroj.,
prof. Ikica Čuvalo
prof. Malkica Dugeč, hrvatska pjesnikinja
mr. sc. Zlatko Uvanovic
Zlatko Klarin, ing.
Andro Klarin, ing.
Zrinka Klarin
Dr. Anto Križić, Berlin
Marijan Križić, Zagreb
ing. Stipo Barać

Nikola Bašić, pisac, Vis

Vlado Glavaš

Danica Glavaš

dipl.-ing. Stjepan Poropatić, Štugart

Branko Hrkač, sam. likovni umjetnik

Daran Bašić, branitelj, Mostar

Zdravko Lozar, slobodni umjetnik .Berlin

Jakov Lozar,ekonomist.Berlin

Ante Tokic, HFDV,Berlin-Livno

Slobodan Vlašić, dipl. oec.

Vesna Plazibat, Split

Edo Pivcevic

Katica Žmire

Ivo Poljak

Jakov Vranjkovic

Marta Čerina, Zagreb

mr. sc. Ivan Mance

Lovro Cindori, kanonik, Zagreb

Matija Grgat

OBA SU PALA, ZAGREB, 2016.

I SVJETSKI MOĆNICI SE TREBAJU SUOČITI S ODGOVORNOŠĆU ZBOG SUĐENJA HRVATSKIM GENERALIMA KOJI SU SPRIJEČILI GENOCID U BIHAĆU!

Na portalu narod.hr 11.07. 2015. objavljen je slijedeći tekst:

DA JE BIHAĆ PAO, 3 PUTA VEĆE ŽRTVE BI BILE

Dr. Ante Nazor: politička elita iz Srbije mora se suočiti s odgovornošću za stradanja

“Odgovornost za stradanja, za uzrok rata, s tim se današnja Srbija, tj. politička elita, mora suočiti. Visoki predstavnik međunarodne zajednice u BiH je danas rekao da nema loših naroda, nego pojedinci – s tim bih se složio i dodao da ima loših politika, a upravo govorimo o predstavnicima te politike iz devedesetih koji su danas na vlasti u Srbiji. Od njih se očekuje najveći iskorak da se suoče s onim što su oni u tom razdoblju činili”, rekao je ravnatelj Hrvatskog

memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata doc. dr. sc. Ante Nazor gostujući u emisiji na HRT 4 posvećenoj komemoraciji u Srebrenici.

Naglasio je kako se i hrvatski i bošnjački narod izborio za svoju neovisnost i slobodu u vrlo teškim međunarodnim diplomatskim odnosima. Podsjetio je kako je 1994. godine kad je Bihać trebao pasti, kad su ga srpske snage trebale okupirati, hrvatska je delegacija u Washingtonu i Pentagonu tražila zeleno svjetlo za oslobođanje svojih međunarodno priznatih teritorija, no ne dobiva odobrenje. Zatim dolazi akcija "Zima 1994" iz smjera Dinare kroz Livanjsku bojišnicu jer Hrvatska nije dobila zeleno svjetlo.

Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici

"Diplomatskim i vojnim putem hrvatski i bošnjački narod se morao izboriti za svoju slobodu u teškim okolnostima. Zalihe streljiva u ljeto 1994. u Bihaću su bile nedovoljne za obranu, prema dokumentima koje imamo, postoji jedno pismo načelnika Unsko-sanskog kantona današnjeg, tadašnja bihaćka općina, koji piše predsjedniku Franji Tuđmanu i moli za intervenciju te da se nemaju u koga pouzdati osim u hrabre borce 5. korpusa Armije BiH i prijateljski hrvatski narod, spomenuta je i 101. pukovnija HVO-a", rekao je Nazor te dodao: "Moramo naglasiti da je prijateljski hrvatski narod pomogao tada da Bihać ne doživi sudbinu Srebrenice. Procjene su da bi žrtve u Bihaću, da su srpske snage ušle tada, bile 3 puta veće nego u Srebrenici. Tada je u Bihaću bilo 180 000 ljudi".

"Postojala je velikosrpska politika koja je imala za zadatak cilj da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina. U tom smislu su izrađeni brojni planovi, već 1990. godine imamo konkretne vojne planove koji govore o tim zadacima i ciljevima", rekao je dr. sc. Mujo Begić iz Instituta za traženje nestalih Bihać te napomenuo činjenicu da su genocid na području Potočara, tj. Srebrenice počinile snage iz tzv. postrojbe Republike Srpske, snage s područja Republike Srbije, snage s područja privremeno okupiranog djela Republike Hrvatske – pripadnici milicije tzv. Republike Srpske

Krajine.

“Jedna jedinica iz sastava tih milicijskih snaga iz Knina je sudjelovala u ubijanju na prostoru Srebrenice”, rekao je Begić

Na to je Nazor rekao kako su pojedini pripadnici koji su ubijali u Vukovaru ubijali i u Srebrenici.

“To je taj kontinuitet koji trebamo naglasiti”, rekao je.

“Kad gledamo Hrvatsku i BiH, kad govorimo o ratu, od Banovine, istočne Slavonije, Hrvatske, preko Prijedora – Srebrenica je jedan vrh tog kontinuiteta koji je napokon i međunarodnu zajednicu natjerao na učinkovitije djelovanje”, ocijenio je

Naravno u komentarima nisu izostala upozorenja o suđenjima onima koji su spašavali Bihać od genocida, o nezahvalnosti Bošnjaka za to spašavanje, kao i o petoj koloni iz RH koja je sudjelovala u tome.

Međutim, podsjetimo se kako su genocid u Bihaću odobrile neke velike sile (Velika Britanija, Nizozemska,...) jer su poslije takve "pobjede" srpske vojske željeli proglašiti Srbiju za pobjednika u ratu. Upravo zato što je Hrvatska vojska spriječila taj genocid i onemogućila takav plan sudili su našim generalima u Haagu, a Hrvatska je bila na optuženičkoj klupi. I još uvijek je zbog isto tako nepravedne prvostupanske presude generalu Praljku i ostalim Hrvatima iz BiH jer cilj tih moćnika je bio isti kao i cilj velikosrpske politike *da nestanu i Republika Hrvatska i Bosna i Hercegovina*.

Zar nije groteskno da je upravo Velika Britanija predlagala VSUN-a rezoluciju o genocidu u Srebrenici?

Sjetimo se da su i danas na vlasti u RH oni koji su podržavali takovo ponašanje suda u Haagu. Ta vlast financira jedino udruge koje su se slično ponašale, a glavni mediji su u rukama onih koji su optuživali hrvatske generale zato što su spriječili genocid u Bihaću.

Naravno, nisu oni nikada rekli da je sprječavanje tog genocida i time onemogućavanje proglašenja Srbije za pobjednika u ratu bio razlog za napade na generale. Dapače, godinama je u RH bilo zabranjen i sam spomen te činjenice.

O tome je prvi put "glasno" progovoreno u našem Pismu VS UN-a:

PISMO

VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA

Ne tražimo od vas da pokapate naše mrtve.

Ne tražimo od vas da nas branite od agresije i od terorizma.

Ne tražimo od vas da zaštitite naše gradove od prekomjernoga granatiranja.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje glavnoga grada Hrvatske – Zagreba.

Ne tražimo od vas da spriječite barbarsko uništavanje grada Dubrovnika, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje grada Šibenika i uništavanje katedrale sv. Jakova, spomenika svjetske baštine.

Ne tražimo od vas da spriječite granatiranje gradova Zadra, Slavonskog Broda, Osijeka...

Ne tražimo od vas da spriječite snajperiste da gađaju naše građane dok se vraćaju s posla.

Ne tražimo od vas da spriječite strojnica i topove iz vojarne „Maršal Tito“ da pucaju po stanovnicima zagrebačkih naselja Utrina, Travno i Dugave.

Ne tražimo od vas da spasite hrvatsko selo Ćelije, spaljeno i zajedno s crkvom srušeno sa zemljom.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj dvanaest hrvatskih redarstvenika u Borovu Selu.

Ne tražimo od vas da spriječite prekomjerno barbarsko granatiranje grada Vukovara, Vukovarske bolnice i ranjenika.

Ne tražimo od vas da nama golorukima dozvolite da se naoružamo i branimo.

Ne tražimo od vas da spriječite masovni pokolj tri stotine ranjenika na Ovčari.

Ne tražimo od vas da spriječite organizirani transport više tisuća Hrvata u koncentracijske logore u Srbiji, ni ubijanja, psihološka maltretiranja i silovanja.

Ne tražimo od vas da spriječite pokolj osamdeset i četiri civila i branitelja u Škabrnji. Ne tražimo od vas da spriječite miniranje brane hidroelektrane 'Peruča' s trideset tona eksploziva.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje hrvatskih mostova, paljenje i rušenje hrvatskih kuća i da vratite stotine tisuća prognanih Hrvata.

Ne tražimo od vas da spriječite rušenje više od tisuću naših katoličkih crkava.

Ne tražimo od vas da čistite minska polja.

Ne tražimo od vas da spriječite genocid, kulturocid i urbocid.

Ne tražimo od vas da spriječite odvoz stoke i žita u Srbiju.

Ne tražimo od vas da spriječite pljačku hrvatskih umjetnina i uništavanje hrvatske kulturne baštine, ni uništavanje naših netaknutih nacionalnih parkova i parkova prirode.

Ne tražimo od vas da vratite u život naše 402 poginule djece u ratu.

Ne tražimo od vas da vratite dijelove ruku, nogu i tijela naša ranjena 1044 djeteta.

Ne tražimo od vas da oživite roditelje za naše 5497 djece, koja su bez njih ostala u ratu.

Mi sve to ne tražimo od vas, jer je za to i onako već odavno kasno, ali i zato jer su sve to već ionako obranili naši Branitelji, koji su umjesto vas konačno donijeli mir, a koje ste vi zatočili u vašemu Den Haagu! Zatočili ste ih i zato što su umjesto vas spasili sto tisuća muslimana u vašoj navodno zaštićenoj zoni Bihać, a poslije pokolja u također vašoj zaštićenoj zoni Srebrenica.

Mi sve to ne tražimo od vas jer znamo da je za vas braniti svoj Dom, svoj Narod i svoju Državu samo PLANIRANI UROTNIČKI ZLOČIN!

Mi ne tražimo od vas da oživite naše mrtve stradale u genocidu jer vi niste bogovi.

Mi čak ne tražimo od vas ni da pronadete naše nestale, jer kod vas se umire lijepo, civilizirano i prirodno.

Mi tražimo od vas: Vratite nam naše žive, naše branitelje, koje ste vi zatočili i osudili bez dokazane krivnje! Tako ćete spasiti svoju čast, zajedničku čast svih vas i svakoga pojedinačno. A po njoj će vas suditi povijest.

Mi Hrvati samo to od vas tražimo ...

Povodom rasističkih presuda u Haagu od 15.4.2011.

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smilko Ašperger (+ 2014.)

akademik Hrvoje Babić (+ 2015.)

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić (+ 2015.)

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet Heidelberg,
dopisni član HAZU

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović

akademik Slavko Matić

akademik Davor Miličić

akademik Slobodan Novak

akademik Josip Pečarić

akademik Stanko Popović

prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački

akademik Franjo Šanjek

akademik Nenad Trinajstić

akademik Stanislav Tuksar

akademik Dario Vretenar

Pismo je supotpisalo preko 3000 naših ljudi (ogroman broj sveučilišnih nastavnika, znanstvenika, književnika, umjetnika,...) unatoč ignoriranja glavnih medija.

Igrom slučaja ili ne, poslije pojave ovog pisma i politika SAD-a se promijenila, pa njihov vojni ataše u Hrvatskoj iz vremena "Oluje" tvrdi da je Gotovina spasio Bihać od genocida ravnog onima iz Drugog svjetskog rata, a otvaraju i arhive (poslije 17 godina!) o Bihaću. Znamo i to da je američki sudac Theodor Meron ukazao na ono što smo tvrdili svo vrijeme – nerazumno je osuditi nekoga za oslobođanje okupiranih područja svoje države.

Nije spomenuo spašavanje Bihaća i sprječavanje genocida. Dapače, čak ni američki vojni ataše nije ni pozvan u Haag da svjedoči!

Spomenut ču i mojih 12 pisama poslanih, prije drugostupanske presude generalima, predsjedniku Vlade u kojima sam tražio da zbog tog spašavanja Bihaća od genocida generala Antu Gotovinu predloži za Nobelovu nagradu za mir.

Zašto to uopće spominjem? Pa vidimo da su hrvatski glasači na predsjedničkim izborima pokazali da su konačno shvatili da imamo vlast koja ne voli ni hrvatski narod ni hrvatsku državu. Zato Milanović nije ni pomislio odgovoriti na moja pisma. Pa ne voli on ni svoj narod ni svoju slučajnu državu da bi se suprotstavio svjetskim moćnicima.

Ali poslije predsjedničkih izbora naprasno je počeo pokazivati tu "ljubav" (očito treba staviti navodnike jer su mu branitelji i dalje mrski – ipak su oni glavni u "zločinu" stvaranja hrvatske države, zar ne?). Ta naprasna ljubav toliko je smiješna da već i u Saboru javno kažu da očekuju da će do kraja kampanje pozdravljati s: ZA DOM SPREMNI!

Mene ne bi iznenadilo da do tada ne dobijem i odgovor na mojih 12 pisama, i da Milanović doista ne predloži Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir!

A zapravo to bi trebalo učiniti Vijeće sigurnosti UN-a! Na taj način bi hrvatski generali koji su najzaslužniji što je spriječen krajem dvadesetog stoljeća u Europi genocid ravan onima u Drugom

svjetskom ratu dobili kakvu takvu satisfakciju za sve zlo koji su im priredili proganjajući ih, zatvarajući ih i sudeći im zbog sprječavanja tog genocida!

Kamenjar.com, 12. 07. 2015

Glas Brotnja, 13. 07. 20125.

**DNEVNIK U ZNAKU ‘ZA DOM SPREMNI’,
ZAGREB, 2017.**

**ŠTITI LI I NOVA VLAST PROTUHRVATSKO
DJELOVANJE MILORADA PUPOVCA I
NJEGOVOG SRPSKOG NARODNOG VIJEĆA?**

U svom komentaru: *Publikacija koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba* prof. dr. sc. Stipe Kutleša konstatira:

Govor mržnje (kad bi samo ostalo na govoru) propagira vodstvo i članstvo SNV i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ). Valjda zato da „opravdaju“ prošlogodišnji iznos od 7.700.000 kn dobiven od hrvatskih poreznih obveznika ili ovogodišnji znatno niži iznos od 1.800.000 kn, ali još uvijek prevelik za posao koji rade: oni naime napadaju i blate hrvatsku državu, u kojoj i od koje žive, i čitav hrvatski narod. Zar to zaslužuje toliku količinu novaca? Koliko je npr. novaca dobilo od hrvatske države Hrvatsko nacionalno vijeće – Zajedništvo izvandomovinstva i domovine (HNV)? Dobilo je nula kuna. Čija je onda ovo država?

U normalnim državama koje do sebe drže takve udruge, kao što su SNV i VSNMGZ, zabranjuje se i kažnjava zbog širenja međunacionalne mržnje. Jedino Hrvatska nagrađuje one koji je mrze i rade protiv nje. Sve što je hrvatsko tim je udrugama i pojedincima ustaško i fašističko.

Svoj komentar prof. Kutleša završava ovako:

Ukratko, publikaciji koja širi mržnju i narušava međunacionalne odnose između Hrvata i Srba treba potpuno uskratiti financiranje, a ima elemenata i za sudske gonjenje odgovornih za tu publikaciju. Pupovac je uostalom, kao i nedavno Stanimirović, osuđen od strane Hrvatskog nacionalnog etičkog sudišta (HNES) za veleizdaju RH. Njega su neki nazvali „zločincem za pisaćim stolom”.

Tko je prof. dr. sc. Stipe Kutleša?

Znanstveni je savjetnik u Institutu za filozofiju u Zagrebu i redoviti profesor na Hrvatskim studijima Sveučilišta u Zagrebu.

Rođen 1955. u Duvnu (Tomislavgradu), B i H. Osnovnu školu pohađao je u Duvnu i Zagrebu. Gimnaziju završio u Zagrebu (1974.). Diplomirao filozofiju (A) i povijest (B) na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1979) i fiziku na Prirodoslovno-matematičkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1982.). Magistrirao na poslijediplomskom studiju "Povijest i filozofija znanosti" u Dubrovniku (1986.). Doktorirao na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu (1993.). Boravio na "Institute for Advanced Studies", University of Edinburgh (1999.).

Bio je zaposlen u Zavodu za povijest i filozofiju znanosti HAZU (1984.-2002.) i od 2002. u Institut za filozofiju u Zagrebu gdje je obnašao dužnost ravnatelja Instituta (2002-06). Sudjelovao u nekoliko znanstvenih projekata, a sada je voditelj znanstvenog projekta „Metafizičko utemeljenje znanosti i njezino osamostaljenje od metafizike“ (191-1911113-1095).

Predaje na Hrvatskim studijima (od 1993.), na Filozofskom fakultetu DI u Zagrebu (od 1994.), na PMF-u u Zagrebu 1993./94.), na Filozofskom fakultetu u Zagrebu 1996.-98-), na Filozofskom

fakultetu Sveučilišta u Mostaru (od 2006), Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Zagrebu (ITK). Mentor više diplomskih radova, 4 magisterija i 2 doktorata.

Glavni je urednik Filozofskog leksikona Leksikografskog zavoda „Miroslav Krleža“ (2012.).

Pročelnik Odjela za filozofiju Matice hrvatske (2000.-2003. i od 2014.).

Organizator godišnjih filozofskih simpozija Odjela za filozofiju Matice hrvatske u Sarajevu (2003.-06.). Izlagao na znanstvenim skupovima i kao pozvani predavač u zemlji i inozemstvu.

Član uredništva časopisa Filozofska istraživanja, Synthesis philosophica, biblioteke Filozofska istraživanja (1995.-2004.), Croatian Journal of Philosophy (2001.-04.), član savjeta časopisa Croatian Journal of Philosophy (od 2005.), Prolegomena (od 2002.), Metodički ogledi, Hrvatska misao (od 2007.), Nova prisutnost (od 2009.). Član Udruge za promicanje filozofije, Odjela za filozofiju Matice hrvatske, Odjela za prirodoslovje i matematiku Matice hrvatske, Hrvatskog prirodoslovnog društva, Hrvatskog fizikalnog društva, Hrvatskog filozofskog društva.

Član Organizacijskog odbora simpozija "Dani Frane Petrića" (1992.-2005.), znanstvenih skupova Instituta za filozofiju, simpozija FFDI u povodu 300 obljetnice rođenja Ruđera Boškovića i dr.

Surađuje s Leksikografskim zavodom "M. Krleža" (Hrvatski biografski leksikon, Hrvatska enciklopedija, Filozofski leksikon), Maticom hrvatskom, s Proleksisom, Hrvatskim prirodoslovnim društvom i dr.

[http://braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-
prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-
nekoliko-desetljeca](http://braniteljski-portal.hr/Novosti/HRVATSKA/Razgovor-s-prof.-dr.-Stipom-Kutlesom-Vladajuci-su-Hrvatsku-unazadili-za-nekoliko-desetljeca)

Nije ni čudno da čovjek s takovom biografijom zna precizno detektirati stvari. Dok većina naših ljudi misli da je SNV kažnjeno zbog svog protuhrvatskog djelovanja – ono je itekako nagrađeno, a kako navodi prof. Kutleša društva koja se bore za zaštitu hrvatskih nacionalnih interesa još uvijek nisu dobrodošla. Njih se materijalno ne stimulira, pa kao Društvo za istraživanje trostrukog logora

Jasenovac moraju tražiti donacije, da bi uopće radili ono što im je zadaća. Evo proglaša s tim u svezi ovog društva:

**Svim domoljubnim Hrvatima u Domovini i svijetu,
i svim istinoljubivim ljudima!**

Poziv na novčano podupiranje rada

Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac

Društvo su 2014. godine osnovali hrvatski povjesničari, akademici i novinari kako bi ustanovili što realniju sliku događaja u ratnom i poratnom logoru u Jasenovcu, tj. od 1941. do 1951. godine. Predsjednik društva je dr. Stjepan Razum, voditelj Nadbiskupijskog arhiva u Zagrebu, a tajnik Igor Vukić, novinar i publicist iz Zagreba. Među članovima društva su i javni djelatnici kao što su Josip Jurčević, akademik Josip Pečarić, Tomislav Vuković, Mato Artuković, Goran Ante Blažeković, Branko Hebrang, svećenici Stjepan Kožul, Andelko Koščak, Vladimir Horvat, publicisti Mladen Ivezić, Smiljana Šunde, Stipo Pilić i drugi.

Društvo je 2015. godine izdalo knjigu „Jasenovački logori-istraživanja“, u kojoj su prikupljeni dosadašnji rezultati njegova rada. U knjizi su tekstovi dr. Vladimira Horvata, Igora Vukića te Stipe Pilića i Blanke Matković.

Istraživanja članova društva za razdoblje Drugog svjetskog rata pokazuju da je Jasenovac bio radni logor, odnosno zator za aktivne protivnike Nezavisne Države Hrvatske te za skupinu Židova koja je bila izuzeta od deportacija u njemačke logore. Postupci protiv Židova, uključujući i deportacije, bili su provedeni pod snažnim njemačkim pritiskom.

Osim nekoliko kažnjavanja zbog održavanja discipline (nakon bijega zatočenika ili zbog sumnje u dizanje pobune) u jasenovačkom logoru do 1945. nije bilo skupnih, masovnih likvidacija. Nakon 1945. godine logor nastavlja raditi kao sabiralište za hrvatske domoljube, zarobljenike te stvarne ili izmišljene protivnike komunističkog režima. U Staru Gradišku i Jasenovac dovedeni su i prvi kažnjjenici

zbog Informbiroa prije no što su preseljeni na Goli otok. Odatle i pridjev "trostruki" u nazivu društva.

Istraživanja se temelje na izvornim arhivskim dokumentima, razgovorima s bivšim zatočenicima, na analizi objavljenih knjiga i članaka o logoru i drugim autentičnim povijesnim izvorima. U tom smjeru društvo će nastojati raditi i u narednom razdoblju.

Utvrđivanje realnih činjenica o događajima iz Drugog svjetskog rata i porača još uvijek je opterećeno dnevno-političkim utezima. Zbog toga povjesničari koji rade u ustanovama koje financira država i nakon gotovo 25 godina hrvatske samostalnosti izbjegavaju osjetljive povijesne teme. Jasenovac i općenito Nezavisna Država Hrvatska za njih su zabranjene teme. Stoga će se tim temama i u narednom razdoblju baviti uglavnom nezavisni istraživači koje okuplja naše društvo.

Dosadašnji smo rad temeljili na dobrovoljnom i besplatnom angažmanu pojedinaca. Budući da su još uvijek veliki izazovi pred nama, a i mnogi osporavatelji, želimo započeti intenzivnije proučavanje fenomena Jasenovac, a to znači punim radnim vremenom barem jednoga istraživača.

U tu svrhu obraćamo se svim hrvatskim domoljubima i svim istinoljubivim ljudima da kao pojedinačni donatori i podupiratelji novčano pomognu istraživanje fenomena Jasenovac. S obzirom na to da je duhovno zdravlje nacije osnovni preduvjet svakoga napretka pa tako i gospodarskoga, očekujemo pomoć i od gospodarskih subjekata.

Pozivamo vas da pomognete objektivno i nezavisno istraživanje logora u Jasenovcu i drugih zbivanja u Hrvatskoj za vrijeme Drugog svjetskog rata i porača.

Društvo je pravna osoba, upisana u Registar udruga Republike Hrvatske. Novčano poslovanje obavljamo preko bankovnog računa, čime osiguravamo transparentnost i namjensko trošenje darovanog novca. Donacije je moguće uplatiti na račun Društva kod Privredne banke:

IBAN: HR3523400091110722737

SWIFT: PBZGHR2X

Imena donatora objavljivat ćemo na našoj mrežnoj stranici, a u budućnosti vjerojatno i u tiskanom obliku, osim ako to netko od donatora izričito ne želi.

www.drustvojasenovac.wordpress.com.

e-pošta: drustvo.jasenovac@gmail.com.

Za Društvo za istraživanje trostrukog logora Jasenovac,

Igor Vukić, tajnik [v. r.]

dr. zn. Stjepan Razum, predsjednik [v. r.]

Koliki je značaj ovog društva pokazali su ponajbolje oni kojima nije u interesu zaštita hrvatskih nacionalnih interesa. Prošla protunarodna vlast je odgovrlačila godinu dana sa samnom registracijom Društva. Kako je društvo ubrzo tiskalo značajnu knjigu „Jasenovački logori – istraživanja“, autora Vladimira Horvata, Igora Vukića, Stipe Pilića i Blanke Matković, krenuli su napadi. Tadašnji Posebni savjetnik za kulturu Predsjednika Vlade RH Slavko Goldstein (inače (ne)svršeni srednjoškolac) je dao izjavu koja je zabrinula mnoge u Hrvatskoj. Njega ne zanima znanost ni argumenti, nego se poziva na „negiranje holokausta“ (engl. „holocaust denial“), koje je kažnjivo u Sjedinjenim Američkim Državama. On tuđe argumente naziva neistinama i ocjenjuje da on *za takve stvari više nema tolerancije*. Zato je svojevremeno poslano Pismo HAZU s pozivom za slobodu znanstvenog istraživanja koje su potpisali npr. akademik Josip Pečarić, prof. dr. sc. Matko Marušić, akademik Andrej Dujella, dr. sc. Vlado Košić, biskup sisački, akademik Dubravko Jelčić, akademik Marin Hraste, akademik Andrija Kaštelan, dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski, prof. dr. sc. Zvonimir Janko, dopisni član HAZU, Sveučilište u Heidelbergu, prof. dr. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački, Ante Ivas, biskup šibenski, akademik Stanko Popović, akademik Žarko Dadić, akademik Ivan Aralica, prof. dr. Ante Sekulić, dopisni član HAZU-a, akademik Frano Kršinić, dr. sc. Marin Barišić, nadbiskup, metropolit splitsko-makarski, mons. Josip Mrzljak, biskup varaždinski, akademik Stjepan Gamulin, prof. dr. sc. Dubravka Sesar, član suradnik HAZU, razred za

filologiju, izv. prof. dr. sc. Mario Grčević, član suradnik HAZU, razred za filologiju, dr. sc. Henrik Heger Juričan, Sveučilište Pariz-Sorbona, dopisni član

HAZU, Ante Glibota, potpredsjednik Europske akademije znanosti, umjetnosti i književnosti, prof. em. dr. sc. Zvonimir Šeparović, član Europske akademije

znanosti i umjetnosti, prof. dr. sc. Ivica Veža, član Europske akademije industrijskog management, prof. dr. sc. fra Andrija Nikić, predsjednik HAZU sa sjedištem u Mostaru i niz drugih znanstvenika, kao npr. prof. Kutleša, i poznatih javnih osoba.

Koliki je značaj Društva ponajbolje je pokazao sam Slavko Goldstein, sada bivši Posebni savjetnik za kulturu, jer je najavljenja njegova knjiga PROTIV ovog Društva. Ne knjiga protiv neke knjige već protiv Društva! O tome vidjeti moj tekst: *PRIZNAJE LI SLAVKO GOLDSTEIN DA SU ON I NJEGOV SIN KAVANSKI POVJESNIČARI?*

<http://glasbrotnja.net/vijesti/hrvatska/josip-pecaricpriznaje-li-slavko-goldstein-da-su-on-i-njegov-sin-kavanski-povjesnicari>

Naravno, Društvo je zato moralo biti spomenuto u protuhrvatskoj publikaciji SNV-a i Vijeća srpske nacionalne manjine Grada Zagreba (VSNMGZ) *Govor mržnje i nasilje prema Srbima u 2015.* pa na str. 20 govore o Stjepanu Razumu, predsjedniku revizionističkog Društva za istraživanje trostrukog logora Jasenovac, a na str. 26.-28.:

(...)

Dakle, i nova hrvatska vlast je odlučila financirati protuhrvatske udruge. Da to nije slučajno pokazuje i primjer bivšeg predsjednika Stjepana Mesića, kojeg je kao i Pupovca HNES etički osudio za veleizdaju. Povodom odluke Sabora da mu se SAMO smanje novci za rad njegovog Ureda Marko Ljubić u tekstu znakovita naslova: *Ukidaju li Most i Domoljubna koalicija Mesićev status, ili ga štite?* konstatira:

„Mesiću se na ovaj način daje novi impuls političkog života i otvaraju vrata za novi val neprijateljevanja protiv Hrvatske. Samo je pitanje dana kad će mu razni Soroši i tko ga god zatreba za svoje prljave ciljeve, zbog „nerazumijevanja“ hrvatske vlasti dati sve što treba.“

<http://www.dnevno.hr/vijesti/dnevni-detektor/ukidaju-li-most-i-domoljubna-koalicija-mesicev-status-ili-ga-stite>

Zato je prirodno upitati li se:

Štiti li i nova vlast protuhrvatsko djelovanje Milorada Pupovca i njegovog *Srpskog narodnog vijeća*?

Akademik Josip Pečarić

MOJIH STO KNJIGA, ZAGREB, 2020.

DOBRO JE DA NI AKADEMICI NE ZNAJU O NAGRAĐENOM FILMU O „OLUJI“

Toliki muk vlada u RH oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti(!) zahvalio jedan kolega akademik:

*Dragi Josipe,
i ja Ti čestitam na stotoj knjizi!*

*I hvala na lijepim vijestima o filmu Operation Storm, za koji i Ti imaš
zasluge!*

S dobrim željama,

Da, koliki je muk oko američke nagrade za film o „Oluji“ da mi se na toj vijesti zahvaljuje jedan akademik.

Valjda i ne trebaju ljudi znati kada je ko-scenarist dr.sc. Miroslav Međimorec koji je ne samo znanstvenik nego i general i književnik i bivši veleposlanik i bivši pomoćni ministra vanjskih poslova i redatelj. A da završio je Filozofski fakultet (1965.) i Akademiju za kazališnu i filmsku umjetnost (1973.) u Zagrebu, i poslijediplomski studij u Royal Shakespeare company London/Stratford on Avon.

U toj mojoj stotoj knjizi na španjolskom ima i Međina priča o našem prijatelju generalu Praljku i o njemu samom, tj. začetku njegove diplomatske karijere u Sunji:

Za tim stolom se začinjala buduća diplomacija, stranci su se upoznavali s našom kuhinjom i vinima, poviješću, narodnim običajima i kulturom. Ispocetka bi strani promatrači, uglavnom vojna lica i diplomati, dolazili neinformirani, puni predrasuda, napuhani pred nama "civilima" koji ratuju, ljudima upitnog vojnog obrazovanja i opće kulture. Takvima bi nas dvojicu ako nije bilo Svena, Hemingway (Praljka, JP) prvo predstavio, završili smo pet fakulteta, govorimo strane jezike, nešto značimo u umjetnosti i društvu svoga naroda, proputovali smo veći dio svijeta. Izrazito drske bi izazivao na razgovor iz područja filozofije, svjetske književnosti, fizike ili matematike. Dolasci timova promatrača su bili sve češći, razgovori uz ukusne ručkove sve opušteniji i zanimljiviji, dok je naš ugled u očima stranih promatrača sve više rastao.

Pitam se je li znalo onih 500 američkih veterana koji su 10 min pljeskali filmu i autorima da je scenarist njihov kolega – general i sve to.

Moj kolega iz HAZU se zahvaljuje na tekstu u čijem prilogu sam dao i Medin tekst o snimanju nagrađenog filma. A počeo ga je s PISMOM VIJEĆU SIGURNOSTI UJEDINJENIH NARODA. Jedan od potpisnika tog pisma bio je i redatelj nagrađenog filma Nikola Knez.

A pismo ima itekako veze s Akademijom. Prvu verziju objavili smo akademici Smiljko Ašperger, Stanko Popović i ja. Zapravo ja sam na svoje adrese prenio jedno reagiranje na moj intervju, a akademik Ašperger je tražio i tom zahtjevu se pridružio akademik Popović da to objavimo. Tekst je objavljen na portalu HKV-a ali i u knjizi o generalu Markaču:

S. Ašperger, J. Pečarić, S. Popović, *Haaškome tribunalu*. U knjizi: General pukovnik Mladen Markač (priredio i uredio Mladen Pavković), Koprivnica, 2011., str. 313-314.

Prof. dr. sc. Miroslav Tuđman je sugerirao skupljanje potpisa. On je pisao recenziju prve i predgovor treće knjige u trilogiji o rasizmu i Haagu:

1. J. Pečarić, Rasizam Suda u Haagu / 15 godina ponavljanja istoga: Je li bilo uzalud? Zagreb, 2011.
2. J. Pečarić, Rasizam svjetskih moćnika, Zagreb, 2012.
3. J. Pečarić, Rasizam domaćih slugu, Zagreb, 2013.

Kako sam pisao Predgovor knjige Mladena Pavkovića o generalu Markaču na predstavljanju te knjige sam i pročitao pismo koje je prvi put poslano VS UN-a s potpisom 20 biskupa i akademika

Naš sjajni snimatelj Oskar Šarunić je na Youtubeu izdvojio taj moj govor:

akademik Josip Pečarić-Mladen Pavković "general pukovnik Mladen Markač"

Negdje od 4.,min i 45sec. Možete ga i poslušati:

<https://www.youtube.com/watch?v=SW-Mcf0purY>

Konačno Osmo pismo: *Jesmo li Balkansko pleme* s pozivom Predsjedniku Vlade RH da predloži generala Gotovinu za Nobelovu nagradu za mir poslao sam i supotpisnicima ovog Pisma. Na kraju pisma je dan i prilog sa konačnom listom potpisnika (biskupa i akademika):

akademik Igor Anić

akademik Ivan Aralica

akademik Smiljko Ašperger

akademik Hrvoje Babić

akademik Stjepan Babić

akademik Slaven Barišić

mons. dr. sc. Mile Bogović, biskup gospicko-senjski

akademik Boris Bučan

akademik Andrej Dujella

akademik Stjepan Gamulin

akademik Marin Hraste

dr. sc. Zvonimir Janko, Prof. Emeritus der Universitaet

Heidelberg, dopisni član HAZU-a

akademik Dubravko Jelčić

mons. Ante Jurić, nadbiskup u miru, Split (+ 20. 3. 2012.)

akademik Andrija Kaštelan

akademik Ivica Kostović

mons. Vlado Košić, biskup sisački

akademik Frano Kršinić

akademik Ranko Matasović
akademik Slavko Matić
akademik Davor Miličić
akademik Slobodan Novak
akademik Josip Pečarić
akademik Stanko Popović
prof. dr. sc. Valentin Pozaić, pomoćni biskup zagrebački
akademik Franjo Šanjek
akademik Nenad Trinajstić
akademik Stanislav Tuksar
akademik Dario Vretenar

Danas podpredsjednik Akademije akademik Davor Miličić je potpisao Pismo i ranije dok je bio dekan Medicinskog fakulteta. Objavio sam i njegov tekst koji je tom prigodom napisao;

Suđenje u Haagu osobama poput Gotovine svjetski je presedan. Sudi se generalu oslobođiteljske vojske kojemu nije dokazano sudjelovanje niti u jednom ratnom zločinu (svi eventualni zločini s hrvatske strane bili su pojedinačni). Da je kojim slučajem Bobetko živ, i on bi trunuo u Haagu, zato što je oslobođio južnohrvatsko primorje. Haaške sudce i ostale mudrijaše bilo bi dovoljno odvesti u Vukovar, muzej Domovinskog rata na Srđu ponad Dubrovnika ili ih pustiti da malo porazgovaraju sa stanovnicima Cavtata, Škabrnje itd., itd. Zločin međunarodne zajednice Haaškim presudama i njezinim odnosom prema hrvatskom Domovinskom ratu time se potvrđuje i nastavlja provoditi, još od početka agresije na Hrvatsku pa sve do danas. Ta je ista međunarodna zajednica očiglednoj žrtvi – brutalno napadnutoj Hrvatskoj, pa i nakon što je bila međunarodno priznata, zabranila legalnu nabavu oružja za vlastitu obranu. Dakle, mirno se promatralo kako se masakrira Vukovar, Dubrovnik i ostali hrvatski krajevi, nitko nam nije vojno pomogao, a mi smo se valjda trebali predati ili pustiti da nas se pregazi i poubija bez ispaljenog metka. Istodobno, npr. Šljivančanin se oslobađa daljnog izdržavanja kazne, Kadrijević, Rašeta i ostali su slobodni građani, navodno je Kadrijevića SAD koristila ili još uvijek koristi i kao vojnoga konzultanta...

Ta ista međunarodna zajednica nagradila je agresorsku zločinačku srpsku vojsku tako da im je oformila novu državu u državi – Republiku Srpsku i time potpuno paralizirala bilo kakav suvisao razvoj BiH. Dakle, ako je međunarodna zajednica na najnepravedniji mogući način podijelila BiH to nije zločin nego je diplomatski uspjeh i veliki mirovni pothvat, a ako je Tuđman na početku rata hipotetski razmatrao podjelu Bosne to je a priori zločin. Te iste Bosne kojoj je Hrvatska udomila i spasila od sigurne smrti o svom trošku 700.000 izbjeglica (to je npr. kao da SAD udomi 20 milijuna izbjeglica) i to izbjeglica koje su većinom bili Bošnjaci muslimanske vjeroispovijesti. Osim toga, Hrvatska je bila prva koja je BiH priznala državnost i to upravo u vrijeme dok je Tuđmanova vlast i autoritet bila na vrhuncu.

Ne znam zašto šute naši povjesničari i javni djelatnici, možda bi i HAZU trebao zauzeti neki konkretni stav koji se temelji na neoborivim činjenicama u našu korist. Najžalosnije se što naši političari o tome šute, pokorno trpeći sve „bubotke“ i imaju kao jedini cilj koji opravdava sva ova sramotna zbivanja – ulazak Hrvatske u EU. Bilo kakvo propitivanje što se time dobiva, a što se time gubi proglašava se natražnošću, nacionalizmom i eurofobijom.

Glavno je da se u Hrvatskoj ne zna za američku nagradu filmu o Oluji. Treba misliti o tome kako ostati na vlasti. A to možeš duže ako hrvatski ljudi znaju što manje o onome čime se mogu ponositi. Bolje je da ne znaju ni akademici. I oni mogu pričati i širiti tako nepovoljne vijesti, zar ne?

Josip Pečarić

<http://dragovoljac.com/index.php/razno/21329-dobro-je-da-ni-akademici-ne-znaju-o-nagradenom-filmu-o-olui>

**UNESCO I KOLO SV. TRIPUNA,
DRAGOVOLJAC.COM, 2022.**

ZAHVALA NAŠIM HEROJIMA

By ZBH.hr

Dragi Bokeljski Hrvatice i Hrvati, Hrvatice i Hrvati ma gdje god bili, dragi prijatelji Boke koji god bili.

<http://bokeljska-mornarica.hr/film-o-svecanosti-sv-tripuna-i-kolu-sv-tripuna-tradicijском-obilježju-bokeljskih-hrvata/>

Ovaj će dan biti upisan u povijest Bokeljskih Hrvata zlatnim slovima. Tisućgodišnja tradicija nastanjivanja najljepšeg zaljeva na hrvatskoj strani Jadrana od strane Hrvata imala je kroz povijest utkane svoje kulturne, umjetničke i tradicijske vrijednosti.

Stotine bokeljskih Hrvatica i Hrvata obilježile su povijest , kulturu i tradiciju Hrvata svojim djelima.

Jedna od najstarijih svjetskih povjesnih pomorskih tradicionalnih postrojbi BOKELOJSKA MORNARICA simbol je postojanosti Hrvata na ovim prostorima.

U svemu tome je ključna vjernost hrvatskog naroda svojoj vjerskoj moralnoj vertikali KATOLIČKOJ CRKVI.

GORDANA GENC , RUT CAREK , DAVOR TRUPKOVIĆ

IVA HRASTE SOĆO

TOMISLAV BRGULJAN

Danas trebamo zahvaliti divnim domoljubima i časnim djelatnicima Ministarstva kulture Republike Hrvatske gospodama Gordani Genc, Rut Carek, Ivi Hraste Soćo (iz roda pl. Zmajevića) i gospodinu Davoru Trupkoviću, koji su uz nesebičnu i stručnu pomoć bokeljskog Hrvata Tomislava Brkuljana tajnika HBBM Rijeka i Glavnog tajnika Zajednice bokeljskih Hrvata, radili na ovom projektu od 2015.g.

Ovaj je film, koji je snimila HBBM Rijeka, bio dio službene dokumentacije Ministarstva kulture .

Ujedno bi smo zamolili sve one koji sada izlaze u javnost sa nekakvim svojim (tajnim) zaslugama da se ne brukaju pred ovim časnim ljudima, jer

ISTINA JE VODA DUBOKA

<https://zbh.hr/zahvala-nasim-herojima/>

Napomena. Akademik Mislav Ježić nam je poslao sljedeću čestitku:

Subject:Re: SVJETSKA POTVRDA DA JE BOKELJSKA
BAŠTINA HRVATSKA, CRKVENA I - TRIPUNOVA

Date:Tue, 6 Dec 2022 22:37:42

From:Mislav Jezic

To:Josip Pečarić <pecaric@element.hr>

Dragi Josipe,

od srca čestitam Tebi i svima Bokeljima i sretan sam da vas je Hrvatska u ovome slučaju poduprla, kako bi i uvijek trebalo činiti! Hrvatska bi i za Hrvate izvan njenih državnih granica, uza sve poštivanje svih drugih, morala biti izvor snage i potpore.

Srdačno,
Mislav

**VANDA BABIĆ GALIĆ O BOKI I
BOKELJIMA, DRAGOVOLJAC.COM, 2023.**

**Hrvati u Boki i Crnoj Gori:
„ČUJNOSTI“ IZ BOKE, ILI „VIDLJIVOSTI“
BOKE IZ ZAGREBA!**

18.03.2017.

Piše: Darko Marinac

Nekako tradicionalno u veljači, Boke je u Zagrebu najviše, a poslije i prije toga gotovo ništa. Tako u okviru Tripundanskih svečanosti imamo gotovo seriju događanja, koje organizira poglavito Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb i koji započinju Tripundanom.

Toga dana u predvečerje 3. veljače ispred crkve sv. Marije na Dolcu, plesano je kolo sv. Tripuna, poslije je slijedila misa, na početku koje je Mali admiral govorio pohvale Svecu. Ove godine to je bio Andrija Vidović, potomak kotorske obitelji Ciko. Andrija je tako u ovoj časnoj raboti naslijedio svoga djeda Trifuna koji je bio Mali admiral 1943. godine.

Postrojavanje i ples (balanje) bio je negdje s boka crkve na platou koji povezuje tržnicu Dolac i Tkalcicevnu ulicu, pa je prolazilo dosta turista i grupa s dugih kontinenata, koji su sve oduševljeno slikali i promatrali. Iako znamo da su to i osnovne aktivnosti turista, treba razmisliti o snažnijem predstavljanju ovog zanimljivog i živopisnog događanja građanima grada Zagreba. Ovo nam može potvrditi i prošlogodišnji događaj kada je kolo Bokeljske mornarice izvođeno pred oduševljenim građanima, vjernicima u čast posjete tijela sv. Leopolda Mandića Hrvatskoj i njenom glavnom gradu.

Poslije mise, slijedilo je druženje Bokelja i prijatelja Boke u obližnjem Župnom dvoru. Ugodno i veselo druženje pokrenula su i sjećanja, čemu su pomogle fritule, kroštule, suhe smokve, ali i sokovi i vino. Tripundanske svečanosti u Zagrebu se slave već 93 godine. Bokelji su danas u Hrvatskoj organizirani kroz Hrvatske bratovštine *Bokeljske mornarice 809* koje su kao samostalne udruge ili Odredi organizirani i djeluju u Zagrebu, Rijeci, Splitu, Puli i Dubrovniku, pa u Hrvatskoj imaju oko 800 aktivnih članova. Sredinom veljače g. Ivo Škanata dao je intervju u Vijencu Matice Hrvatske i razložio temelje Tripundanskih svečanosti, te tijek tradicije i odnose u Boki i Crnoj Gori kao i aktualna pitanja bokeljskih Hrvata.

Nedugo zatim, 23. veljače, je u dvorani Hrvatskog kulturnog društva Napredak, a u organizaciji Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 Zagreb, Nacionalne i sveučilišne Knjižnice u Zagrebu i Napretkovog kulturnog centra, održano predstavljanje knjige prof. dr. Vande Babić „Kulturalno pamćenje—ogledi o hrvatskoj kulturi i

književnosti Boke“. O knjizi je osim autorice govorio akademik Josip Bratulić i prof. dr. Josip Lisac sa zadarskog sveučilišta kao i autorica.

Bilo je dosta zainteresiranih, a posebno je bilo zanimljivo autoričino predstavljanje kao i čitanje njenog predgovora gdje ona živo opisuje svoj odnos prema Boki, prema Crnoj Gori i Hrvatskoj kroz djetinjstvo i kasniji život. Jednostavno nije moguće izbjegći njen opis i Boke te određenja Bokelja/ki. Poslije je svirana glazba iz Boke.

Idući dan, 24. veljače, prije podne, Veleposlanstvo Kraljevine Španjolske u RH, Hrvatska bratovština Bokeljska mornarica 809 Zagreb i Glas Koncila u Zlatnoj dvorani Hrvatskoga instituta za povijest, u neposrednoj blizini Markovog trga, gdje su Vlada i Sabor Republike Hrvatske, organiziralo je svečanost predstavljanja knjige „Služiti istini –Memoari, članci, ogledi i studije. Knjiga, koju je priredila mr. sc. Matilda Kolić Stanić, predstavlja dio života Luke Brajnovića hrvatskoga i španjolskoga pisca, sveučilišnog nastavnika i novinara.

Na svečanost su prisutvovali i svaki na svoj način nadahnuto govorili: Nj. E. Eduardo Aznar, veleposlanik Kraljevine Španjolske u RH; dr. sc. Elica Brajnović de Leahy, kći Luke Brajnovića i počasna hrvatska konzulica u Kraljevini Španjolskoj; prof. dr. sc. Norberto González Gaitano, student Luke Brajnovića sa Papinskog sveučilište svetoga Križa u Rimu; prof. dr. sc. Gordana Varošanec Škarić, sa Filozofskog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu; dr. sc. Vladimir Lončarević, urednik biblioteke *Hrvatska katolička baština 20. Stoljeća*; mr. sc. Matilda Kolić Stanić, priređivačica knjige, sa Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu; Ivo Škanata, predsjednik Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 Zagreb i mons. Ivan Miklenić, v. d. direktora i glavni urednik Glasa Koncila.

Bilo je tu dosta ljudi iz društvenog života Zagreba i Hrvatske, Bokelja, potomaka Bokelja, prijatelja Boke kao i gostiju iz Boke npr. g. Zvonimir Deković i Adrijan Vuksanović, koje ne treba posebno predstavljati i drugi. Ovo ugodno druženje, koje je završilo i domjenkom, bilo je dodatno oplemenjeno glazbenim događanjem koje su nam upriličili, sopranistica Marija Kuhar Šoša i pijanist Mario Šoša.

Dogadjaj je popratio i znatan broj novinara od kojih treba istaknuti HINU, iz koje je došlo dvoje novinara. Poslije nekoliko dana u Večernjem listu izašla je reportaža od dvije stranice o knjizi i životu i djelu Luke Brajnovića, jedino što se u opsežnom tekstu može zamjeriti je činjenica, da se u njemu ne spominju organizatori promociju ove važne knjige, a što je vjerojatno i zbog slabo ambicioznih odnosa s javnošću organizatora. Luka Brajnović tih dana, spomenut je i na Hrvatskoj radioteleviziji.

Luka Brajnović, novinar i predavač, za kojeg su gosti iz Španjolske svjedočili kako je bio dio dubokih demokratskih promjena u Španjolskoj, u Hrvatskoj je gotovo nepoznat. Tome ima više razloga, od povijesnih i ideoloških ili drugih razloga, kao i povijesnih nedaća koje su zadesile ove krajeve u prošlom stoljeću. Njegov primjer može biti koristan za novinare, medije, pa time i društva, Crne Gore i Hrvatske.

Tripundanske svečanosti u Zagrebu tradicionalno završavaju Bokeljskom večeri koja se ove godine održala u subotu, 25. veljače 2017. u hotelu Sheraton. Na samom početku, predsjednik Hrvatske bratovštine Bokeljska mornarica 809 Zagreb Ivo Škanata u ime organizatora pozdravio je ove godine i preko 260 gostiju. Program večeri bio je iznimno sadržajan, a započeo je kolom sv. Tripuna i Lodama, nakon čega je uslijedio petnaestominutni umjetnički intermezzo u izvedbi tenora Nikše Radovanovića, solista opere HNK u Zagrebu

Nastavak večeri ispunila je plesna glazba, bogate lutrija i tombola, a da naše zadovoljstvo bude potpuno pobrinuli su se vrsni kuhari. Hotelska kuhinja imala je ove godine posebnu zadaću, napraviti glasovitu Dobrotsku tortu, pa je tako kako duhovito ističe Ivo Škanata kulturno dobro pojelo drugo kulturno drugo dobro. Naime Bokeljska mornarica je kulturno dobro Hrvata, koju je Crna Gora proglašila nematerijalnim kulturnim dobrom, kao i Dobrotsku tortu, a Tripundanske svečanosti i kolo svetog Tripuna uvršteni su na listu nematerijalne kulturne baštine Republike Hrvatske.

Bokeljsku večer, završetak Tripundanskih svečanosti u Zagrebu svojim prisustvom uveličali su i g. Mate Granić, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske Kolinde Grabar-Kitarović, izaslanik predsjednika Vlade RH, kontraadmiral Robert Hranj,

pomoćnica ministrici kulture RH gđa. Iva Hraste Sočo, gradonačelnik grada Zagreba g. Milan Bandić sa suradnicima, predsjednik Hrvatskog nacionalnog vijeća CG, g. Zvonimir Deković, zastupnik hrvatske zajednice u crnogorskom Parlamentu, g. Adrijan Vuksanović i drugi važni i dragi uzvanici.

Tijekom večeri vodili su se razni ugodni razgovori prijatelja, poznanika zemljaka, ljudi koji su se tek upoznali, no prevladavajuća tema bila je Boka. Atmosferu je upotpunjavao kotorski sastav Poly Gjurgjević & Lungomare, a pjesme – Od Kvarnera pa do lijepo Boke i prelijepa -Bokeljska noć, jednostavno su tu noć pronijele Boku sve do Zagreba.

Na Bokeljskoj noći u Zagrebu mogli smo saznati i hvalevrijednu vijest, kako je Družba hrvatskog zmaja donirala 30.000 eura za modernizaciju jedinog hrvatskog radija u Crnoj Gori, Radija Dux iz Kotora. Tako smo na kraju došli do možda najvažnijeg problema Hrvata u Boki i Crnoj Gori, a to je problem njihove „čujnosti“ iz Boke, ili „vidljivosti“ Boke iz Zagreba. I to je motivacija ovoga autora iz Zagreba, a po materi i djetinjstvu iz Boke, s ambicijom kako u tome neće ostati usamljen.

<https://www.politikaplus.com/novost/152778/-cujnosti-iz-boke-ili-vidljivosti-boke-iz-zagreba>

INTERVJU INTENDANTICA IVA HRASTE SOČO: ŽENSKO ČITANJE UMJETNIČKIH DJELA, ŽENSKA VIZURA JE MENI KAO ŽENI VAŽNA

7. listopada 2022.

Razgovarala: Antonija Dujmović

Prvi put u povijesti Hrvatskog narodnog kazališta u Zagrebu sve članice v.d. Uprave su žene. **Dr. sc. Ivi Hraste Sočo** mandat intendantice započeo je 1. rujna, a tu su još i četiri v.d. ravnateljice – Drame, Opere, Baleta te poslovna. Tim povodom, ali i povodom otvaranja nove kazališne sezone, razgovarale smo s intendanticom čija je profesionalna karijera počela upravo u ovoj kulturnoj instituciji. Naime, 1989. primljena je u stalni angažman kao jedna od najmlađih solistica u povijesti Kazališta. U međuvremenu je izgradila impresivan karijerni put, u umjetničkom, diplomatskom, znanstvenom, sveučilišnom i upravljačkom aspektu.

Koliko Vam znači ova ženska podrška u prvim danima mandata?

Puno mi to znači. To su sve moje vrijedne kolegice, mi se znamo dugi niz godina. Ono što je važno jest da su one umjetnice iz kuće, odnosno iz kazališta, kako dobro poznaju svoje sektore, materiju kojom se bave što je meni od neopisive važnosti. Kao žene se jako dobro razumijemo što nam je i nekakva dodana vrijednost u cijeloj toj našoj interakciji. Zahvalna sam im jako na pomoći jer su one ostavile svoje poslove sa strane, ne bave se samo svojim stručnim umjetničkim poslom, sada se bave i ovim upravljačkim. Zadovoljstvo mi je surađivati s njima.

Kada možemo očekivati izbor ravnatelja/ica?

To je zakonska procedura koja zahtijeva svoje vrijeme. Ja bih rekla kroz mjesec, mjesec i pol, jer obično to zna potrajati. Upravo zbog toga meni je bilo važno imati v.d. upravu, da možemo funkcionirati. Ako nema čelnih ljudi u direkcijama koje su velike, a samo Opera ima preko 250 ljudi jer su tu zbor, orkestar i solisti, onda je to nemoguće.

Primjećujemo da u ovoj sezoni dajete dosta prostora ženskim autoricama i redateljicama. Tu su premijere *Plodna voda* Marine Vujčić u režiji Nenni Delmestre, Krležina *Leda* u režiji Franke Perković, opera Ive Josipovića *Lennon* u režiji Marine Pejnović, pa suradnja s Nevom Rošić...

Žensko čitanje umjetničkih djela, ženska vizura je meni kao ženi važna. Ne da distingviram poslove prema spolu, to mi nije namjera, ali mislim da je važno da naprimjer *Plodnu vodu*, tekst koji je jako aktualan, režira upravo žena. Marina Vujčić je cijenjena autorica, ona je dobila prvu *Nagradu Marin Držić* za taj tekst. Važno mi je da se tu progovara iz ženske redateljske vizure, zato upravo Nenni Delmestre režira to djelo. Ona je jako dobro upoznata s opusom Marine Vujčić tako da sam sigurna da će napraviti dobru predstavu. To je takozvana ženska predstava jer ima puno više ženskih likova nego muških. Krležinu *Ledu* sam iz istog takvog osjećaja ponudila cijenjenoj redateljici Franki Perković za koju sam sigurna da će dati jedno novo čitanje *Lede*. Također, uz etablirane i renomirane umjetnike, strane i hrvatske, imam namjeru dati i mladim umjetnicima priliku da se izraze. Mislim da moramo odgajati mlade naraštaje pa tako i Marina Pejnović režira operu *Lennon* dok će Hrvoje Korbar režirati operu *Stanac*. Kada dođe mlađa perspektiva uvijek je to neko svježe čitanje, unese svježinu u ansambl. Umjetnici inače vole raditi s različitim redateljima, dirigentima, koreografima jer to uvijek donese neku živost.

Radili ste 15 godina u HNK-u kao opera solistica, a pet godina ste bili i članica Kazališnog vijeća pa sigurno dobro poznajete funkciranje kazališta na pozornici, ali i izvan nje. Gdje vidite najveću potrebu za promjenama?

Ono što sam prvo htjela postići je buđenje pozitivne radne atmosfere. Čim sam došla obišla sam cijelo kazalište, ne samo umjetničke ansamble nego i ono što se ne vidi na prvi pogled, krojačnice, administraciju, tehniku, spremište u Adžijinoj ulici, radionice koje su u stanju rekonstrukcije jer se gradi druga scena. Bilo mi je važno upoznati ljude, premda sam većinu znala od ranije, i čuti njihova mišljenja, kako oni vide rad u kazalištu. Sve su to ljudi koji jako vole svoj posao jer inače ne bi radili tu gdje nemaju velike plaće, naročito administracija i prateće službe. Isto tako u razgovoru s ansamblima htjela sam čuti njihove ideje, želje u kojem smjeru krenuti s kazalištem. Paralelno s ovim upravljačkim radom mora se odvijati i produkcija umjetničkog programa, ono na temelju čega sam dobila mandat, odnosno na temelju čega je Kazališno vijeće potvrdilo

program za prvu sezonu tako da sam stalno u paralelnom ritmu, upravljačkom i umjetničko – produkcijskom. Imali smo Operni gala koncert kojim smo uspješno otvorili sezonu, a sad nam je u subotu prva premijera, *Don Juan*.

Operni gala koncert kojim je otvorena sezona 2022./23. Foto: Mara Bratoš / HNK u Zagrebu

Najavljivali ste i povećanje plaća kazališnim radnicima u Vašem mandatu...

To je sigurno moja intencija i na tome intenzivno radim. U komunikaciji sam s osnivačima, prvenstveno s Ministarstvom kulture RH, naime, mi se ravnamo po Uredbi o koeficijentima u javnim službama, tako nam se formiraju plaće. Plaće se moraju dići barem u nekom postotku jer nije realno da se ovakav program izvodi u HNK u Zagrebu, a da ljudi koji to izvode imaju manju plaću nego u gradskim kazalištima. To nije od jučer, to je dugi niz godina tako, ali imam viziju na koji bi se način to moglo promjeniti.

Možemo li očekivati povećanje obima suradnje Dramske i Muzičke akademije s HNK-om?

Sigurno, mi smo vrlo usko povezani time što sam ja profesorica i na jednoj i na drugoj akademiji, ali i time što smo povezani kao obrazovne institucije s tržištem rada. Oni su naš kadrovski bazen, mi smo njihovo tržište i posve je logično da studenti i jedne i druge akademije imaju pristup kazalištu, da rade na raznim poslovima i da ih mi onda, kad se otvori mogućnost, angažiramo. Imamo konkretno projekt međuakademijske suradnje koji je produkcija opere svake godine i mi ćemo to vratiti u HNK, na pozornici ćemo izvesti Papandopulov *Amfitrion* kao veliki međuakademski projekt koji će biti koprodukcija. To je ono što se vidi izvana, a zapravo je ta suradnja svakodnevna.

Pored svih ovih obveza, koliko Vam vremena ostaje za predavanja na akademijama?

Predajem u jednom manjem obimu, kao vanjska suradnica, nisam htjela izaći potpuno iz tog obrazovnog procesa jer to je nešto što me veseli i što je ustvari ono što ja i inače radim. To je ionako sve povezano s kazalištem.

Pa evo i prozor Vašeg ureda gleda na zgradu Akademije dramskih umjetnosti, a odmah tu s druge strane je i Muzička. Vama se život vrti oko ovoga trga...

Ha ha ha, da sve je nekako u tom radiusu.

Osim umjetničkog rada koji je vidljiv ljudima izvana te ovog upravljačkog, tu je i infrastrukturni segment. Kada se planira pokretanje druge scene HNK-a?

To je ogroman projekt. On se sada financira kroz Fond solidarnosti EU, trenutno se radi na protupotresnom ojačanju jer su radionice jako stradale u potresu, to je prva faza koja bi trebala biti gotova do lipnja 2023. godine. A onda prelazimo u sljedeću fazu koja je zapravo izgradnja druge scene. Trebat će dvije do tri godine ako ne bi bilo nekih zastoja u procesu, a bit će ih sigurno jer to je jako zahtjevan projekt, ali to nam je sada povjesna prilika da dobijemo tu drugu

scenu. Ovaj način rada u kazalištu s tri ansambla je na granici izdržljivosti.

Iva Hraste kao Jelena u operi "Nikola Subić Zrinjski" Ivana pl. Zajca, HNK u Zagrebu 1990. godine / Foto: privatna arhiva

Diplomatkinja ste, sopranistica, sveučilišna profesorica, sada vodite ključnu nacionalnu kulturnu instituciju. Smatrate li da je jednoj ženi teže graditi takav karijerni put?

Sigurno je teže. Ja sam i majka, ali i supruga tako da sam sve to nekako paralelno radila. To se teško može ako nemate podršku u obitelji. Ja sam je imala od strane supruga i mojih roditelja koji su čuvali našega sina dok je on bio mali. Ali od žene se uvijek nekako očekuje da uz svoj profesionalni rad doprinosi i u kući. Bilo je potrebno naći balans, ali evo, uspjelo se.

Jesu li Vas ikada pitali kako usklađujete privatni i poslovni život?

Ne sjećam se da su me pitali, nekako se to podrazumijevalo.

A je li možda netko Vašeg supruga pitao kako on sve uspijeva stići s obzirom na to da ima suprugu i dijete? Ženama se obično iščudavaju...

Mislim da mu nitko nije postavljao takva pitanja. U pravu ste, nama se ženama iščudavaju kako smo sve uspjeli. On je puno nastupao u HNK Zagreb kao samostalni umjetnik, mi smo se i upoznali ovdje na predstavi *Così fan tutte*. Dio je kazališnog svijeta tako da je jako dobro upoznat sa svime što se događa u kazalištu, naročito u operi. Mi smo imali neke periode u životu gdje smo jedno drugoga podupirali. Dok je naš sin bio mali, moj muž je puno gostovao u stranim opernim kućama, radio je produkcije u inozemstvu, a sin je tada bio sa mnom u Zagrebu. No, onda je došao trenutak kada sam ja dobila diplomatski mandat u Beču i oni su išli sa mnom. Sve je to nekakvo prilagođavanje okolnostima.

U Beču ste bili kulturni ataše u Veleposlanstvu RH, radili ste u Ministarstvu vanjskih poslova, bili ste i pomoćnica i savjetnica ministricе u Ministarstvu kulture. Koliko Vam ta iskustva sada pomažu u intendantskom radu?

Bez tih iskustava teško bih se snašla u ovome poslu. Prvenstveno umjetnički aspekt solistice ove iste Opere, ali i onaj diplomatski u ophodjenju s ljudima, građenju međunarodnih kontakata. Recimo, sada nam je Francusko veleposlanstvo pokrovitelj *Don Juana*, Izraelsko veleposlanstvo bit će pokrovitelj *Ubojstva*, izraelskog teksta kojega ćemo kasnije u sezoni producirati. A ovaj upravljački segment mi je veliko iskustvo iz Ministarstva kulture jer sam tamo upravljala najvećom upravom s istim proračunom, slučajno se dogodilo, kakav sada ima HNK. Imam izgrađene upravljačke mehanizme iz tog vremena, a naravno i to što sam radila u Kazališnom vijeću uvelike mi pomaže jer znam procese o kojima se radi, nije nešto s čime sam se sada upoznala prvi put.

Iva Hraste i Zrinko Sočo u "Così fan tutte" W. A. Mozarta u HNK u Zagrebu 1989. godine / Foto: privatna arhiva

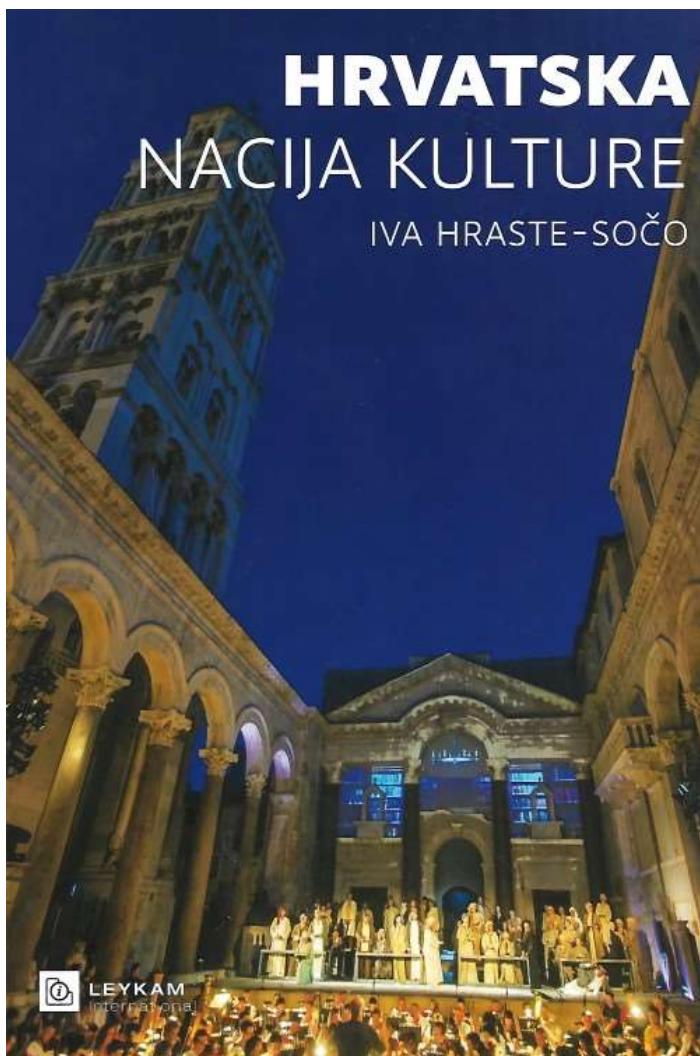
Kao diplomatinju zanimalo Vas je kako se Hrvatska može brendirati kroz kulturu. Koliko je Hrvatska po tome prepoznatljiva u svijetu? Gdje je tu uloga HNK Zagreb?

Moj mandat u Beču zapravo je i zaslužan što sam kasnije i doktorirala na temi brendiranja nacije kulturom. Austrija i Hrvatska su povijesno povezane, bile su dio iste države. Austrija je izgradila paradigmu korištenja kulture u brendiranju zemlje. Mi imamo predispozicije koje možemo iskoristiti, mi smo zemlja bogata kulturom, dovoljno je pogledati UNESCO-ve liste, odnosno koliko imamo spomenika i na jednoj i na drugoj listi. HNK u Zagrebu se sigurno može iskoristiti kao svojevrsni centar u procesu brendiranja kulturom, kao najveće kazalište s tradicijom dugom 162 godine, s kontaktima i suradnjama koje je imalo u svojoj povijesti. Ja vidim HNK Zagreb kao partnera u srednjoeuropskom kazališnom prostoru. Mi smo dio iste civilizacijske kulture, vrlo smo usmjereni jedni na druge. Imam već dosta kontakata upravo u tom području.

Potječete iz akademske obitelji. Maturirali ste u Matematičko-informatičkom obrazovnom centru, razmišljali upisati medicinu, no na kraju ste diplomirali na Filozofskom i Muzičkoj akademiji, moglo bi se reći da je Vaš dijapazon interesa vrlo širok. Što Vas zapravo određuje?

Kultura i umjetnost su me određivali kroz cijelu moju karijeru, nisam se bavila ničim drugim što nema doticaj s kulturom i umjetnošću. Ja jesam završila MIOC, ali sam paralelno isla i u srednju muzičku školu. Iako nisam iz umjetničke obitelji, umjetnički dio je uvijek bio prevladavajući u mojim interesima. Uvijek me puno toga zanimalo, doktorirala sam u području znanosti o umjetnosti, tako da se bavim i tim aspektom, ali rekla bih da je moj život određen umjetnošću, nekim holističkim pristupom umjetnosti.

<https://www.zeneimediji.hr/intervju-intendantica-iva-hraste-socozensko-citanje-umjetnickih-djela-zenska-vizura-je-meni-kao-zenivazna/>

Iva Hraste Sočo doktorirala je 2012. godine na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu s disertacijom "Nacija kulture: artikulacija međunarodne prepoznatljivosti hrvatske kulture na primjerima festivalske politike", a potom je objavila i knjigu „Hrvatska – nacija kulture“ Foto: privatna arhiva

AKADEMIK JOSIP PEČARIĆ – ŽIVOTOPIS

Akademik Josip Pečarić rođen je 2. rujna 1948. godine u Kotoru. Tamo je završio osnovnoškolsko i srednjoškolsko obrazovanje, a 1972. diplomirao na Elektrotehničkom fakultetu u Beogradu s radom iz područja nuklearne fizike. Na istom fakultetu je i magistrirao 1975. godine, a 1982. obranio doktorsku disertaciju iz područja matematike s naslovom Jensenove i srodne nejednakosti.

Nakon završenog studija radio je u Geomagnetskom institutu u Grocki te od 1977. kao asistent fizike na Građevinskom fakultetu u Beogradu. Godine 1987. se s obitelji preselio u Zagreb te zaposlio na Tekstilno-tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu kao izvanredni profesor matematike. Od 1990. radi kao redoviti profesor na istom fakultetu, od 1996. kao redoviti profesor u trajnom zvanju. Umirovljen je 2018. Do početka agresije Rusije na Ukrajinu bio je istraživač Matematičkog instituta Sveučilišta RUDN u Moskvi (Rusija).

Od 2000. godine je redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, od 2016. inostrani je član Dukljanske akademije nauka i umjetnosti

Za doprinos u znanosti je 1996. godine dobio Državnu nagradu za znanost (prirodne znanosti), te je 1999. odlikovan ordenom Reda Danice hrvatske s likom Ruđera Boškovića.

Akademik Josip Pečarić je jedan od vodećih svjetskih stručnjaka u području matematičkih nejednakosti. Jedan je od najproduktivnijih svjetskih matematičara s više od 1300 objavljenih ili prihvaćenih za tisak radova u matematičkim časopisima. Također je i najcitatiraniji hrvatski matematičar, a ima preko 230 suradnika iz zemlje i svijeta (na svjetskim bazama ima:

Google Scholar: citata: 18804, H-index: 50;

MathSciNet: publikacija: 1350, citata: 6610, H-index: 26;

Scopus: publikacija: 799, citata: 7319, H-index: 37;

WoS: publikacija: 809, citata: 6683, H-index: 34..

Prema istraživanjima sa Sveučilišta Stanford u Kaliforniji (SAD) Pečarić je po broju objavljenih radova na 2289. mjestu njihove liste za cijelu karijeru od 195605 svjetskih znanstvenika, a prvi iz RH je 14537. Na njihovoj listi za zadnju godinu koja ima 200409 znanstvenika Pečarić je po broju objavljenih radova na 2194. mjestu, a prvi iz RH je 13456.

Osim velikog broja članaka u međunarodnim matematičkim časopisima, autor je ili koautor 40 monografija. O jednoj monografiji je u poznatom časopisu Amer. Math. Monthly, July-August 1991, poznati matematičar D. Pedoe objavio cijeli članak, a izdavačka kuća Element pokrenula je seriju „Monographs in inequalities“ u kojoj je do sada tiskano 20 monografija.

Osnivač je seminara Matematičke nejednakosti i primjene na Matematičkom odjelu Prirodoslovno-matematičkog fakulteta, Sveučilišta u Zagrebu, i s tog je seminara do sada izašlo preko četrdeset doktora matematičkih znanosti. Danas ovaj seminar također ima i svoj dio na Sveučilištu u Splitu. Niz godina gostovao je na Abdus Salam school of mathematical sciences in Lahore pa i u Pakistanu ima niz svojih učenika koji rade po tamošnjim sveučilištima. Akademik Pečarić ima preko 230 suradnika iz cijelog svijeta.

Godine 1998. pokrenuo je međunarodni znanstveni časopis „Mathematical Inequalities and Applications“ (izdavač Element,

Zagreb), koji je već nakon dvije godine izlaženja uvršten na Scientific Citation Index Expanded (SCIE). Taj časopis je postao prvi hrvatski časopis na SCIE listi i danas je Q2 časopis a bio je i Q1 dok je na Scopusu Q1 časopis. Kasnije je pokrenuo još dva časopisa – „Journal of Mathematical Inequalities“ (danasa je također Q2 a bio je i Q1 časopis) i „Operators and Matrices“ – koji su i na CC listi i na SCIE listi. Na listi najboljih hrvatskih znanstvenih časopisa (prema bazi Scopus) sva tri časopisa su visoke plasirani (ova dva Q1/Q2 su prvi i peti). Pokrenuo je i časopis „Fractional Differential Calculus“ koji je od ove godine na Scopusu. Glavni urednik je i novog časopisa „**Pakistan Journal of Mathematical Sciences**“.

Osim toga, član je uredništava ili recenzent brojnih međunarodnih časopisa. Kao pozvani ili plenarni predavač akademik Josip Pečarić je održao mnoga predavanja na međunarodnim konferencijama, a povodom njegovog 60-og rođendana je 2008. godine u Trogiru održana međunarodna konferencija „Mathematical Inequalities and Applications 2008“. Tu konferenciju su slijedile:

- 1) Mathematical Inequalities and Applications 2010, Lahore, Pakistan, March 7-13, 2010., Pakistan
- 2) Mathematical inequalities and nonlinear functional analysis with applications, July 25-29, 2012, Jinju, South Korea.
- 3) U lipnju 2014. godine (22.-26. lipnja) u Trogiru se pod pokroviteljstvom Razreda za matematičke, fizičke i kemijske znanosti HAZU održala konferencija pod nazivom „Mathematical Inequalities and Applications 2014 – One thousand papers conference“ u čast akademika Josipa Pečarića povodom objavlјivanja više od 1000 znanstvenih matematičkih radova,
- 4) Slijedeće godine je održana konferencija Mathematical Inequalities and Applications 2015, 11-15 November, Mostar, BiH
- 5) Tri godine kasnije je u Zagrebu održana međunarodna konferencija MIA 2018 povodom njegovog 70-og rođendana..

The Hölder and the converse Hölder Inequality for $p > 1, q = \frac{p}{p-1}$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p)A^{\frac{1}{q}}(wg^q) &\geq A(wfg) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot A^{\frac{1}{p}}(wf^p)A^{\frac{1}{q}}(wg^q) \end{aligned}$$

The Minkowski and the converse Minkowski inequality for $p > 1$:

$$\begin{aligned} A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) &\geq A^{\frac{1}{p}}(w(f+g)^p) \\ &\geq K(p, m, M) \cdot \left(A^{\frac{1}{p}}(wf^p) + A^{\frac{1}{p}}(wg^p) \right) \end{aligned}$$

Volume 10 • Issue 2 | January (II) 2022

MDPI mdpi.com/journal/mathematics
ISSN 2227-7390

Cover Story

Article: [Refinements of the Converse Hölder and Minkowski Inequalities](#)

Josip Pečarić, Jurica Perić and Sanja Varošanec

Mathematics 2022, 10(2), 202; doi:10.3390/math10020202

<https://www.mdpi.com/2227-7390/10/2>

[Mathematics | January-2 2022 - Browse Articles](#)

Zbog njegovih zasluga u matematici, akademiku Pečariću je posvećen jedan broj časopisa „Banach Journal of Mathematical Analysis“, Vol. 2, No.2 (2008). Riječ je o međunarodnom znanstvenom časopisu koji je na SCIE i CC listi, a u tom posebnom broju članke su objavili i posvetili ih akademiku Pečariću mnogobrojni svjetski matematičari. Intervju koji je tamo objavljen (str. 163-170) objavljen je i na kineskom u časopisu Mathematics 3 (2012), 245-249. Nekim Pečarićevim istraživanjima (inače citiranih i u časopisu “Nature”, a s P.T. Landsbergom objavio je članak u časopisu Phys. Rev., A35 (1987), 4397–4403.) posvećen je i članak "Accentuate the negative", Math. Bohem. 134 (2009), no. 4, 427-446. kojeg je napisao Peter Bullen, profesor emeritus sa Sveučilišta u Vancouveru.

Nedavno je tiskana knjiga Matice Hrvatske PRIJELOMNA VREMENA / Hrvatske zemlje nakon 1918, a o znanosti piše dr. sc. Zdravka Jelaska Marijan s Hrvatskog instituta za povijest. Tako na str. 413. piše: *Djelovali u inozemstvu ili u Hrvatskoj, neki od hrvatskih znanstvenika su tijekom 20. stoljeća dali važan doprinos svjetskoj znanosti, prvenstveno nobelovci Lavoslav Ružička i Vladimir Prelog (kemija). Značajan ugled stekli su i fizičar Ivan Supek (električna vodljivost materijala na niskim temperaturama), matematičari Vilim (William) Feller (teorija vjerojatnosti) i Josip Pečarić (teorija nejednakosti), molekularni biolozi Miroslav Radman i Ivan Đikić, fizičari Davor Pavuna (supraprovodljivost i nano-inženjering) i Marin Soljačić (bežični prijenos energije i nano-fotonika) i mnogi drugi.*“

Akademik Pečarić poznat je i po svom publicističkom radu. Objavio je više od 160 publicističkih knjiga.

28/06/2023.